XXXI. ÉVFOLYAM, 5. SZÁM   **Ára: 1,80 Ft**   1975. JANUÁR 30.

Ludas Matyi

– Mi a művük címe, Mester?

– „Tűz az olajra."

– Nem inkább olaj a tűzre?

KEDVES LUDAS!

labdajáték

Résztvevők: boltvezető néni, boltvezető-helyettes bácsi, egy 12 éves kisfiú és az apukája.

A játék menete:

1. A kisfiú összespórolt pénzével bemegy a FŐBUHA, II., Mártírok útja 38/a alatti 65. sz. játékboltjába, s vesz egy 240 forintos futballt, amelyet a kisfiú kérésére sem pumpálnak fel a helyszínen,

2. A kisfiú otthon szomorúan tapasztalja, hogy a vadonatúj futball szelepe ereszt.

3. A kisfiú és az apukája visszaviszik a hibás labdát az üzletbe. A boltvezető-helyettes bácsi megígéri, hogy nyolc nap alatt megjavítják a hibás szelepet.

4. Apuka két hét múlva bemegy a boltba a labdáért. A boltvezető-helyettes bácsi közli vele, hogy a labdát sajnos még nem tudták elküldeni a javítóműhelybe. Ahelyett, hogy adna helyette egy hibátlan másikat, újra megígéri a javítást és apuka telefonon való értesítését, ha a javítás elkészül.

5. Apukát telefonon megkérik, hogy labdaügyben szíveskedjék az üzletbe fáradni.

6. A boltvezető néni közli apukával, hogy a rossz labda még mindig a boltban van, nem érdemes a javítással bajlódni. Adnának most már egy másikat, de közben kifogyott.. Apuka választhat: vásárol a labda helyett valami mást, vagy visszakapja a 240 forintot. Apuka nem akar egyedül dönteni kisfia labdájának a sorsáról és a bizonylat sincs a zsebében. (Csak személyi igazolvány, de azt a boltvezető néni nem kéri.)

7. A kisfiú mindenképpen egy jó labdát szeretne. Másnap bizonylattal a zsebében bemegy a boltba a pénzéért, de a boltvezető néni személyi igazolványt is kér tőle. Ilyen csak hat év múlva lesz a kisfiúnak, így hát bánatosan hazamegy.

8. Apuka bizonylattal és személyi igazolvánnyal bemegy az üzletbe, átveszi a kisfiú pénzét. Ezzel a hatodik bolti látogatással megszerzi a jogot a játék újrakezdéséhez, egy másik játékboltban újabb labdavásárlással.

Megjegyzés: A játék ugyan sok időt és türelmet vesz igénybe, de fordulatos és szórakoztató, korhatár nélkül többen is játszhatják, fejleszti a résztvevők kombinálókészségét, tetszés szerint tovább bonyolítható. További előnye, hogy labda helyett sok más cikkel is játszható.

Dr. K. T.
Budapest

RÉGI LUDASOKAT KERESEK

Összegyűjtöttem a Ludas Matyinak az utóbbi tíz évben megjelent számait, s elhatároztam, hogy kötészetbe adom. Ám kiderült, hogy három szám hiányzik belőle. Kérném a Ludas olvasóit, hogy ha valakinek otthon véletlenül megvan a XXI. évfolyam 22., a XXVI. évfolyam 47., a XXIX. évfolyam 14. száma, s nincs rá szüksége, küldje el nekem, hadd legyen teljes a gyűjteményem.

És ha valakinek, vagy valakiknek megvan a Ludas első húsz évfolyama, s valami okból meg akar válni tőle, írja meg a címét, én készségesen megvásárolnám a gyűjteményt.

Tamás István
7400 Kaposvár, Toldi u. 16.

GAZDA NÉLKÜL

Zuglóban, a Miskolci utca 86. sz. épületen, még megtalálhatók a háborús évek emlékei. A ház falán lövedéknyomok tanúskodnak arról, hogy az eltelt 30 esztendő során tatarozás, renoválás nem rázkódtatta meg a lakók életét.

A házat az elöregedés veszélye fenyegeti, a pincétől a padlásig. A máso-

dik emeleten csendben repedeznek a viharvert falak.

A ház közelében sudár jegenyefa áll. Dús lombja — ha fú a szél — súrolja a villanyvezetéket és gyakran okoz zárlatot. A lehulló falevelek eldugaszolják a tetőcsatornát és az esővíz szabadon zúdul le a magasból. Hófogót, kéményseprő-pallót hiába keresnénk a tetőn, sajnos, megette őket az idő.

Az épületről eltűnt a számtábla és a kaput sem zárja be éjszakára senki. Házfelügyelőt évek óta nem láttak a ház lakói. Teendőit a bérlők osztják fel egymás között. A lépcsőházat a lakók sepregetik és mossák. A kiégett villanykörtéket önmaguk cserélik a lépcsőházban, hogy a közvilágítást biztosítsák. S mindezt társadalmi munkában. Úgy tűnik, mintha nem volna a háznak gazdája. Pedig van: a XIV. kerületi IKV. De ezt a lakók csak olyankor tudják, amikor a lakbért kell befizetni. Vajon az IKV mikor orvosolja az öreg ház lakóinak panaszait, hálául a sok-sok önkéntes „társadalmi" munkáért?

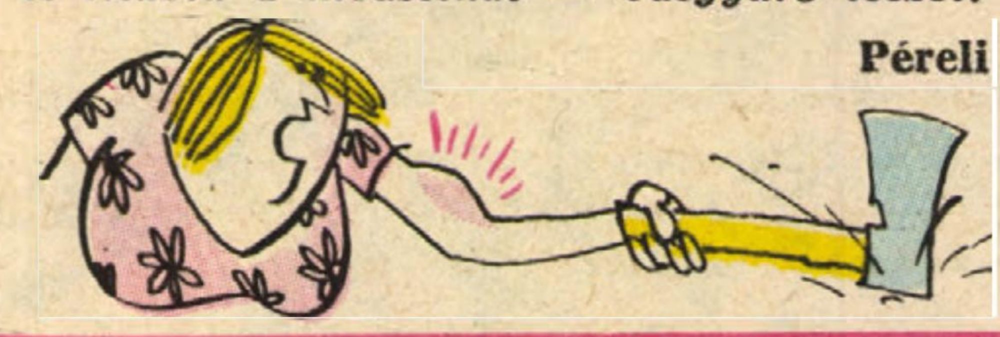
(f. i.)

EREDMÉNYES VASAS MÉRKŐZÉS

Új esztendőben lelki kényszerem,
hogy új életet illik kezdenem,
nem voltam úgyse bűvész, jegyszedő,
kalóz, apáca, sem lángossütő.
De mind lekéstem, hát most mit tegyek?
Eltökéltem: kissé erős leszek.
Orvosom írt egy pompás vas-receptet,
mely — mondják — farkas-étvággyal kecsegtet,
s mit ismerek rég. Csakhogy ez cseles!
E vaspor-gyúrma tán túlmágneses:
egy nagy doboz sarkában meglapulva
ágyúgolyócskák tömbje, mint a szikla.
Szobrászt kértem föl, kit jól ismerek:
nyuvassza szét, szűkmarkú nem leszek.
De bár követ farag, meg bronzot önt,
bicskája beletört, s ő leköszönt.

Nagy bajomban ajkamon bús munkadal fakad:
— Senki sincs, ki szétcincálja, baltázd szét magad!
Vágom, gyúrom! Furcsa gyógyszer: bevenni se kell,
te kezeld a medicinát — vasgyúró leszel!

Péreli Gabriella

KI A FELEDÉKENY?

A VII. kerület, Rottenbiller utca 47. számú bérházban üzemel a Magyar Hanglemezgyártó Vállalat Stúdiója.

1974. október végén a lakóktól a házmester stúdiónk bejárata elé hordta a használhatatlan limlomokat; rossz fazekat, szakadt matracot, ódivatú heverőt... Kicsit morgolódva ugyan, mert köztudomású, rengeteg a munkájuk. De lehordott minden ócskaságot.

Aztán hetekig, hónapokig vártuk a szemét elszállítását, lakók, és vállalati dolgozók. Semmi sem történt. Néhány élelmes guberáló ugyan megjelent a bérház udvarán, de a buttalanítási akció nem akart befejeződni. November óta a házmester hetenként új és új szállítási határidőt jelölt meg, hivatkozva a HKI-ra: nincs kocsi, nincs ember, átszervezés van a HKI-nál.

A látványos szemétkupac már bomlik, rothad. Időnként megborzolja a szél. Érdeklődésemre a HKI türelmet kér, türelmes vagyok, aztán a házmesterhez utasít, a házmester hetenként talpal a hivatalba. Végül 1975. január 16-án egy diadalittas női hang közli velem: valószínű, a házmester elfelejtette bejelenteni a szállítási igényt, azért nem intézkedtek eddig. Mit mondhatnék erre?

A házmester a HKI alkalmazottja. Szinte elképzelhetetlen, hogy utasítás nélkül, egyszer csak elhatározza: kazlat rak a szemétből a bérház lakói, esetleg a stúdió dolgozói, művészei gyönyörködtetésére.

Mint a stúdió gondnoka, többször telefonáltam a szemét ügyében. Az én telefonjaimat ki felejtette el?

Major János
gondnok

ÁRJEGYZÉK

Közért üzlet. Csúcsforgalom. Mindkét pénztár előtt hosszú sor áll. Lassan haladunk előre. Végre odaérek a pénztárhoz. Az ifjú pénztárosnő kivesz a kosaramból egy üveg pusztamérgesi rizlinget. Tanácstalanul bámul maga elé, aztán odaszól a másik pénztárosnőnek:

— Ugye, ennek 26,10 az ára?

— Dehogy, 28,50 — bizonygatja a kolléganő. Az ifjú pénztárosnő blokkolni akar, de én arra kérem, mutassa meg a hivatalos árjegyzéket.

— Nekünk olyan nincs — feleli, majd szigorúan rámkiált: — Ne tessék feltartani a sort!

Megkeresem az üzlet vezetőjét. Tisztelettel jes kérésemre megmutatja a bolt hivatalos árjegyzékét, amely szerint a Pusztamérgesi rizling ára 23,40. Tehát a pénztárosnő (valószínűleg nem szándékosan), meg akart károsítani: 4 forint 10 fillérrel.

Számtalan cikken nincs feltüntetve az ár. A pénztárosnők művészujjakkal villámgyorsan blokkolnak a pénztárgépen. Szemünk követni sem tudja a számokat. Javasoljuk, sürgősen helyezzenek el minden üzletben, jól látható, könnyen hozzáférhető helyen egy hivatalos árjegyzéket. A fogyasztó elemi joga, hogy ellenőrizhesse: pontosan állították-e össze számláját?!

(galambos)

Egy és más

1

Elragadtatott kritikát olvastam Jancsó Miklós legújabb filmjéről a Magyar Hírlapban. Az első néhány bekezdés után már-már nyúltam a kalapom után, hogy haladéktalanul megtekintem valamelyik moziban, amikor a kritikának ehhez a passzusához értem:

„Annyi ezúttal bizonyos, hogy a *Szerelmem, Elektra* című Jancsó-film megközelítése többszöri végignézést, méghozzá feszülten gondolkodó, kíváncsi és jóhiszemű együttlétezést követel a nézőtől."

Erre aztán ugyancsak megszeppentem. Sőt, megriadtam. Nem attól, hogy feszülten kell gondolkodnom, mert erre alkalmasnak vélem magam, hiszen már olyan sokat gondolkodtam feszülten az életem során. Kíváncsiságom és jóhiszeműségem sem hagy kívánnivalót maga után, s van bennem annyi vállalkozó kedv, hogy *együttlétezzem* egy filmmel, bár ezt eleddig még nem kíséreltem meg. A többszöri végignézés kötelmétől ijedtem meg. A kritikus (mint bírálatából utóbb kiderül) háromszor nézte végig a filmet, amíg az teljes mértékben kitárult előtte. Jómagam, átlagos mozinéző lévén, nem remélhetem, hogy háromszori végignézés számomra is elég lesz. Meglehet, hogy nekem (és a hozzám hasonló jóhiszemű mozilátogatónak) négyszer, esetleg ötször vagy hatszor kell végignéznem a *Szerelmem, Elektrát*, amíg élvezni tudom. De még ettől sem riadtam volna vissza végképpen (teher alatt nől a pálma!), ha a kritikus azt is megírta volna, hogy *egyvégtében* kell-e végignézni a filmet minimum háromszor, avagy naponként-kétnaponként ajánlatos elzarándokolni a moziba a teljes élvezet megszerzésének céljából. Ha nekem — önhitt számítás szerint — négyszeri megtekintés elegendő lehet, négyszer kell-e jegyet váltanom, vagy — ami joggal elvárható —, egyazon jeggyel nézhetem-e meg négyszer?

Ha *bizonyos*, hogy ezt a filmet többször kell végignézni (márpedig én hiszek a kritikusnak), akkor ennek csak egyetlen praktikus módja van: szünet nélkül vetíteni kell, reggeltől estig. A mozinéző bemén a moziba anélkül, hogy jegyet váltana és nézni kezdi a filmet. Bemegy, mondjuk délelőtt tíz órakor. Délután négykor úgy találja, hogy a filmet sikerült megközelítenie és távozik, egyenesen a pénztárhoz és *utólag* fizet, attól függően, hogy a megközelítés hanyadszorra sikerült kielégítő mértékben.

2

Mi az absnicli? Bizony, ezt ma már sokan nem tudják.

A Népszabadság egyik kis színes írásában olvasom, hogy egy már nem is egészen fiatal üzemi dolgozó sem tudta, s a nála fiatalabb újságírónak kellett — mint írja: pirulva — kioktatnia, hogy az absnicli mi volt. Az újságíró szerint absnicli címén egykor a hentes az összegyűjtött szalámivégeket adta el fillérekért.

Ezék szerint az újságíró sem tudja, hogy mi volt az absnicli. Mert abban nem csak szalámivégek (sőt, azok a legkevésbé) találtattak, hanem *mindenféle* felvágott maradéka, hulladéka, vége. Filléres vacsorája volt ez a szegény embernek az ántivilágban.

Milyen jó, hogy ma már az sem tudja, hogy mi volt az absnicli, aki magyarázza.

3

Házassági hirdetést olvasok, merő szórakozásból, mert a bigámia nem áll szándékomban. Csinosnak mondott elvált asszony keresi társát, lakás megoldható, egy gyerek nem akadály. A csinosnak mondott elvált asszony jeligéje: „Idegenforgalom".

Olvastam már vonzóbb jeligét is.

(t.)

MIRŐL RAJZOL A NYUGATI SAJTÓ?

A CIA ÉS AZ AMERIKAI POLGÁR

– Be kell látnia, hogy a külföldi megbízatások között sem jöhet ki a CIA a gyakorlatból...

(„International Herald Tribune")

FURCSA SORÁLLÁS

(„Morning Star", London)

EGYENJOGÚSÁG

– Azt szeretném megérni, hogy egyszer férfiak éve legyen...

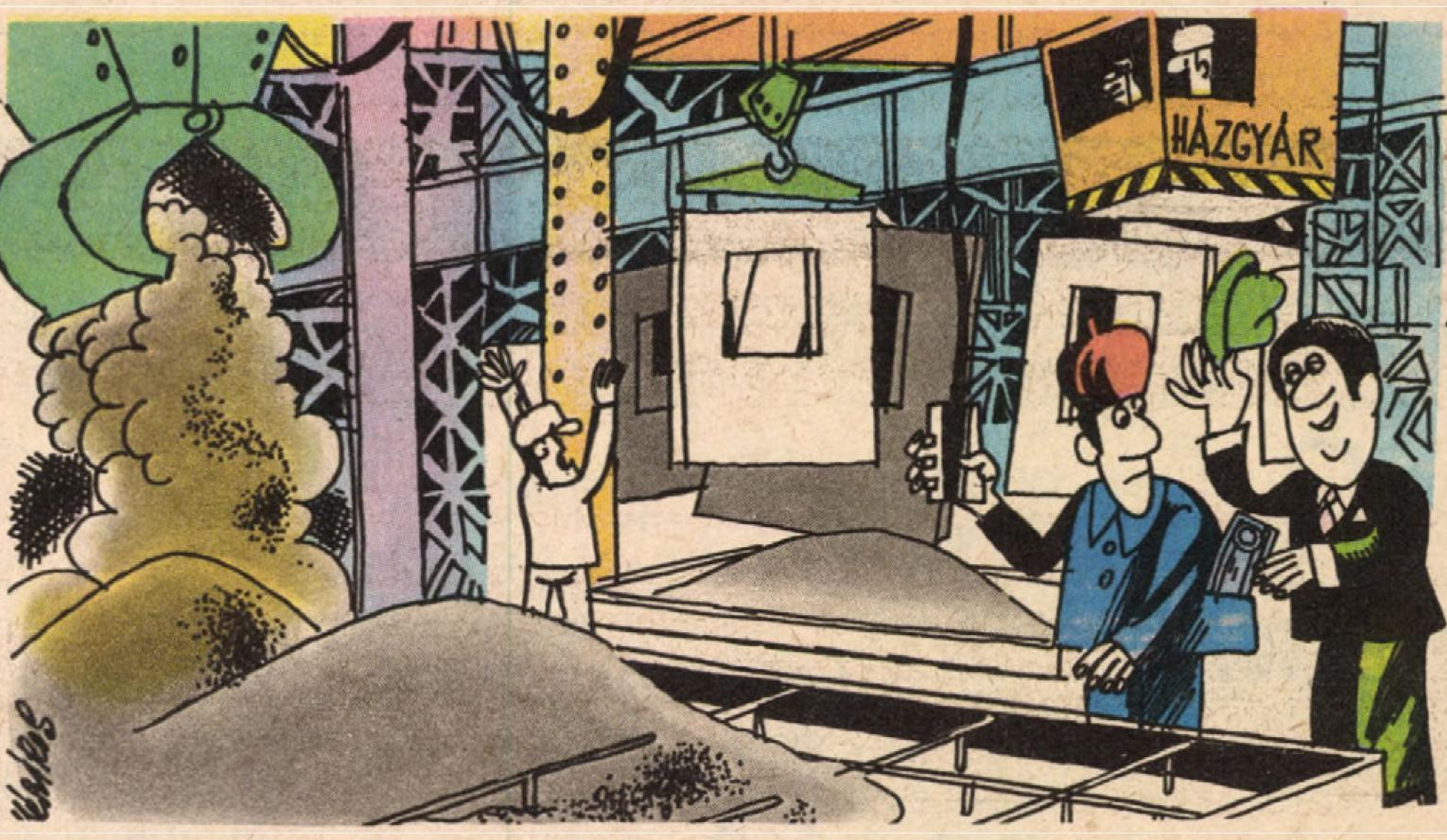

Mennyi könyvet vásároltam!
Lehet hét vagy nyolc ezer.
Az időre nem gondoltam,
s megélt évem hatvannyolc van.
Mikor olvashatom el?

Venni most már időt kéne!
Unatkozók! Ember-had!
Ácsorgók, fecsegők népe!
Ablakon kinéző néne!
Jelentkezzék, ki elad!

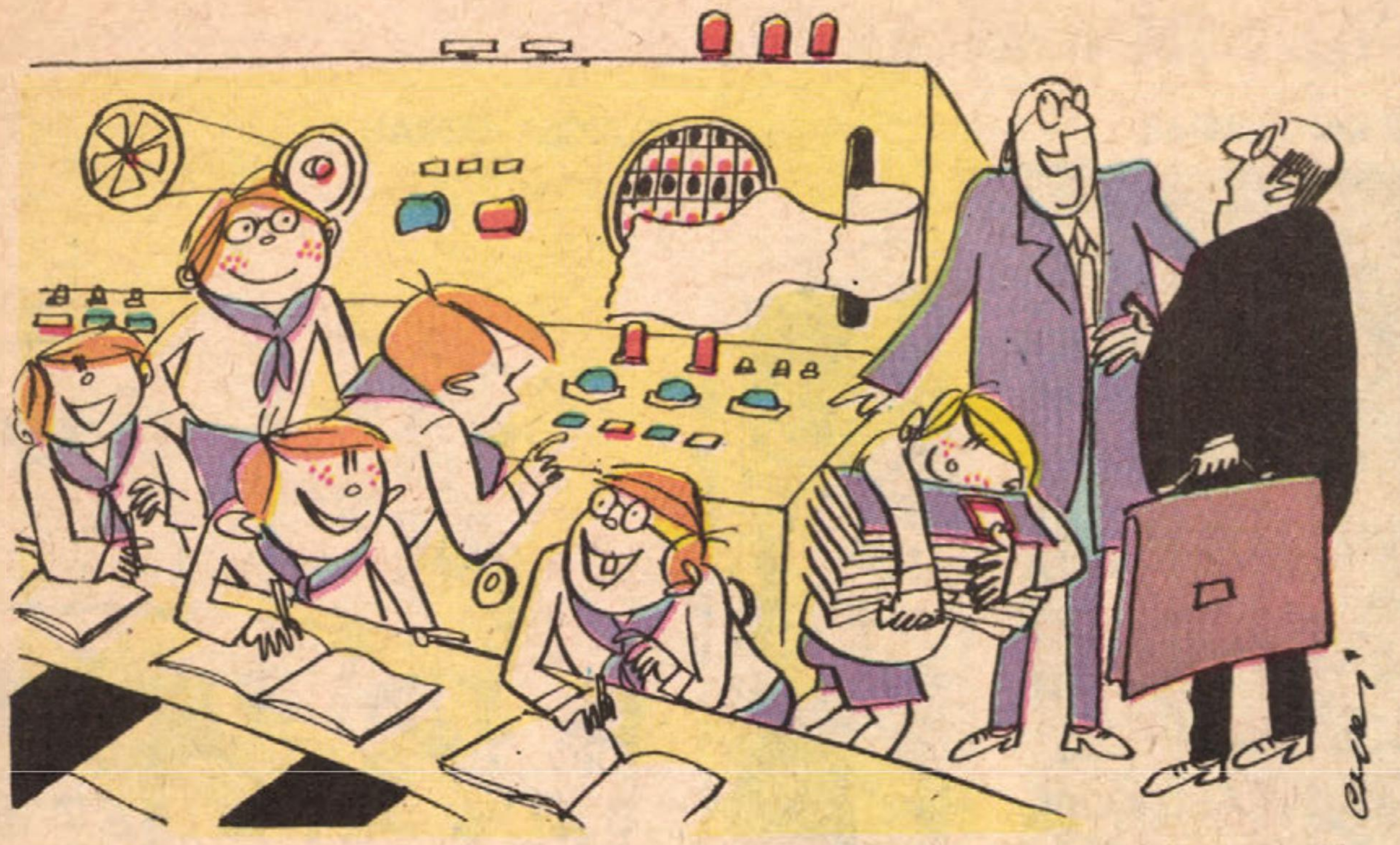
Leszkai András

ABSZOLÚT GONDOS EMBER

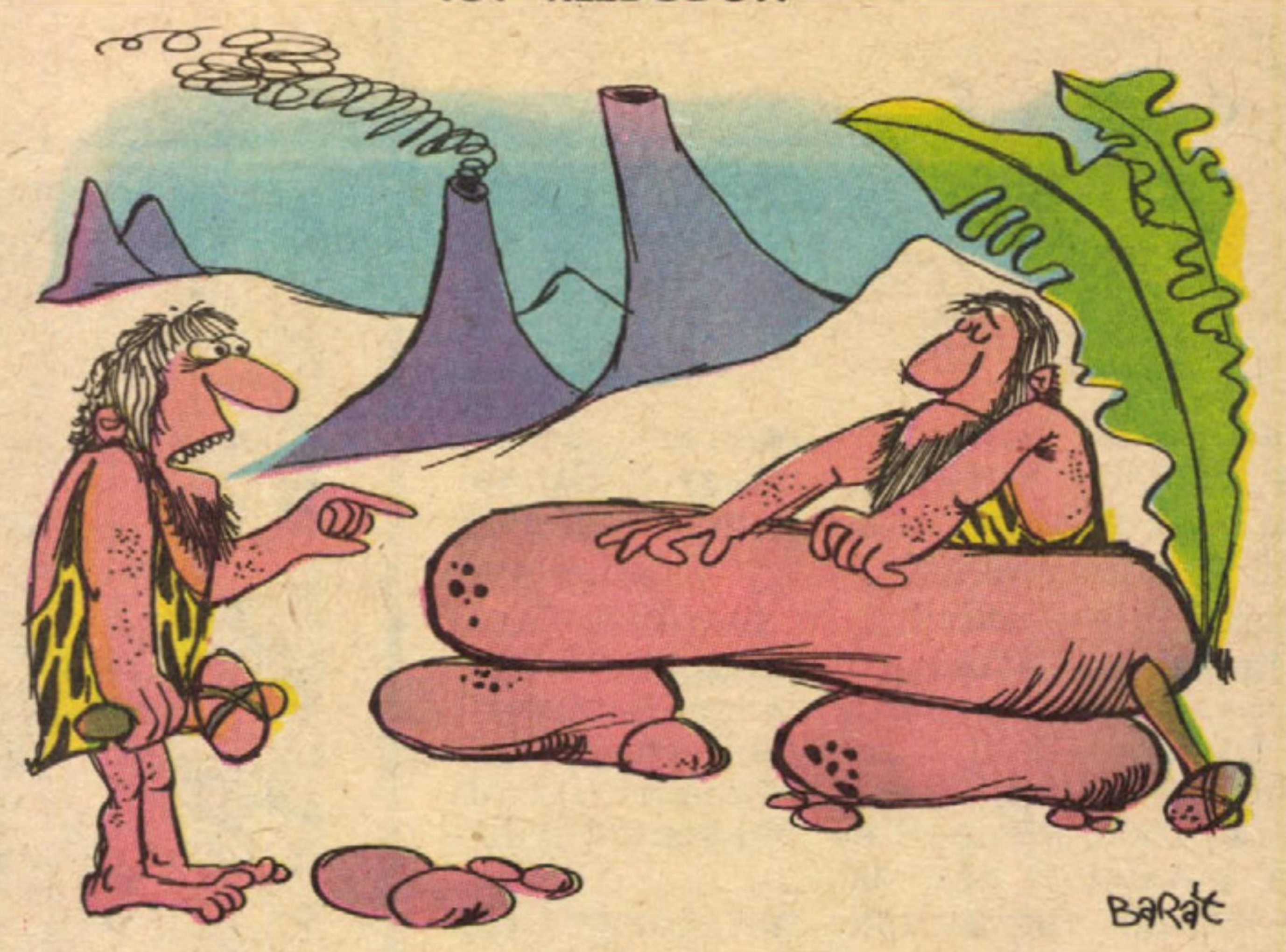
– Tudja, lakást kapok 1976-ban és szeretném, ha az én panelom egy kicsit vastagabb lenne.

GÉPESÍTÉS

– És ki tudják használni ezt a számítógépet?
– Igen. A kerület összes tanulóit mi patronáljuk!

ÍGY KEZDŐDÖTT

– Biztos vagy benne, hogy ez státuszszimbólum?

VÁLASZ „Alkalmazkodó" jeligére

Kedves „Alkalmazkodó 15000"!

Sietek elsőnek válaszolni jeligés házassági apróhirdetésére, mert amióta elolvastam, nem bírok megnyugodni. Nem tudom ugyanis, hogy jól értem-e Kegyedet? És ne haragudjék, hogy egyelőre, nevének ismerete nélkül, csupán a jeligéjén tudom szólítani.

Azt írja, hogy szeretné valakivel együtt kergetni — kettesben — a boldogság madarát, „Alkalmazkodó" jeligével. Nem derül ki azonban, hogy az alkalmazkodást melyikünkre vonatkoztatja?

Én magam, hogy erről is szó essék végre, alkalmazkodó természetű vagyok. Mi több, minden szabadidőmet mostanig erre fordítottam, úgy tudok alkalmazkodni, mint hat másik!

Nem dicsekvésből mondom ezt, de hogyha érdekli, mindjárt elmesélem! Otthonomba hazatérve, nyomban alkalmazkodni kezdek: levetem a cipőmet és papucsot húzok a lábamra, annak ellenére, hogy a papucsot halálomig sem fogom megszokni: lábaim kibicsaklanak a papucsokban, botladozva csoszogok bennük és elbizonytalanodom. De alkalmazkodom a házirendhez! Nekem Kegyed nem tud említeni olyasmit, amihez én már nem alkalmazkodtam, én kérem alkalmazkodom a szobanövényekhez, amelyek imádják a napfényt, míg az

én szemeimet bántja, és én már a téliszalámihoz is alkalmazkodtam, mikor az erkélyen függött a szalmaszékem felett és a fejemet oldalt billentve ültem, hogy ne érjen a szalámihoz. Én kérem nem azt nézem a televízióban, amit szeretnék megnézni, hanem amit a szőnyeg megenged; mert amikor a szőnyeg vizes kefével van tisztítva, akkor a szőnyeghez kell nekem alkalmazkodnom, hogy ne lépjek rá, mert azt nem veszi jónéven. Én zenét is akkor hallgatok, amikor a porszívót nem zavarom vele. Alkalmazkodtam már villanyzsinórhoz, szekrényajtóhoz (amikor a szekrény szellőzik, nem szivarozhatok) és két hétig alkalmazkodtam egy befőttes üveghez, amiben erjedt valami.

Kiskegyed el sem tudja képzelni, hogy én mi mindenhez tudok alkalmazkodni! A Piroskához tudok alkalmazkodni, aki fokhagymával készíti el a kakaómat, hogy máskor is eljöjjön hozzánk takarítani. A gombapörkölthöz is tudok alkalmazkodni, mert azt nyomban meg kell enni, mert hidegen ehetetlen, alkalmazkodom hát hozzá akkor is, ha éppen a fürdőkádba ültem be. A fürdőkádhoz is alkalmazkodtam előzetesen, bár rázott a hideg, hogy ne vesszen kárba a meleg víz. Két nappal ezelőtt egy búgócsigához alkalmazkodtam, amelynek elgurult a rugója és nem mentem el a színházba, mert a rugót kellett meg-

keresni, a búgócsigát ugyanis a szomszédból kaptuk, kölcsön. És alkalmazkodtam a Hanka nénihez is, aki nem áll velünk szóba többé, ha nem alkalmazkodom a Rudihoz, akivel kisüsti pálinkát kell innom kétszer egy hónapban, bár a gyomrom képtelen alkalmazkodni a kisüstihez.

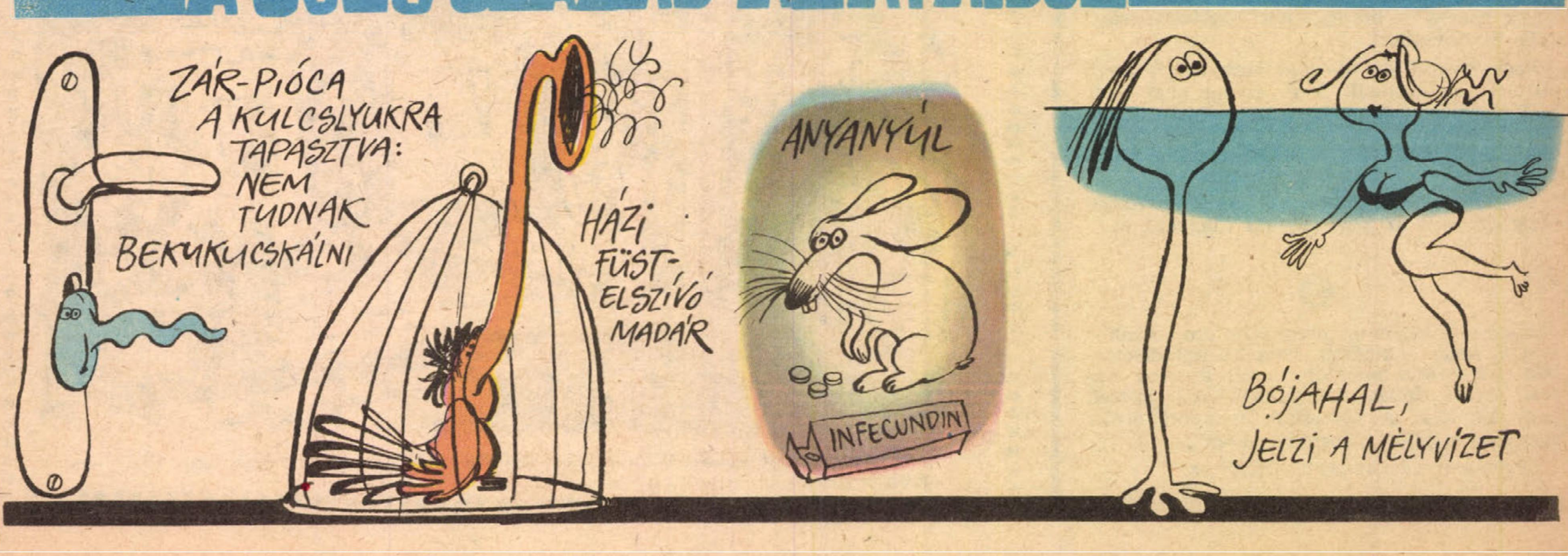
Nem folytatom most már, mert ebből is értheti, kedves „Alkalmazkodó, 15000", én annyira tudok alkalmazkodni, hogyha én adnék fel jeligés hirdetést, abban az alkalmazkodást nem ötjegyű, hanem tízjegyű szám is kifejezhetné a jeligében! De szeretném leszögezni, hogy bár nagyon tudok, de rettentően utálok is alkalmazkodni, és elegem van belőle. Ezért írtam Kiskegyednek ilyen sietve, hogy írjon nekem postafordultával: a boldogság madarának kergetése mellett ki lesz az alkalmazkodó? Mert hogyha Kiskegyed lesz, vagy a madár, akkor ne késlekedjünk találkozni!

Ellenben, ha az alkalmazkodás engem érintene, úgy ne számítson rám!

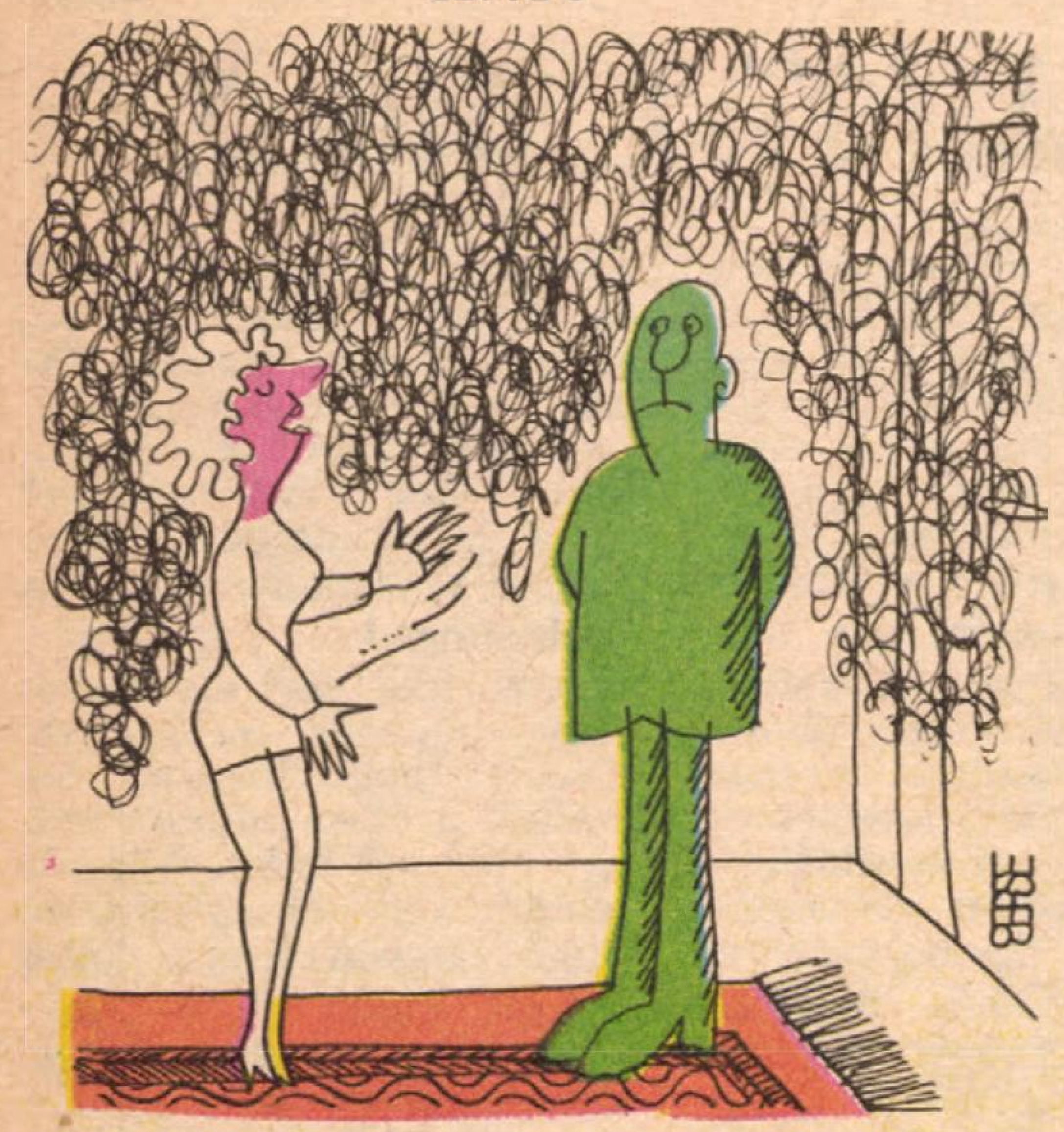
Kezeit csókolom.

Somogyi Pál

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

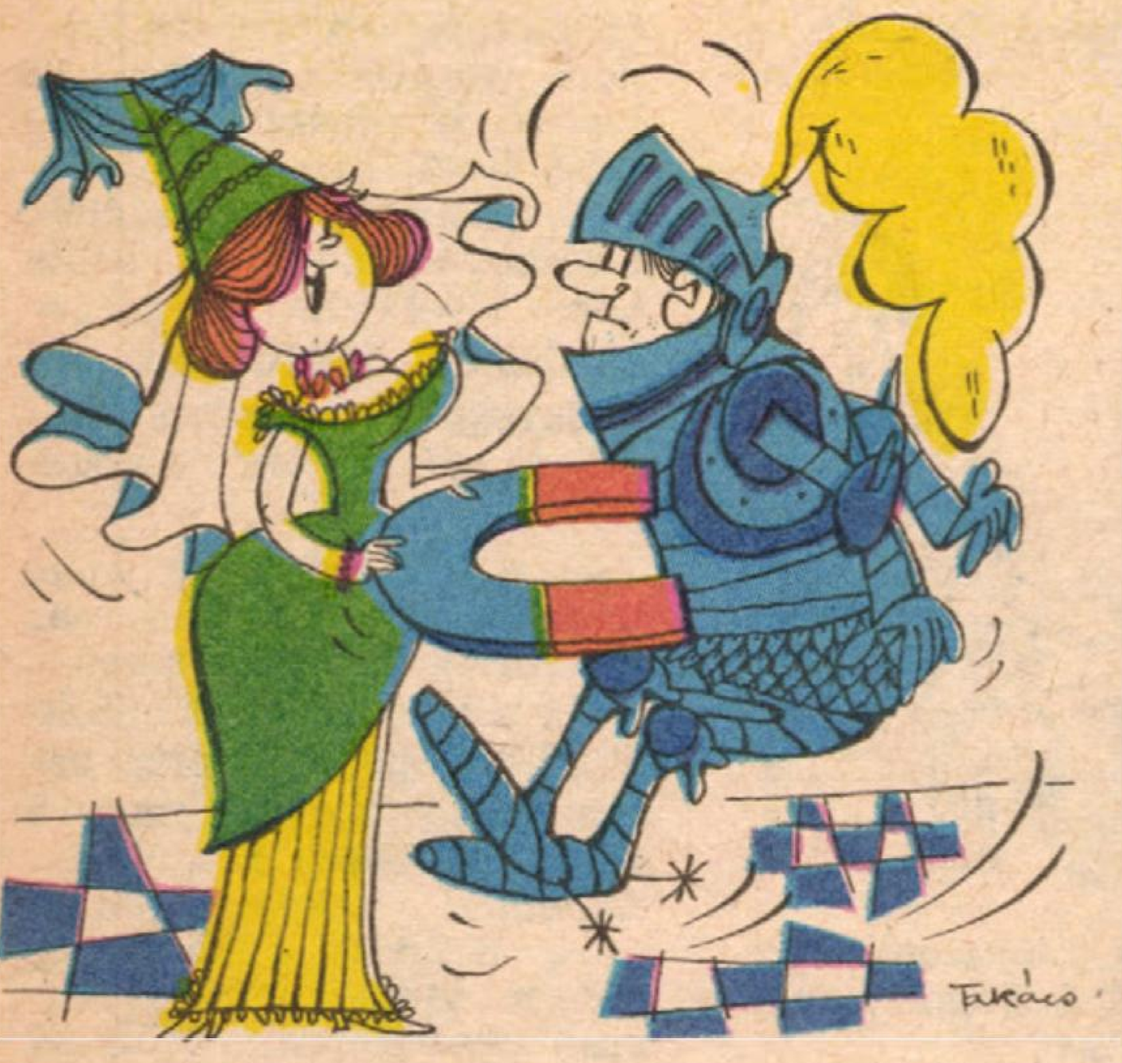

SZMOG

– Beengedtem egy kis friss levegőt.

JELMEZBÁLBAN

– Szabad egy táncra, kis lovag?

A HÉT HÍREIBŐL

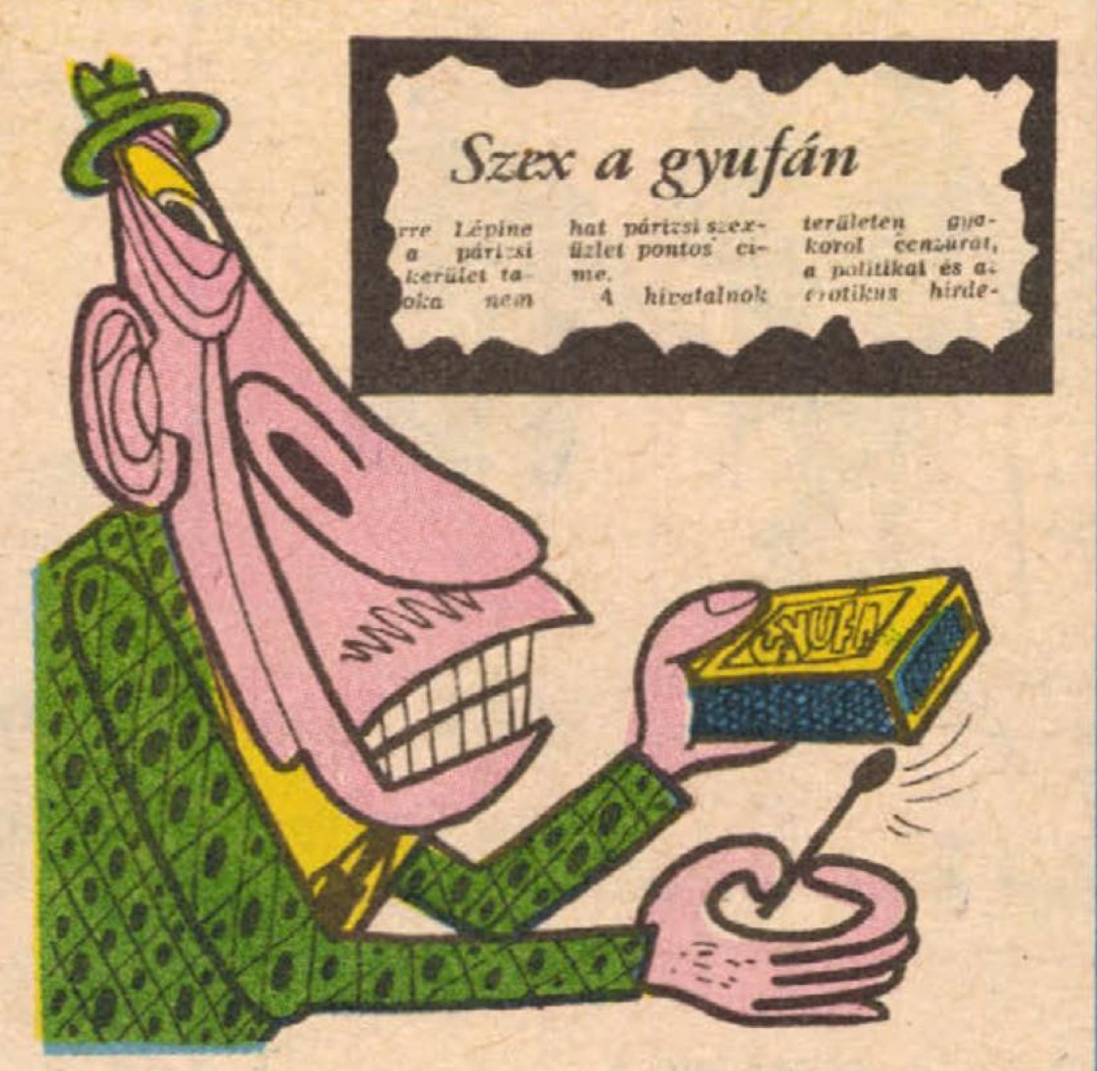
Fülöp György rajzai

– Amíg rendbehozzák a készüléket, anyuka folytatja az esti mesét.

– Hja, kérem, más egy folyam, és más az ügyintézés.

– Ez egy antiszex gyufa. Csak dörgölődzik, de nem fog tüzet.

– Ha simogatja, tanárnak adjuk, ha szétszedi, orvosnak...

Szegény fiatalok

Legutóbb, amikor meglátogattam Emma nénit, könnyek között találtam a fehér hajú, öreg kisasszonyt, aki szegről-végről rokonom.

— Ma a baj, drága Emma néni?

Válasz helyett előszedett egy újságot és kinyitotta a sportrovatnál.

— Nem olvastad? — kérdezte szipákolva. — Azt írja az újság, hogy a kis Pollmayer Zolinak, a tizennégy éves úszóbajnoknak az uszoda az otthona... Szegény gyermek!... Bizonyisten, megszakad érte a szívem... Szép kis otthon... Amikor ezt olvastam, elbőgtem magam... Tudod, mikor sírtam így utoljára?... Amikor *A megfagyott gyermeket* láttam...

— Nem kell szó szerint venni, drága Emma néni...

— A napi adagja húszhuszonöt kil méter... Hát nem borzasztó?... Abban a hideg vízben... S még gyerek! — mondta Emma néni és miközben beszélt, potyogtak a könnyek a szeméből.

— Melyik sportágat szereti, Emma néni?

— Nekem mindegy. Csak sírni lehessen. Akkor is sírtam, amikor azt olvastam, hogy Kovács Eleonóra Annamária, az ifjú tornászlány teste tele van kék foltokkal, zúzódásokkal és már több ízben feküdt a Sportkórházban... Olvastad?

— Olvastam, de ..

— Esténként olyan izomláza van, hogy már alig tud menni. Ő mondta az újságírónak. Drága gyermek! Micsoda élete lehet! Mennyit kell szenvednie... S ráadásul árva is...

— Miből tetszik gondolni, hogy árva?

— A nyilatkozatából tudom. Azt mondta az újságíróknak, hogy mindent a tornatanárának és az edzőjének köszönhet... A szüleit nem említi...

Emma néni hangja elcsuklott. Szégyenlősen elfordította a fejét és trombitálva kifújta az orrát.

— Ezek az ifjú sportolók azért dolgoznak ilyen keményen — magyaráztam Emma néninek —, hogy jó eredményeket érhessenek el a hazai és a nemzetközi versenyeken...

Az öreg kisasszony azonban nem figyelt rám... Reszkető kézzel kivett a pongyolája zsebéből egy összegyűrt, kivágott újságcikket és az asztalra téve gondosan kisimította.

— Ez a cikk a tizenkét éves Kemenes-Kammerhof Laciról szól, aki arról panaszkodik, hogy semmi szabadideje, mindig csak az edzés, a tanulás... Edzés, tanulás... Legutóljára kilenc éves korában volt egy kis szabadideje, amikor rándulással, töréssel, ficammal, tokszalag-szakadással, ideggyulladással otthon feküdt...

— Drága Emma néni, a sport...

— Neked nincs szíved. Nem is értem, hogy miféle emberek vagytok! Én mindig sírok, ha ilyeneket olvasok. Lehet, hogy érzelgősnek tartasz, és kinevetsz érte, de nekem sírnom kell...

— Hadd magyarázzam meg, drága Emma néni, a sport...

— Itt van ez a Pünktlich Pötyi. A nevét bizonyára ismered. Tizenkilenc éves és abbahagyja a versenyzést, mert már nagyon fáradt és nagyon öregnek érzi magát...

— Moziba nem jár, drága Emma néni?

— Nem. Moziba nem járok. És csak azokat a filmeket szeretem, amelyeken sírni is lehet... És ilyeneket nem adnak, vagy legalábbis nagyon ritkán... Jobban szeretem a sportot... A lapok sportrovatait... Ez minden szórakozásom...

Drága Emma néni! Hogyan magyarázzam meg neki, hogy a sport erő és egészség? Egy hetvenéves öreg hölgynek hiába magyaráznám. Úgyse értené meg...

Mikes György

TRIBÜN

*K*ét olasz szurkoló a régi szép időket és a régi nagy játékosokat emlegeti roppant nosztalgiával.

— Na és mit gondolsz, hány gólt rúgna például Piola a mai gyenge mezőnyben?

— Hát... egyet, vagy kettőt.

— Megőrültél? Hiszen Piola minden idők egyik legeredményesebb olasz csatára volt.

— Jó, jó, de most már közel jár a hetvenhez.

***A** hónap lidércnyomása: George Keith, a gazdag ausztrál FC Apia igazgatója olasz nevű játékosokat toboroz — Skóciában.*

— Miért Skóciában?

— Mert a skótok szorgalmasak, megbízhatók és kis pénzért is eljönnek.

— És miért olasz nevűeket?

— Mert az FC Apiát főként olasz emigránsok finanszírozzák.

*N*agy méreg: Bernd Kannenberg, az 50 km-es gyaloglás olimpiai bajnoka a legutóbbi versenyén pályát tévesztett.

— Amikor negyvenhat kilométernél egy lezárt kapuhoz értem, rögtön sejtettem, hogy valami nincs egészen rendjén.

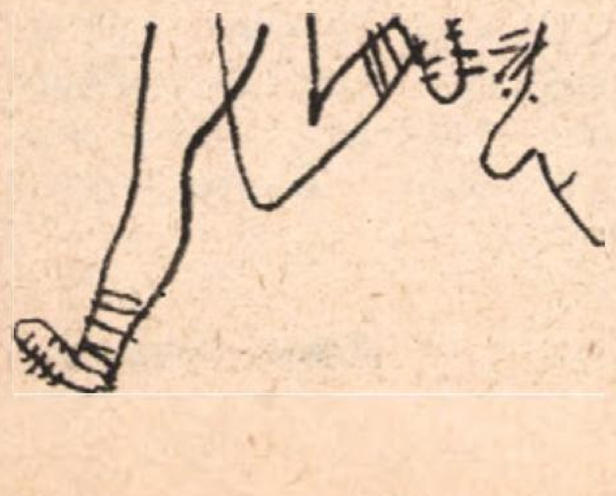
***J**olly Chase Anglia legcsinosabb atlétalánya, s tetejébe még futni is tud. Legutóbb részt vett egy northamptoni mezein, és a verseny 33 férfiatlétája közül 27-et megvert.*

— Előre engedtük — mentegetőztek ők huszonheten. — Hogy a lábait nézhessük.

— Ördögöt engedtek — mondta Jolly. — Egyszerűen faképnél hagytam őket.

A történelem első leánya, aki felháborodva utasítja vissza a szép láb vádját.

(p. p.)

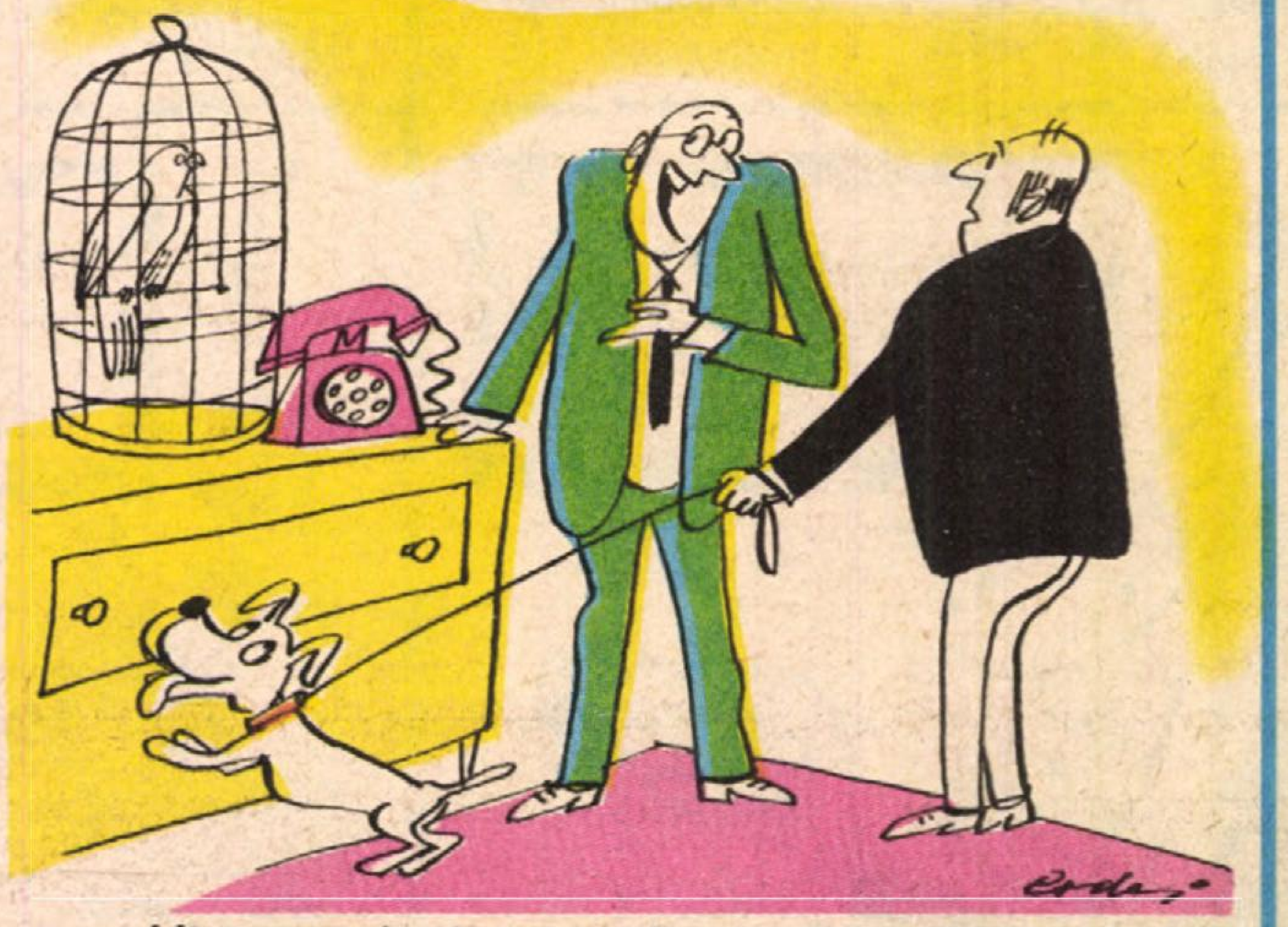

VÁLLALATI JOGSEGÉLY-SZOLGÁLAT

– Szólhat azért valaki, ha munkaidő alatt jövök tanácsot kérni?

ÁLLATBARÁTOK

– Mi postagalambot tartunk, arra az esetre, ha beázik a kábel!

BESZÉDES ASSZONYKA

– És ez a tipp nekem harminc éven keresztül nem jutott eszembe!

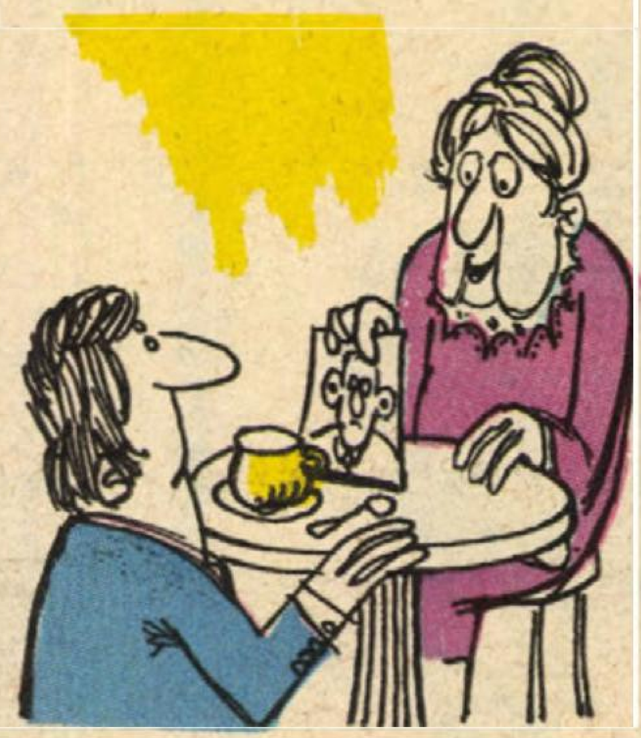
SAJÁT ALULJÁRÓ

ANYAI SORS

Halkan, diszkréten iszogattam forró citromos teámat a hangulatos „Kávézacc" eszpresszóban. Ezt a kis óbudai kávézót főleg az ötven éven felüli, szerény jövedelmű aranyifjúság látogatja. Laci pincér, aki már maga is túl van a hetvenen, reszkető kézzel, de barátságos mosollyal hordja szét a szimpla feketéket és az olcsó citromosteákat. Ebben a kedves vendéglátóipari üzemegységben törzsvendég idős hölgyismerősöm, özvegy Freimovics Rezsőné. Ezért aztán meg se lepődtem, amikor az özvegy odatipegett az asztalomhoz és kopott, fekete esernyőjét a falhoz támasztva, fáradtan lehuppant a székre:

— Jónapot fiatalúr — köszöntött cérnavékony hangján.

— Kezit csókolom, Freimovics néni. Hogy szolgál az egészsége?

— Még száz évig ne legyen rosszabb. Apropó, tudja, hogy mi újság? Tavaly született egy negyvenöt éves fiam! Nézze, milyen bájos.

Retiküljéből egy fényképet kotorászott elő. A képen kevés hajú, lapátfülű férfi hunyorgott a szemlélőre.

— Igazán jól sikerült felvétel — adtam vissza a fotografiát. Freimovics néni bekapott egy szem mokkacukrot:

— Megboldogult férjemmel harminc évig voltunk házasok, de gyereket nem adott az ég. A barátnőim viszont mind anyák, nagyanyák. A szimpla kávé mellett egész délután panaszkodnak hálátlan, rossz gyerekeikről. Nekem nem volt kiről panaszkodnom. Mondogatták is irigyen: „Könnyű magának, Freimovicsné, semmi gondja, nincs se fia, se lánya!" Nohát, engem ugyan ne irigyeljenek. Miért legyen nekem jobb, mint másnak? Arra is gondoltam, hátha nekem szerencsém lesz, ha örökbefogadok egy fiút. Kapok tőle egy kis szeretetet, egy kis melegséget. Tavaly augusztusban leszállok a 44-es villamosról, egy férfi a kezét nyújtja és lesegít. Úgy gondoltam, az illető nagyon finom lelkű ember lehet. Illően megköszöntem a segítséget, aztán megkérdeztem: „Van-e magának fiam, édesanyja?" Azt felelte nagyon szomorúan: „Tíz éves voltam, amikor az anyám Argentínába szökött egy artistával." „No. akkor, ha maga is akarja, én örökbefogadom. Anyád helyett anvád leszek. te pedig fiam helyett fiam!"

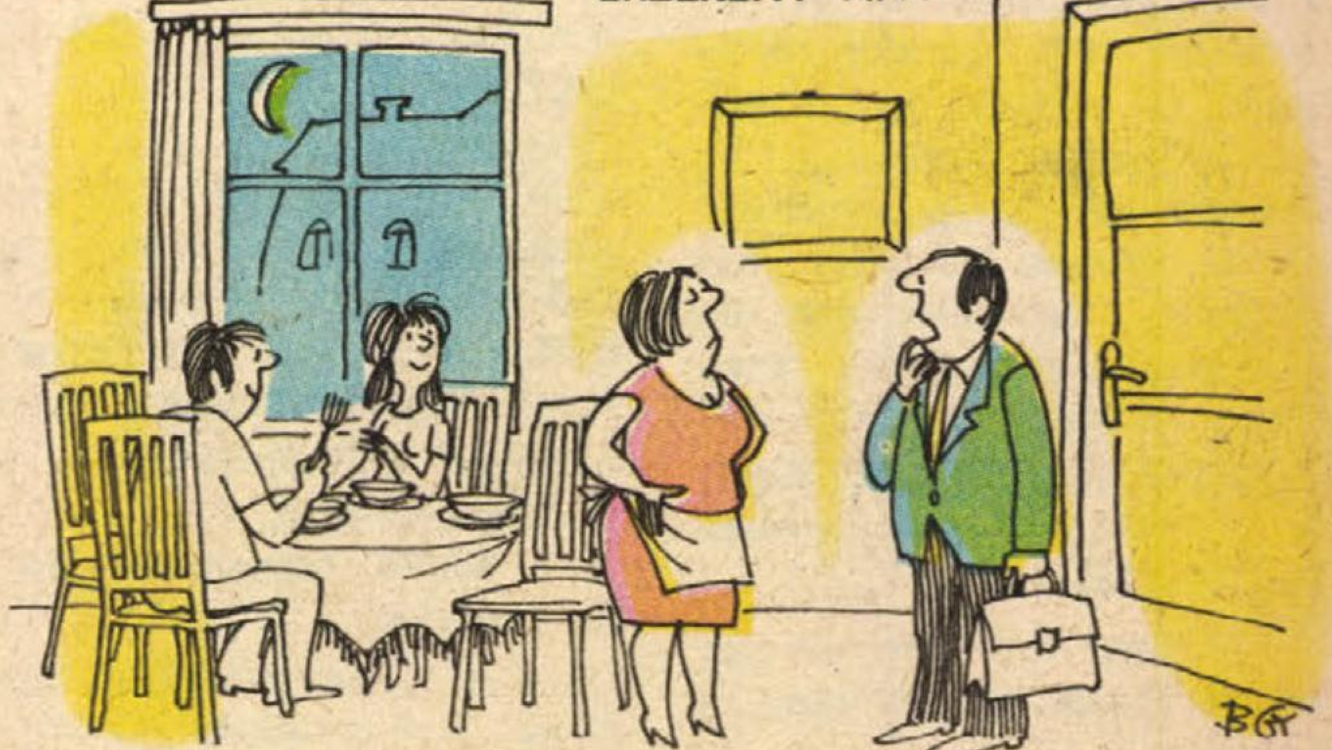
— Szívből gratulálok, Freimovics néni. És azóta hogy viselkedik a fia? — kérdeztem kíváncsian.

Özvegy Freimovics Rezsőné elégedetten bólogatott:

— A barátnőim már nem irigykednek rám. Ma már nekem is olyan a sorsom, mint a legtöbb anyáé. Sokszor hónapokig hiába várom, hogy meglátogasson a fiam. De azért a születésnapomon nagyon rendes volt. Küldött nekem egy csokor virágot, színes képeslevelezőlapon. Tavaly novemberben, amikor beteg voltam, gavallér volt: a Boy vállalattal küldött egy csomag aszpirint. A múlt héten pedig, a névnapomra, dísztáviratot kaptam tőle, amelyben minden jót kívánt, s azt kérte, hogy mivel a lóversenyen a második futamban lemaradt a Rekettyés nevű ló, ajándékozzam meg a nyugdíjamból ötszáz forint gyorssegéllyel. A pénzt azonnal feladtam expressz-ajánlva. Ilyenek vagyunk mi, anyák — mondta elérzékenyülten özvegy Freimovics Rezsőné, aztán barátságosan elköszönt tőlem, s visszatipegett a barátnőihez, akikkel együtt szidták az annyi gonddal felnevelt és mégis oly hálátlan, rossz gyerekeket...

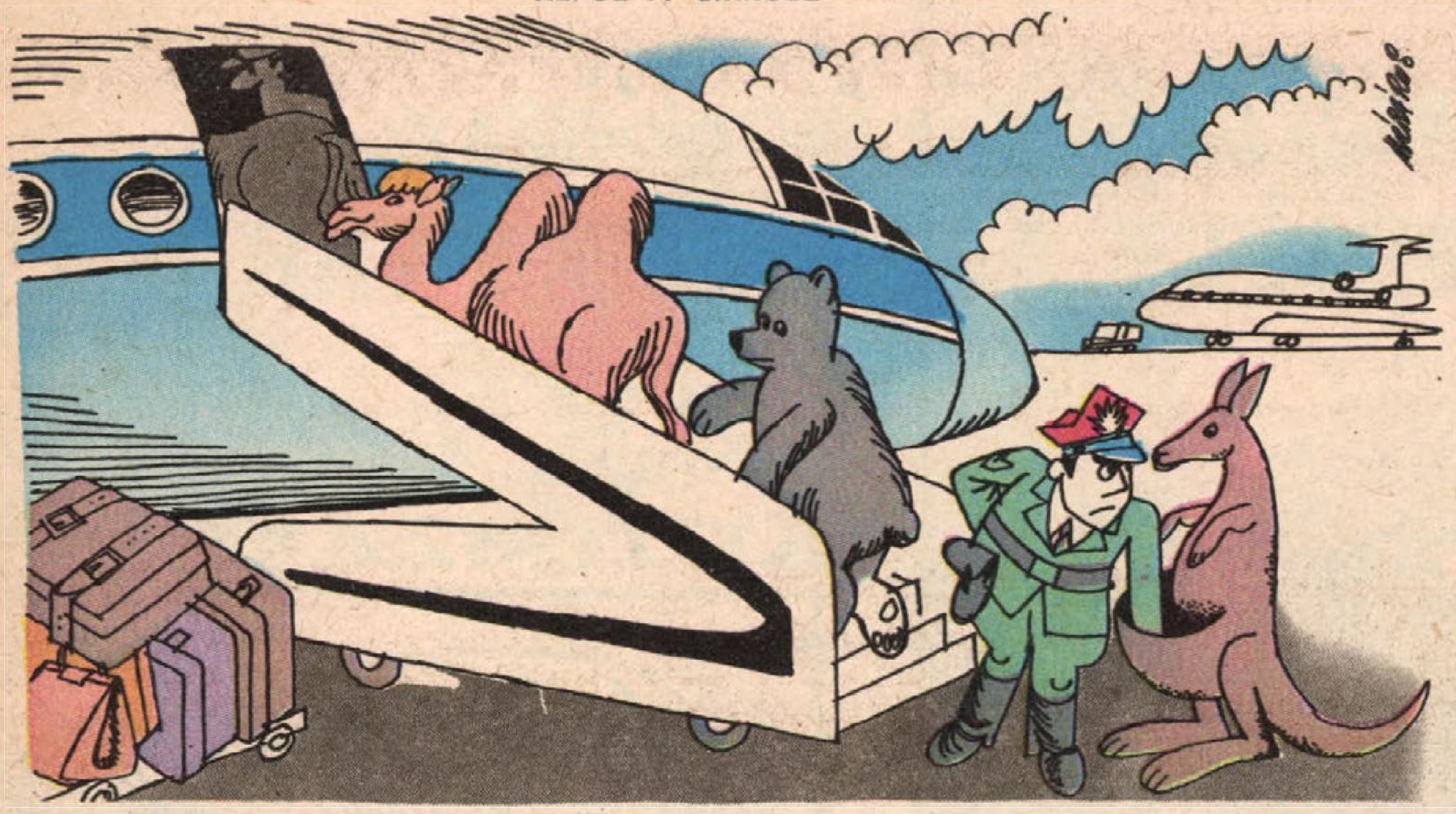
Galambos Szilveszter

ÉRZÉKENY APA

– Muszáj neked minden este a gyerekek előtt megkérdezni, hogy hol jártam!?

REPÜL A CIRKUSZ

KÖDÖS ÜGY

– Anyukám, késtek a buszok!
– Négy napot?!

TANÁCSTALAN ÜGYFÉL

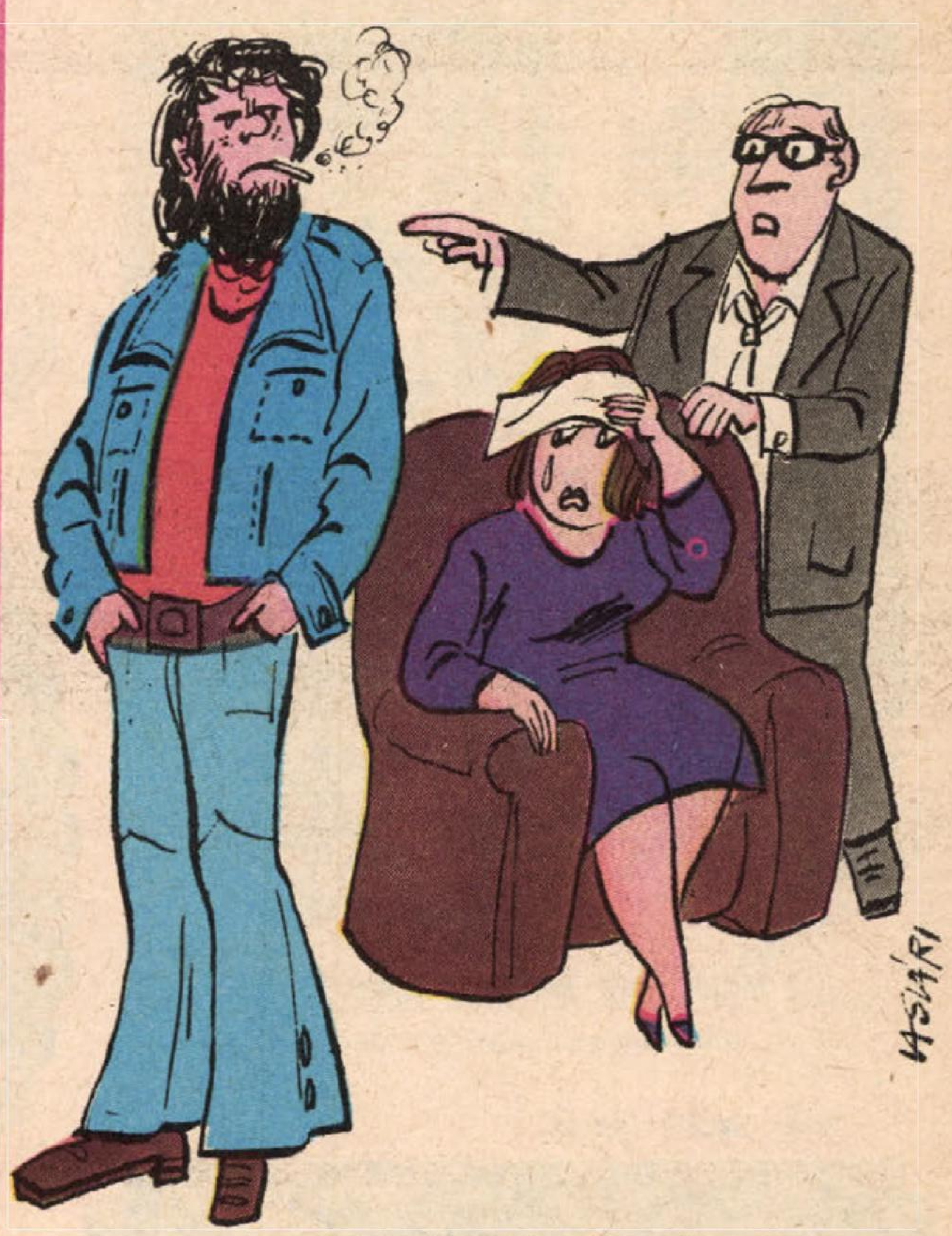

– Tessék mondani, hol kaphatnék értelmes felvilágosítást?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Jósnő a klienséhez:
— Gyönyörű jövő vár magára... Magas állás... Gyorsan kapaszkodik felfelé... Csillogás, fények...
— Mindezt maga nélkül is tudom. Én ugyanis tűzoltó vagyok.

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA (XIX.)

„A tagadás ősi szelleme" *(Madách)*

RENDEZIK AZ ILLEM- ÉS ERKÖLCSOKTATÁST

Sok panaszra adott okot az elmúlt idők során az a zűrzavar, rendezetlenség, a hatásköröknek az az összekeveredése, amely az illem- és erkölcsoktatás terén lábra kapott. Éppen ezért kérdéssel fordultunk illetékeshez, van-e tudomásuk ezekről az anomáliákról, amennyiben igen — fel akarják-e számolni és ha igen — hogyan?

Illetékes: Valóban, mi magunk is észleltük az ön által említett sajnálatos jelenségeket és a közeljövőben szeretnénk is megszüntetni a fogyatékosságokat.

Újságíró: Milyen módszerekkel?

Illetékes: A két terület — az illem- és erkölcstan szigorú elhatárolásával! A kereskedelem — gondolok itt természetesen a bolti elárusítói hálózatra — a jövőben kizárólag illemtanoktatással foglalkozik, míg az erkölcs- és jellemnevelésre hatóságaink, hivatalaink lesznek hivatottak! Hangsúlyozni szeretném — az elárusítói kar ezentúl csak a közönség modorbeli pallérozásával foglalkozik. Fontos feladatukat elsősorban verbális módszerekkel hajtják majd végre. Egyebek között ilyen oktató jellegű megjegyzésekkel: „Csak tolonganak a pult előtt, mint az állatok!"... „Mit totojázik?" „Miért nem készítette már ki a pénzt?"... „Nem válogatunk, azt a szalámivéget is el kell valakinek vinni!" (Önkiszolgálóban.) „Nem lát a szemétől, ott a liszt!"... — Ezekre az intelmekre azért van szükség, hogy a jó modor, az előzékenység, a szerénység alapelveit bevéssék a közönség agyába.

Újságíró: Ön szerint eladói hálózatunk hivatása magaslatán áll, és képes-e nemes kötelességének teljesítésére?

Illetékes: Sajnos, elárusítóinkat még mindig bizonyos tartózkodás, kishitűség jellemzi, visszariadnak az erősebb nevelési eszközöktől. Gondolok itt arra a bizonyos makarenkói pofonra.

Újságíró: Örülnék, ha most néhány szót szólna hatóságaink, hivatalink erkölcs- és jellemnevelő szerepéről.

Illetékes: Kész örömmel. Mint említettem, az ő vállukon nyugszik az erkölcs- és jellemnevelés nehéz, de felemelő tiszte. A legnemesebb erényeket hivatottak a közönség lelkébe csepegtetni. Így például feltétlenül kialakul a közönség lelkében a türelem szép vonása, ha elég sokáig várakozik a hatósági, hivatali előszobában. Önálló gondolkodásra szoktatja az ügyfeleket az az eddig is bevált gyakorlat, hogy sehol se kapnak ügyükben érdemi felvilágosítást és így kényszerítve lesznek arra, hogy használják az agyukat.

Újságíró: Mély megelégedéssel töltenek el az ön információi. Csupán egyetlen aggályom van: nem építünk eléggé a kollektíva erejére, erkölcsi és illemkérdésekben.

Illetékes: E problémát csupán azért nem említettem, mert a követelmények a legteljesebb mértékben megvalósultak. A közönség egymást is neveli illemre és erkölcsre — a villamoson, autóbuszon, boltokban, pultok és pénztár előtt — és ez a kollektív nevelés ma már olyan hatékony, élénk és erőteljes, hogy semmi további intézkedésre nincs szükség!

Kertész Magda

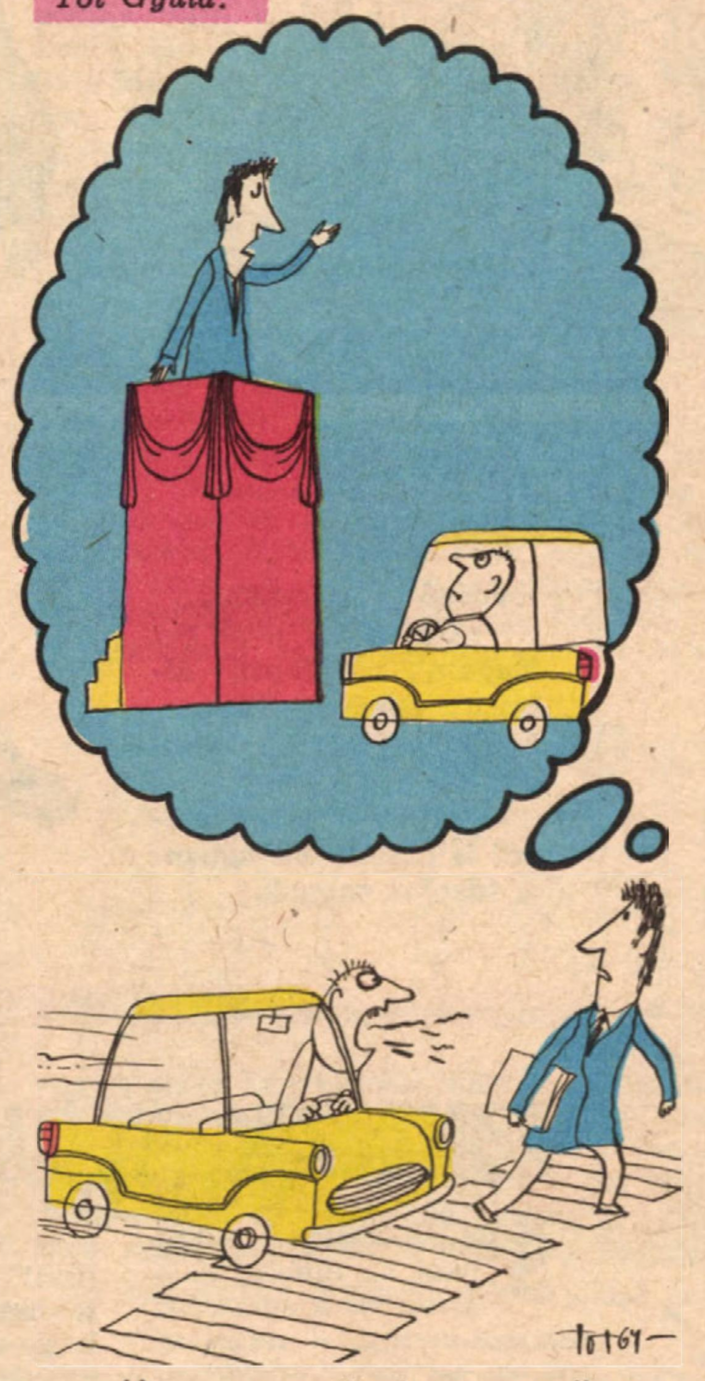
MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT: MILYEN ALKALOMRA VÁRNAK?

Hegedűs István:

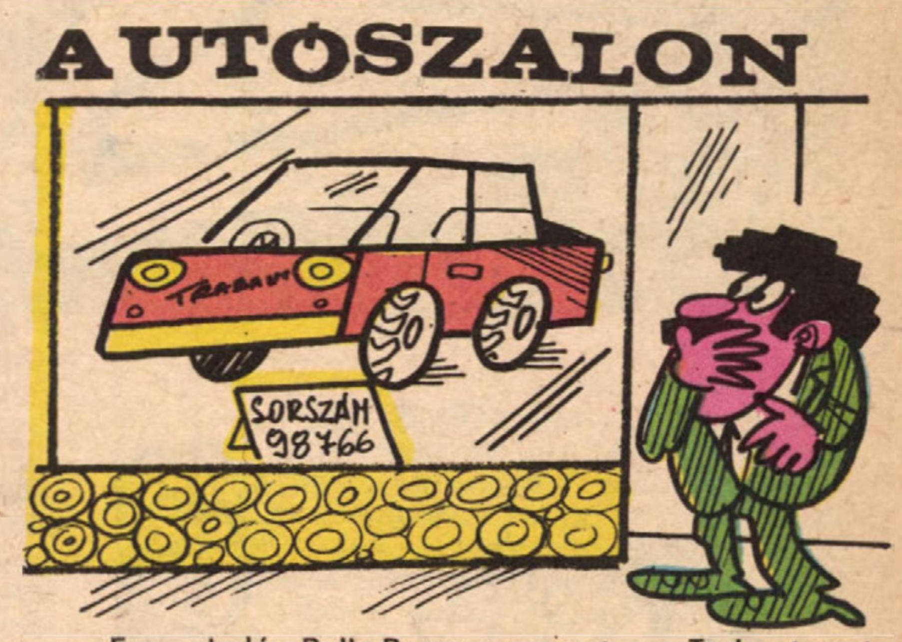
– Majd csak leesik valahonnan valami...

Tót Gyula:

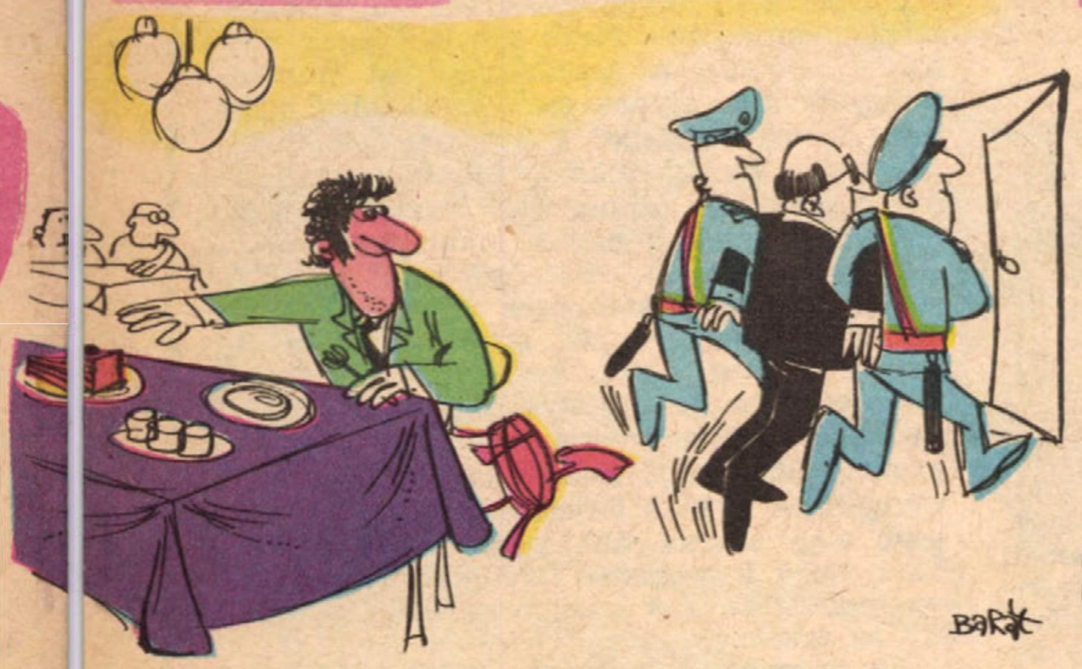
– Hogy egyszer én is megmondhassam a magamét!

Fülöp György:

– Egy eladó Rolls-Royce-ra, mert a Trabantomat nem győzöm kivárni.

Barát József:

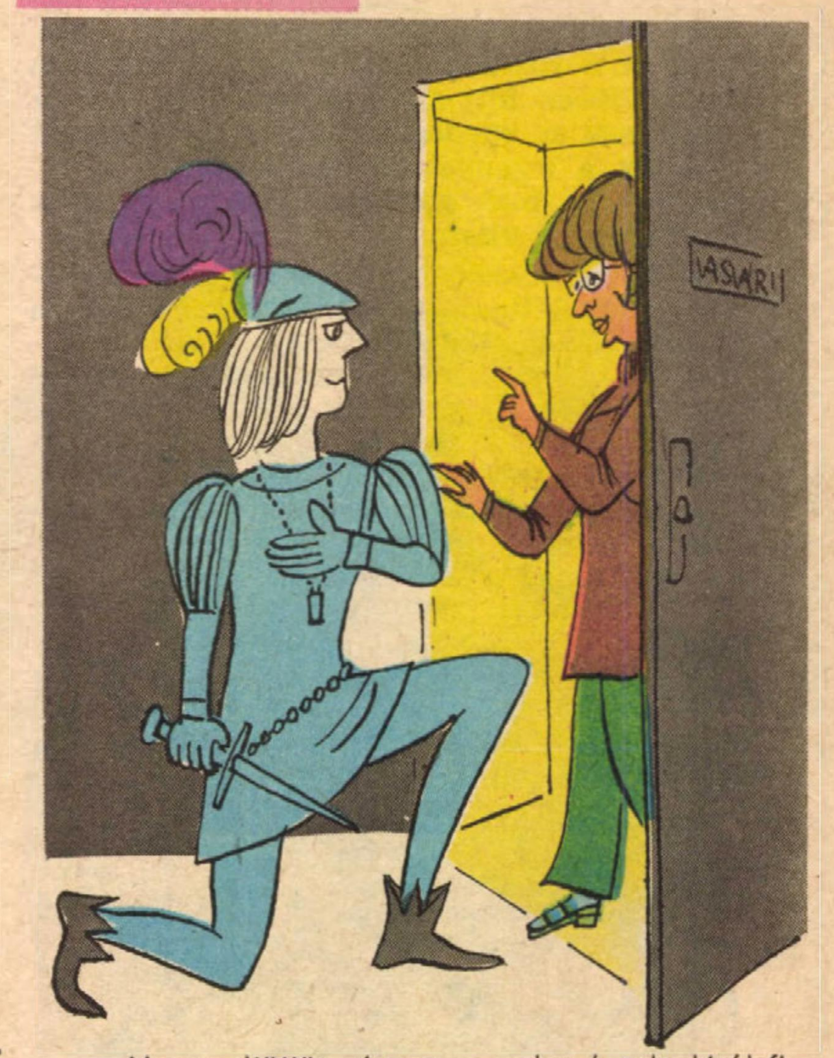
– Most végre megehetem az üzemi konyhán a főnököm süteményét...

Dallos Jenő:

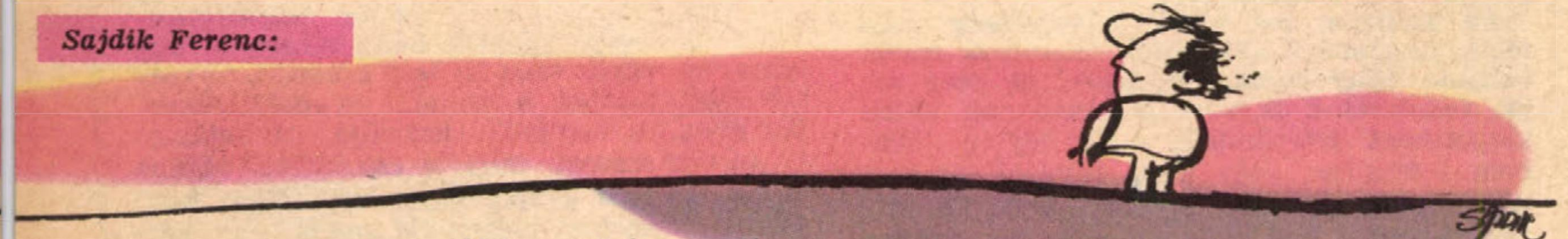
– Arra, mikor fedezhetnék fel egy olajlelőhelyet.

Vasvári Anna:

– Hogy eljöjjön értem az elvarázsolt királyfi és öreganyámnak szólítson, szerencséjére...

Sajdik Ferenc:

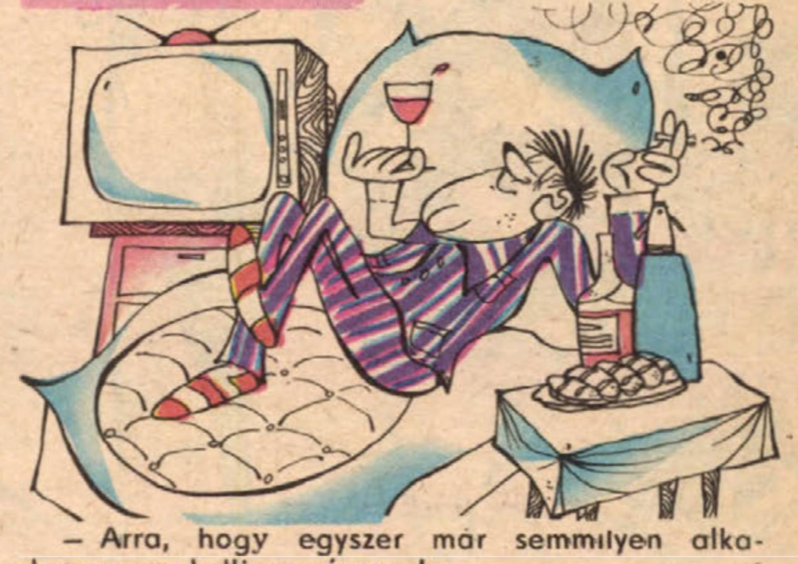
– Nekem mindegy, csak már jöjjön!

Szűr-Szabó József:

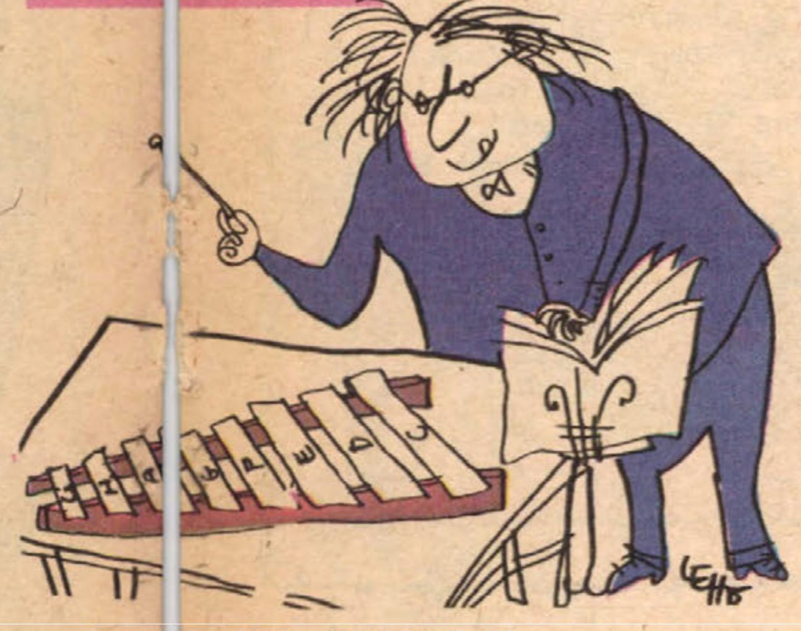
– Várom az alkalmat, hogy majus legyen!

Takács Imre:

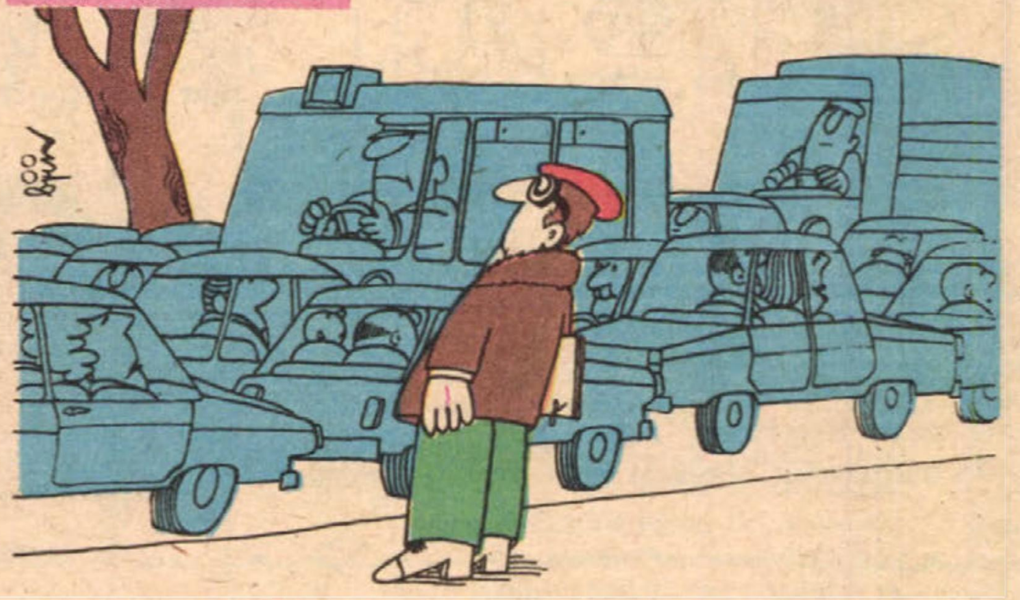
– Arra, hogy egyszer már semmilyen alkalomra se kelljen várnom!

Lehoczki István:

– A „Ki Mit Tud"-ra.

Balázs-Piri Balázs:

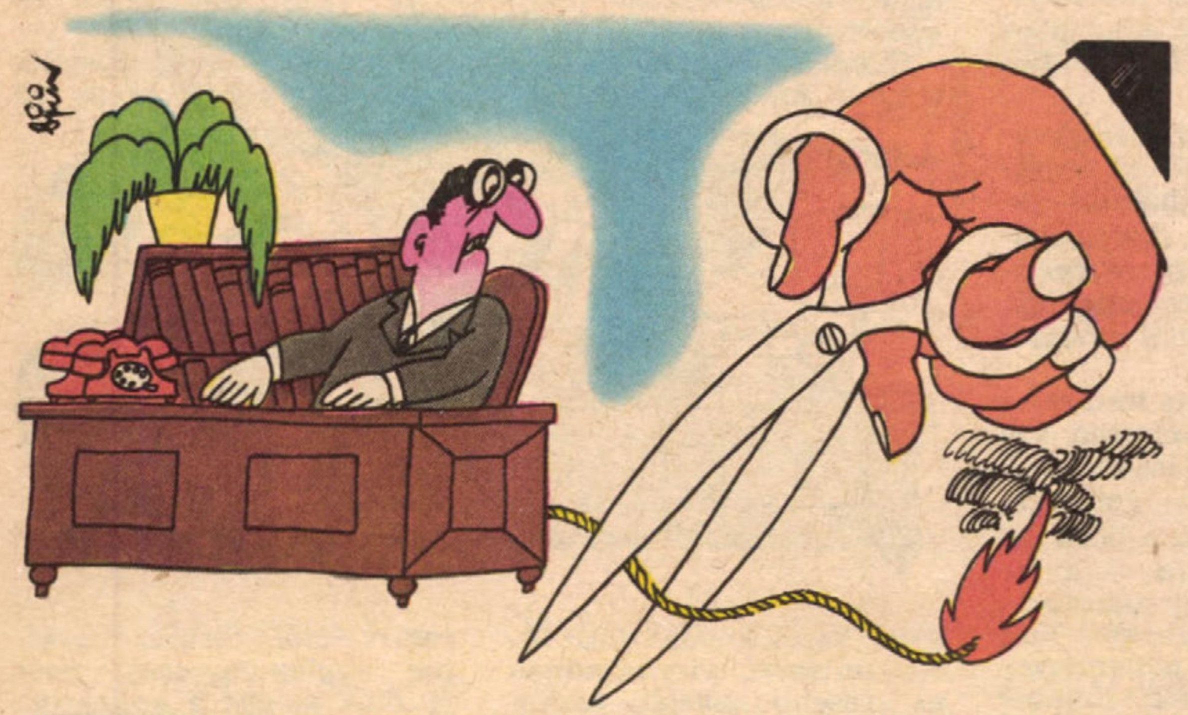
– Arra, hogy átmehessek a túlsó oldalra...

Brenner György:

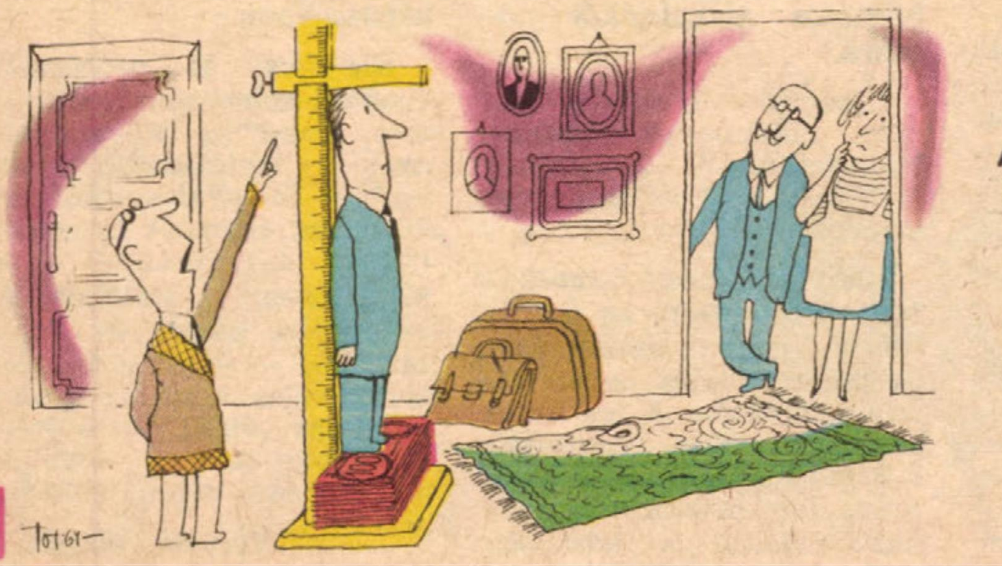

– Egy adandó alkalomra.

MAGAS PÁRTFOGÓ

ALBÉRLŐ-FELVÉTEL

Ludas Matyi közönségszolgálata

MIKOR, HOL, KIVEL, MIBEN, MENNYIÉRT ÉS MINEK BÁLOZZUNK?

Nyakunkon a báli szezon és mulatni vágyó olvasóink ezernyi kérdéssel ostromolnak bennünket.

*

Nagyvállalat főosztályvezetője vagyok. Összeegyeztethető-e az üzemi demokráciával, ha a vállalat álarcos báljára nagyvezírnek öltözöm?

Összeegyeztethető, ha az igazgató ugyanakkor padisahnak öltözik. A beosztottak pedig bégnek.

Részt kell vennem az üzemi bál nyitótáncán. Csak azt nem tudom: jobbra keringőzzem-e, vagy balra?

Ha tényleg nem tudja, akkor keringőzzék úgy, ahogyan a jelleméből fakad. Mindig a fal mellett.

Hajnalra rengeteg káposztalevest rendeltünk. Nem tekinthető-e pazarlásnak, ha egy része megmarad?

Nem tekinthető pazarlásnak. Feltéve, ha a kecske már előzőleg jóllakott.

Mint szerény főkönyvelő kerülöm a feltűnést. Helyes-e tehát, ha báli frakkomhoz fekete nyakkendőt kötök?

Nagyon helyes. Így okvetlenül pincérnek nézik, s a puszta borravalókból jelentősen fejlesztheti a beruházási alapot.

A bálra el kell vinnem a feleségemet, de ott lesz a kis titkárnőm is. Mit tegyek, ha a két kardos hölgy véletlenségből összetalálkozik?

Álcázza magát könnyező pálmának. Mégis nagyobb móka, ha hárman egyszerre kapnak sírógörcsöt.

Egy mammut-tröszt revizora vagyok. Kosztümre nem akarok költeni, és semmi sem vihetne rá, hogy maszkot öltsek. Mit tegyek hát, hogy a tröszt álarcosbálján senki se ismerjen rám?

Mosolyogjon, uram, mosolyogjon.

Az üzemi zenekarban muzsikálok mint prímás. Kérdésem: elhúzhatom-e a bálon a főnököm nótáját?

Tudja mit, húzza el. Ha aztán a főnök bálon kívül netán visszaadná a kölcsönt, még mindig ott van az egyeztető bizottság.

Szeretnék igazán elegánsan mulatni. Ragaszthatok-e ilyen célból tízdolláros bankót a népzenész homlokára?

Egy feltétellel. Ha elég széles az a homlok, hogy a Nemzeti Bank engedélyét is mellé ragassza.

Csinos, fiatal. lány vagyok. Elhatároztam, hogy vőlegényt szerzek magamnak a bálon. Minek öltözzem?

Teljesen igaza van. Mi az isten csudájának öltözne?

A tanácsukat szeretném kérni: felkérhetem-e az igazgatóm feleségét?

Előbb azt kéne tisztáznunk: mire?

Szeretnék divatosan öltözni a bálra, de tériszonyom van. Mit tegyek, hogy tánc közben le ne szédüljek a sámlitalpú cipőmről?

Kedves kisasszony, egyetlen megoldás van: táncoljon kézenállva.

Szeretnék imponálni szívem választottjának. E célból — ősi szokás szerint — örömest beugranék a nagybőgőbe, de a bálon beat-zenekar muzsikál. Mit ajánlanak?

Az ősi virtus modern változatát. Hasonlóképpen szilaj dolog, ha megragadja a ritmusgitár kivezetőjét és addig rázatja magát a váltóárammal, amíg égnek áll a haja. Előbb-utóbb úgyis kivágja a biztosítékot, s a sötétben aztán úgy imponál, ahogy akar.

Két jóképű fiatalember udvarol nekem. Ennek is, annak is ígértem egy shake-et. Jól tettem?

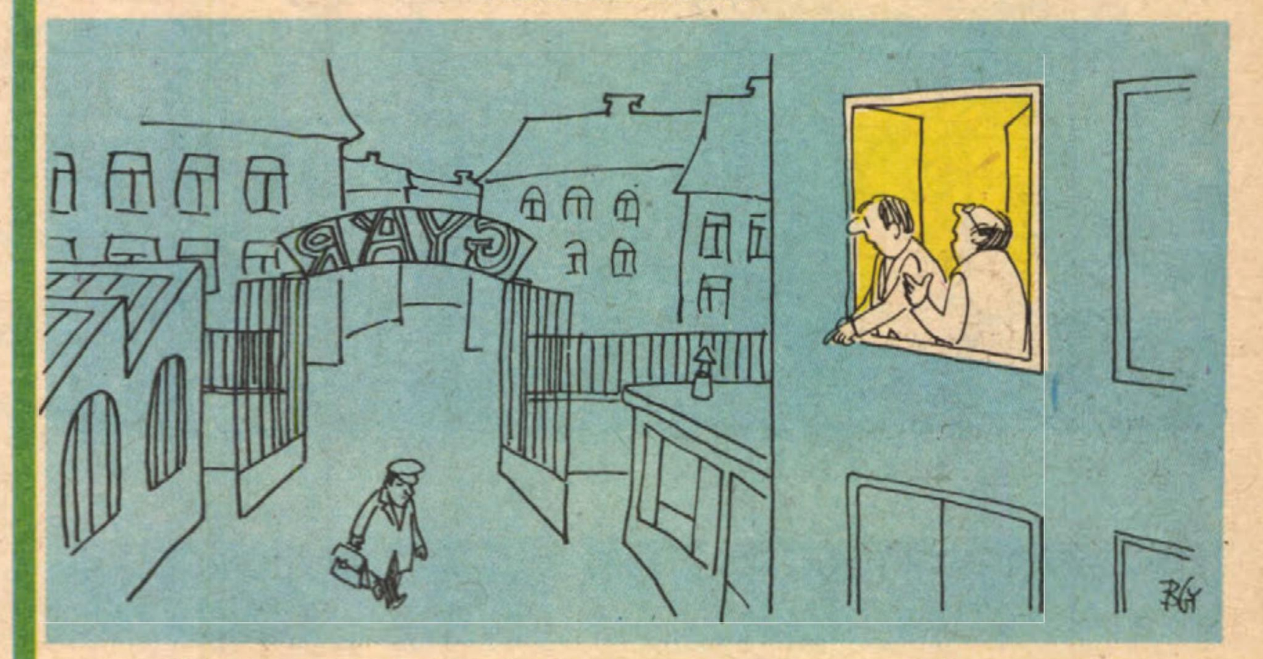
Jól tette. Csak arra vigyázzon, nehogy két shake közt a pad alá essék.

Nagy gondban vagyok. Könnyen megárt az ital, márpedig egy bálon inni kell. Én viszont semmiképpen sem akarok a főnökeim előtt rossz színben mutatkozni. Mit tegyek hát, hogy ne kelljen az üzemi mulatságon berúgnom?

Biztos megoldást ajánlunk: érkezzék már részegen.

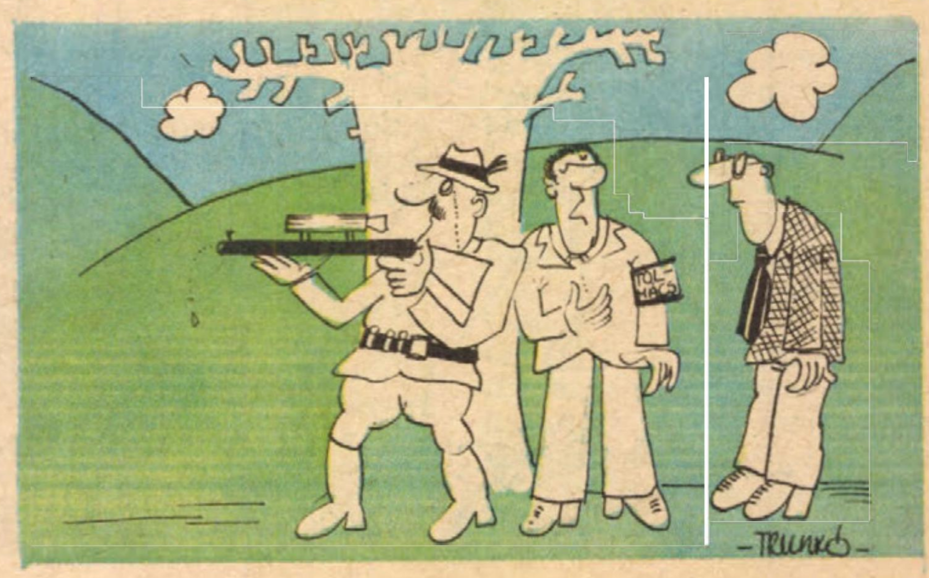
Peterdi Pál

MUNKAERŐHIÁNY

– Aki nincs gyermekgondozási szabadságon, az tanfolyamon van.

PRECIZ TOLMÁCS

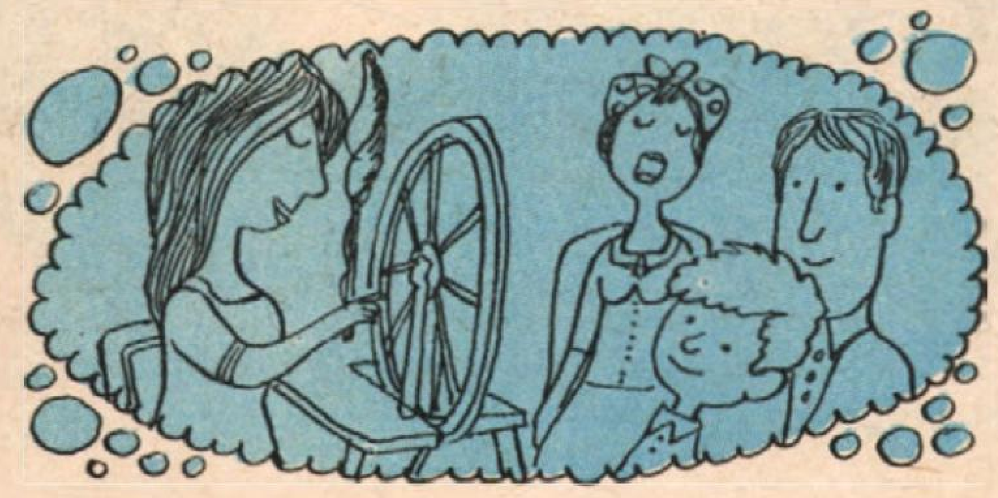

– A puska azt mondta: csütörtök...

FONÓBAN JÁRTAM LŐRINCEN

A RÉGI FONÓK hangulatára mindig szívesen emlékszem vissza. Peregtek a rokkák, szólt a nóta, s időnként cukros vízben főtt szemeskukoricával vendégelték meg az egybegyűlteket. A lányok közt ott ültek a legények is, lesték, mikor potytyan le egy orsó, gyorsan felkapták és csak csókért adták vissza.

Pendelyes kiskölyök voltam, amikor utoljára fonót láttam, örömmel vettem hát a meghívást, hogy látogassak el a Lőrinci Fonóba. Egy kicsit csalódtam, amikor először szétpillantottam a gyárban: se rokka, se nóta, se főtt kukorica, se az öreganyám szösztisztító vasgerebenje, fonaltekerő famotollája... Orsó még csak akadna, de nem kapkodnak utána a legények, csak a gép kapkod, ha szakad a szál, gyorsan megcsomózza, s ha nem sikerül neki, akkor idegesen vibrál piros nyúlszemeivel: hé, emberek, ide, ide, segítsen már valaki! Szóval, orsókapkodás sincs, de minek is volna, kinek lenne kedve egy jól megtermett automata Schlafhorst géppel csókolózni?

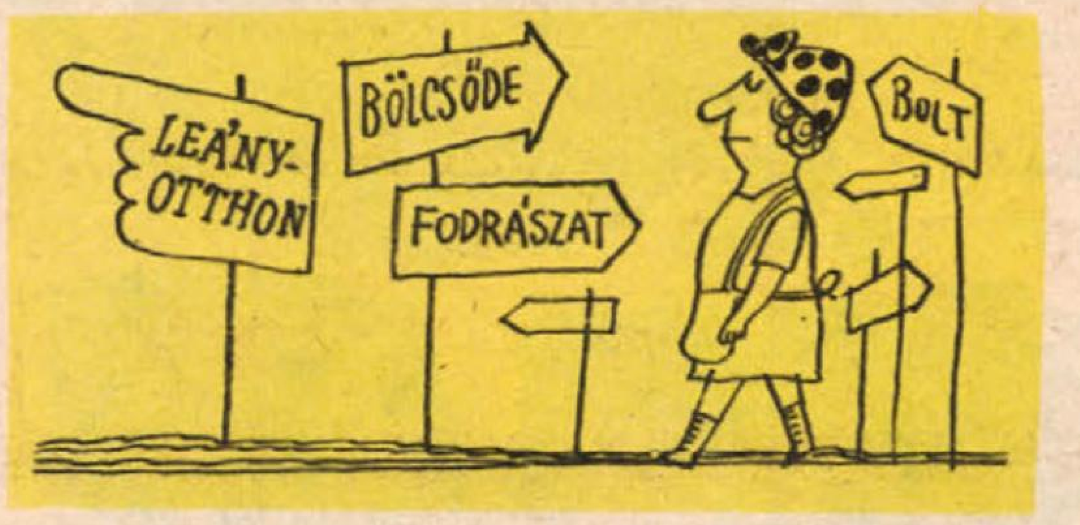

A MAI FONÓ kevésbé romantikus, mint a régi, a guzsalyas volt. Itt viszont szaporább a munka. A hetedhétországból érkezett gyapotot 24 óráig békén hagyják, hadd nyújtózkodjon, hadd rúgja ki magát, utána könyörtelenül a tisztítóba kerül, onnan csőpostán küldik tovább a verőgépbe.

Aztán még számtalan tortúrán megy át a gyapot: fésülik, gyűrűzik, fonják, cérnázzák, és közben többször is nyújtják, akár a jó rétestésztát szokás...

Nem akarom untatni az olvasót mindannak a leírásával, amit a Fonóban láttam, hallottam. De már az is nagy szó, hogy láttam is, hallottam is. Hiszen régen olyan csatazaj volt a géptermekben, hogy csak jelbeszéddel társaloghattak egymás közt a fonónők. A gyapotpelyhek pedig olyan nagy tömegben pilinckáztak a levegőben, hogy nyugodtan meg lehett volna csinálni a teremben a Hószakadás című film külső felvételeit. Ma már ez teljesen megszűnt... (pardon, mindjárt folytatom az írást, csak a pihéket leszedem a nadrágomról)... mondom, ez már csaknem teljesen megszűnt... (pardon, csak a hajamból is kiszedem a pihéket)... szóval, ma már alig-alig szállingózik valami a teremben, mert jönnek az „elefántok", ezek a XX. századi okos kis gépállatok, és ormányukkal felszippantják a port, meg a pelyheket.

Az üzemben sok a nő. A vezetőség százféleképp gondoskodik róluk. Nemcsak külön boltjuk, bölcsődéjük, óvodájuk, de még saját fodrászatuk is van. A lányoknak külön lányotthont létesítettek, csak egy a hiba: nem luftballon, nem lehet felfújni, így aztán mindig toldozni, bővíteni kell. És még egy panaszuk van a lányoknak: ha táncest

van a gyár művelődési házában, két lánynak kell összefogózni, mert fiúk nincsenek.

A gyárban sok női vezető van. Sajnos, targoncavezető is... Mert bizony az anyagmozgatásban is dolgoznak nők. Úgy látszik, arra sincs elég férfi, nemcsak a táncra.

De hamarosan elkészül már a belső szállítás gépesítése, akkor aztán vége a talicskázásnak, mindenféle fürge kis légitaligák végzik a robotot, a segédmunkásból munkafelügyelő lesz, akinek csak az a dolga, hogy rajta tartsa a szemét a gépeken: ne lazsáljanak, ne szaladgáljanak folyton a büfébe, ne lógjanak ki a mosdóba cigarettázni, ne udvarolgassanak a csinos komputereknek...

A legmodernebb orsózógépeket már középteljesítményű komputer irányítja. Árulkodós kis szerkezet ez, mindent tud a fonalról is, meg a gép kezelőjéről is. Azt is kimutatja, ha az orsózónő elábrándozik, sőt azt is, ha éppen szerelmi bánata van. Ezt gyorsan átszámítja százalékra, így hát lelki röntgennek is jó, a teljesítményromlás magasabb vagy alacsonyabb százalékából kiolvasható, hogy komolyabb szívügyről van-e szó, vagy az egész csak amolyan kis átfutó felhőzet az érzelmek egén...

Az üzemben mindenütt épül a „csőposta" rendszer, amely sok cipekedéstől mentesíti az embereket, futólépésben viszi az anyagot az egyik géptől a másikig...

A JÖVŐ FONODÁJA az én képzeletemben hatalmas cső, amelynek egyik vége itt lesz Lőrincen, a másik meg valahol a szudáni gyapotföldeken. Margitka, a komputer kezelője, itt betáplál 13 bűvös számot, mire a cső másik végébe fejest ugrik a gyapot és iszkiri!, futni kezd Pestig. Útközben cseles kis szerkezetek kártolják, mosdatják, fésülik, kinyújtják, megfonják, talán még fényesítik, szagosítják is (lesz idő rá, hiszen azért csak messze van ide az a Szudán), a cső innenső végén már a kész orsózott fonal pottyan ki.

S mit csinálnak közben a fonónők? Táncolgatnak a szemközti kultúrházban. Addigra már remélhetőleg nem egymással.

Radványi Barna

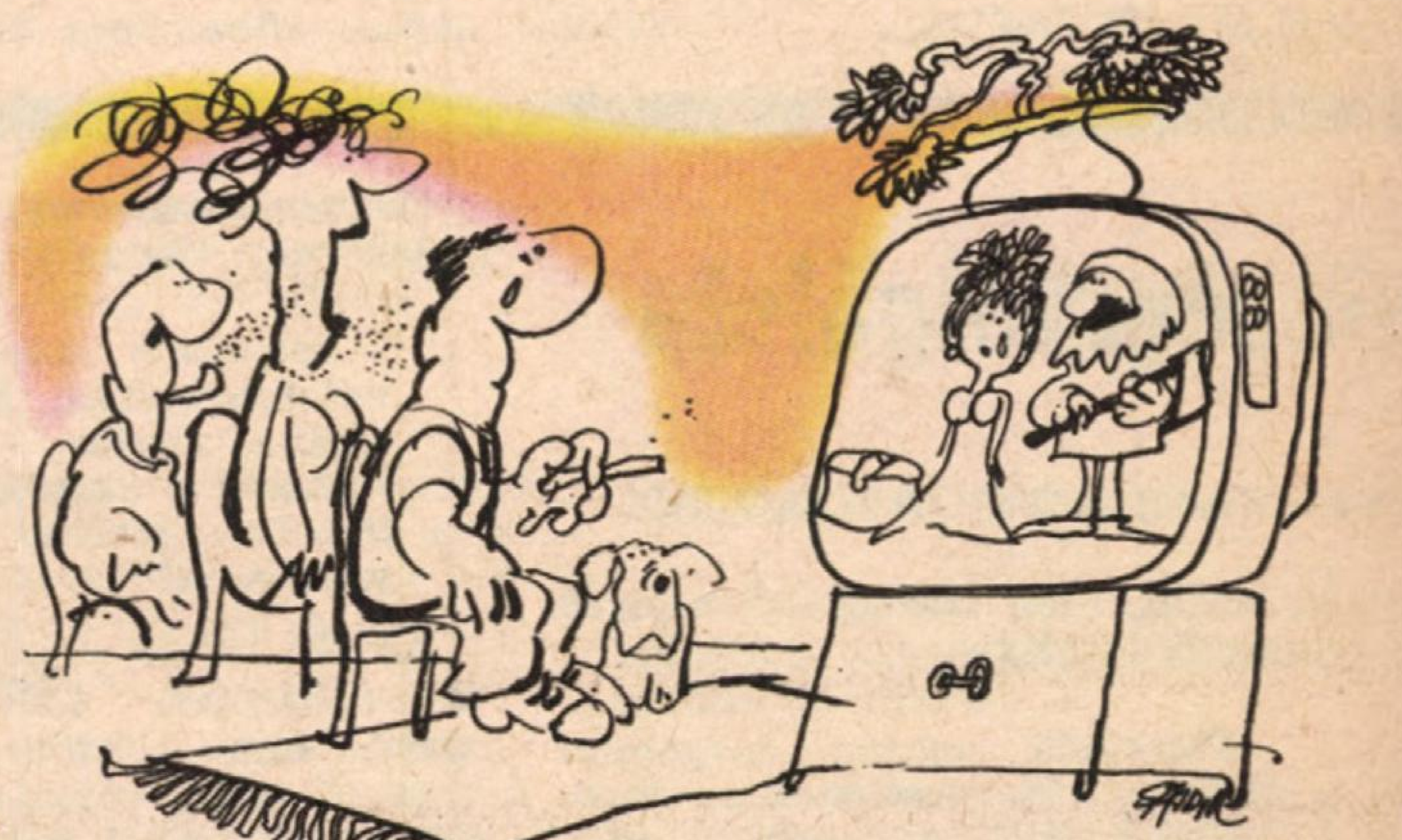

KIÁLLÍTÁSON

– Ezért kellett a lányomnak meztelenül modellt állnia?...

TÉVÉJÁTÉK

– Sose bánkódj, hogy kivégzik. A tévéjáték utáni reklámműsorban ismét láthatod...

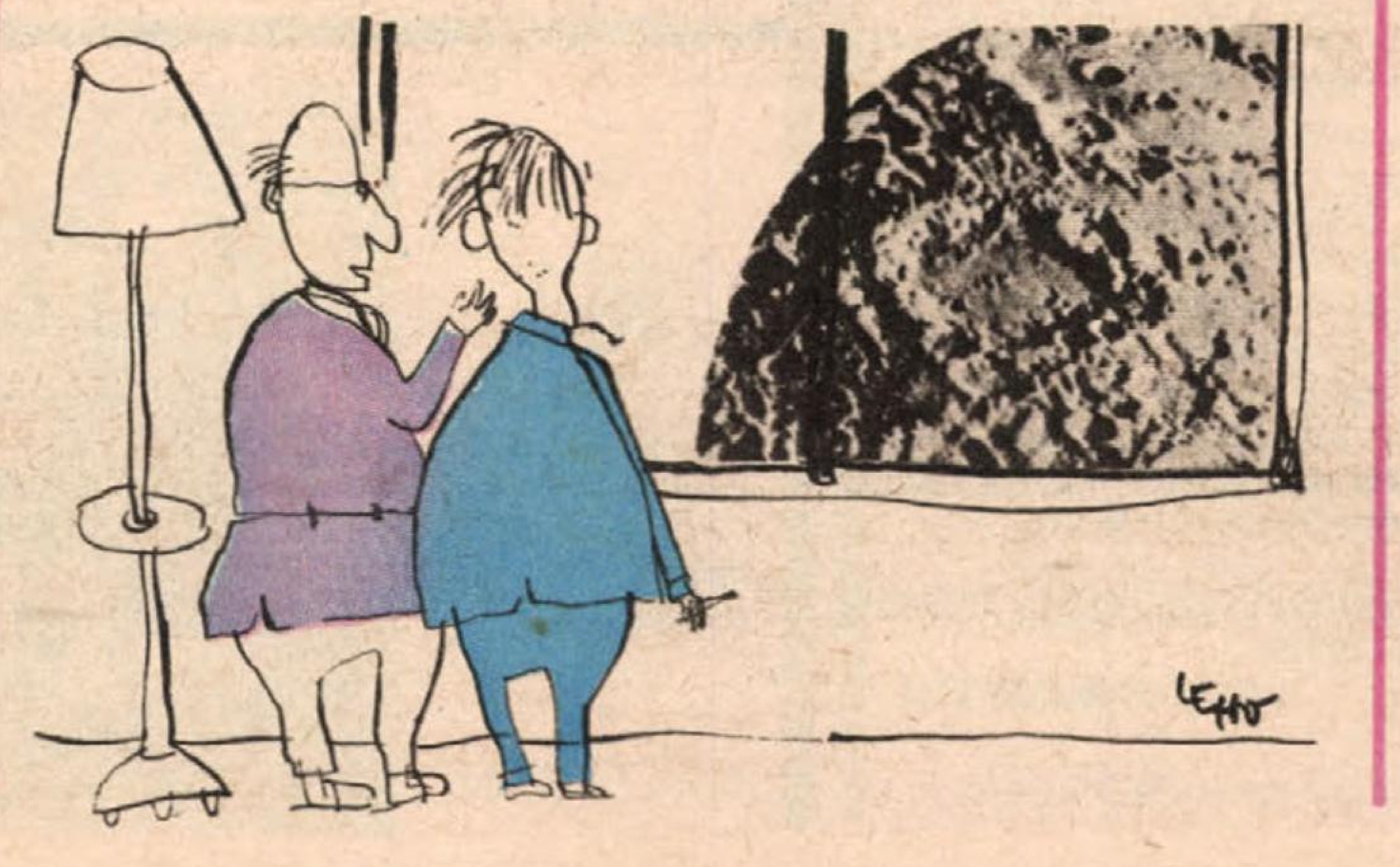
FURCSA REKORDOK

Lehoczki István rajzai

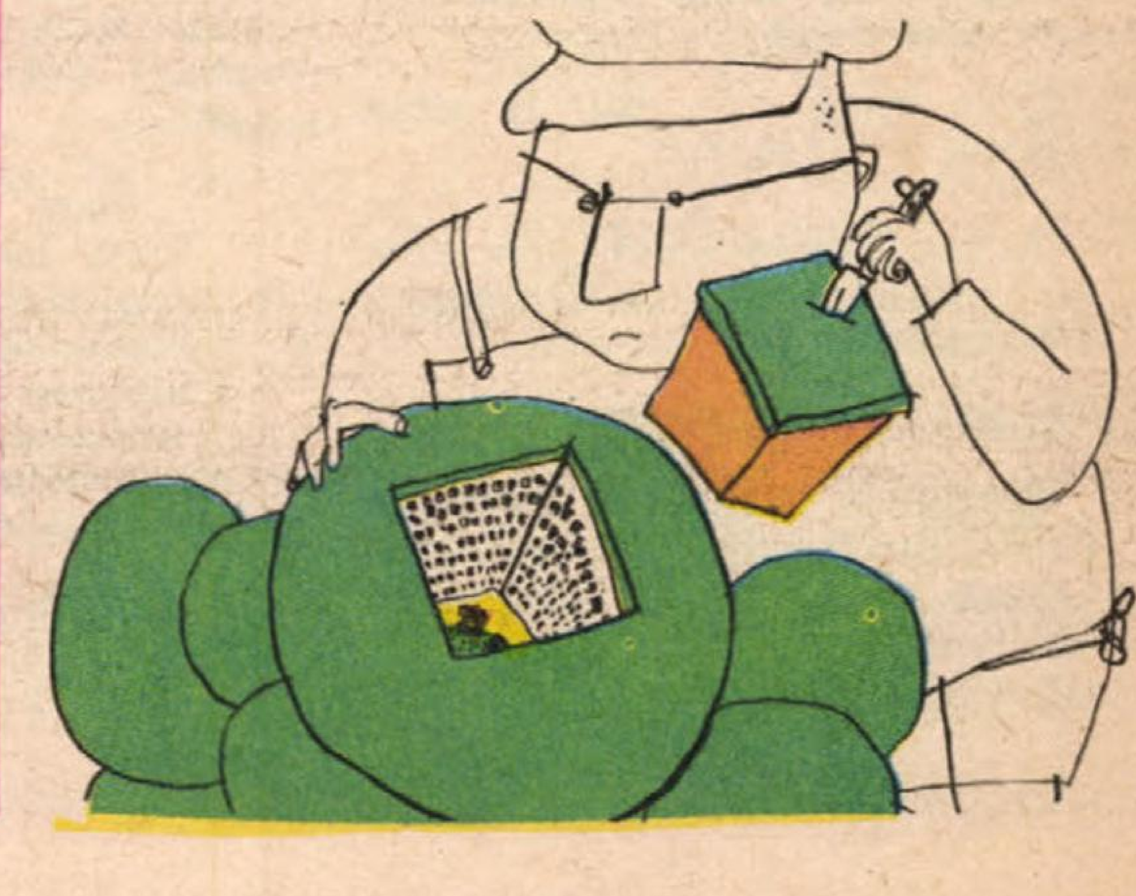
A LEGJOBB SPAGETTI

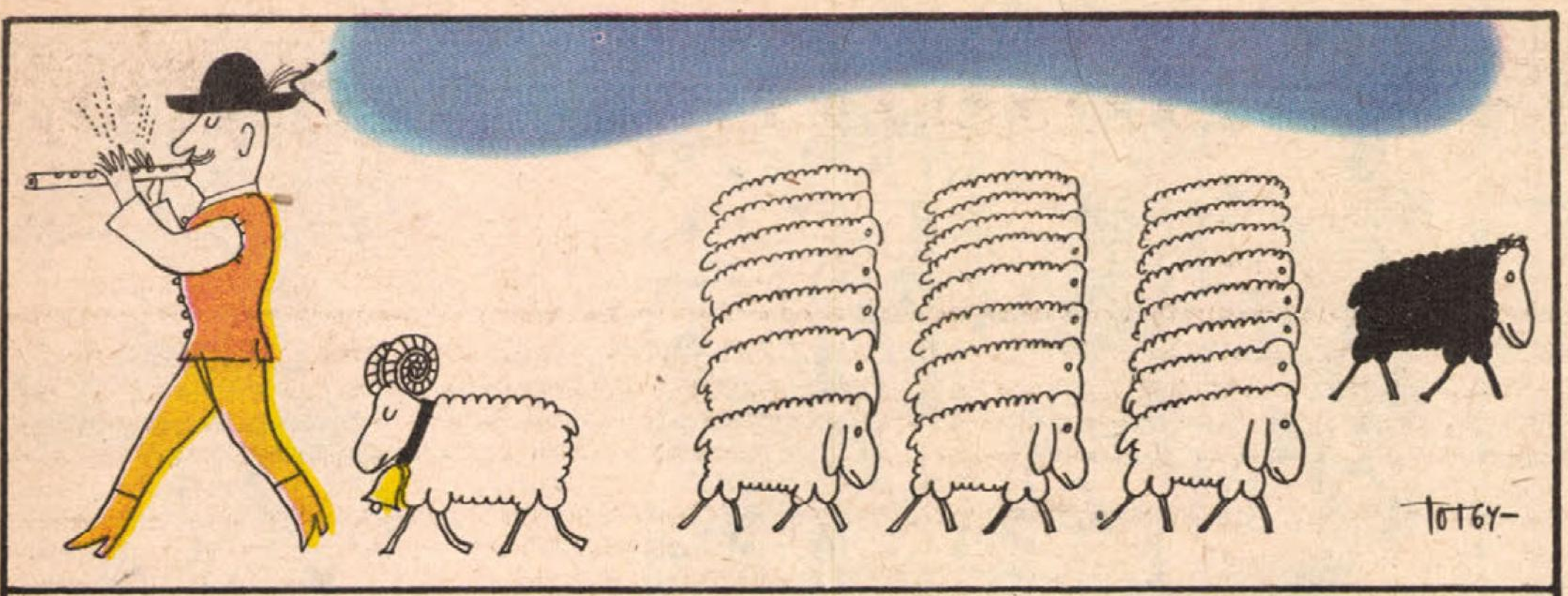
A LEGMAGASABB TORONYHÁZ

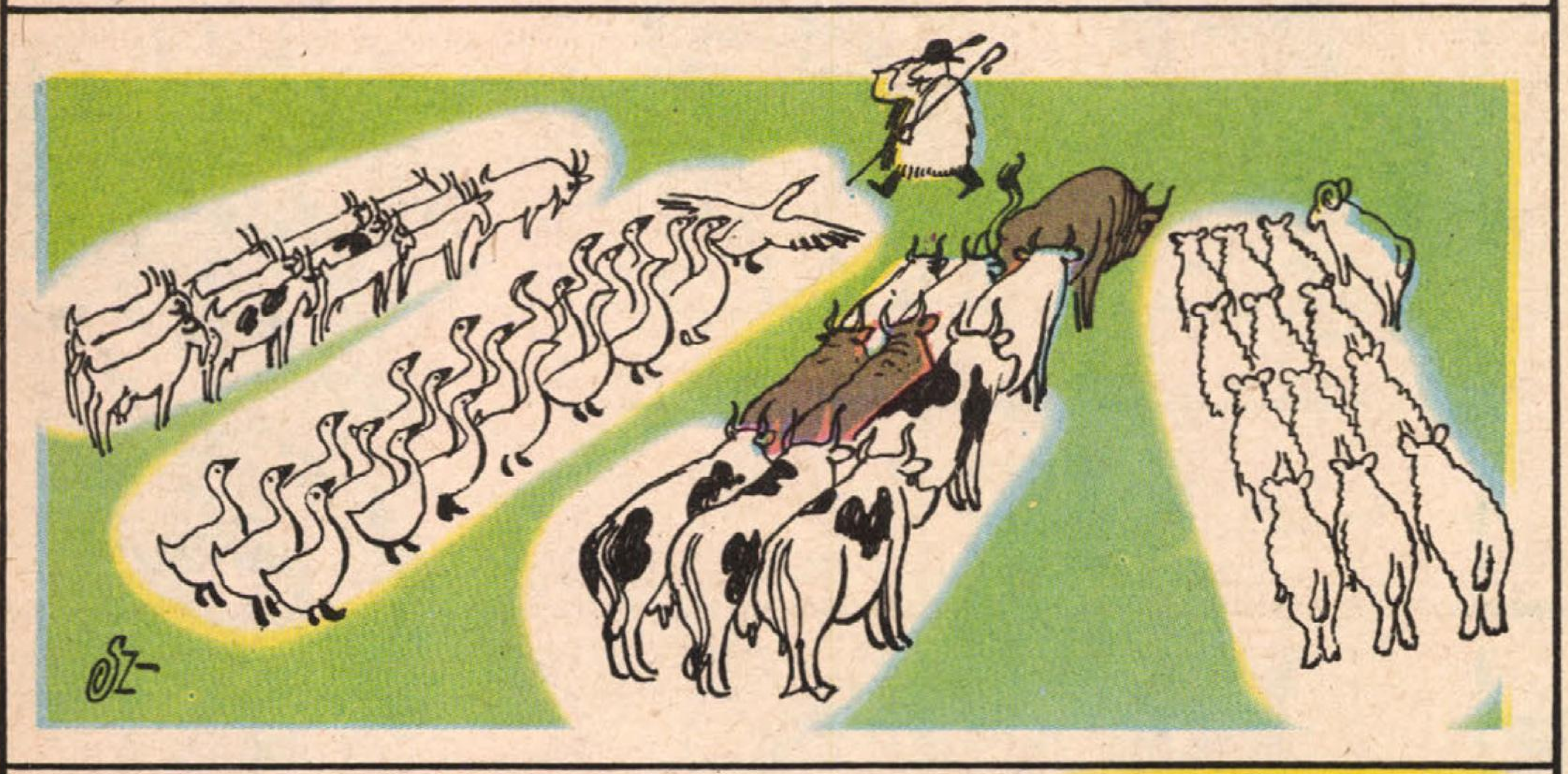

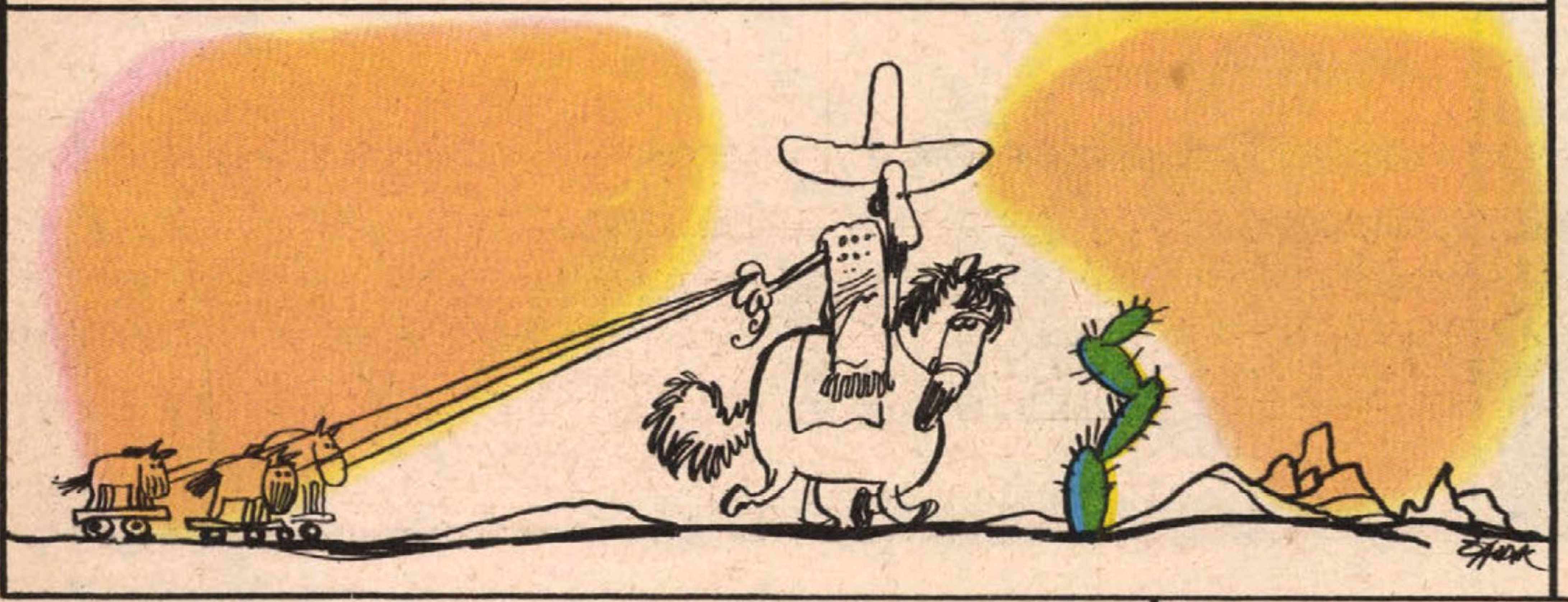
A LEGKISEBB JÁTSZÓTÉR

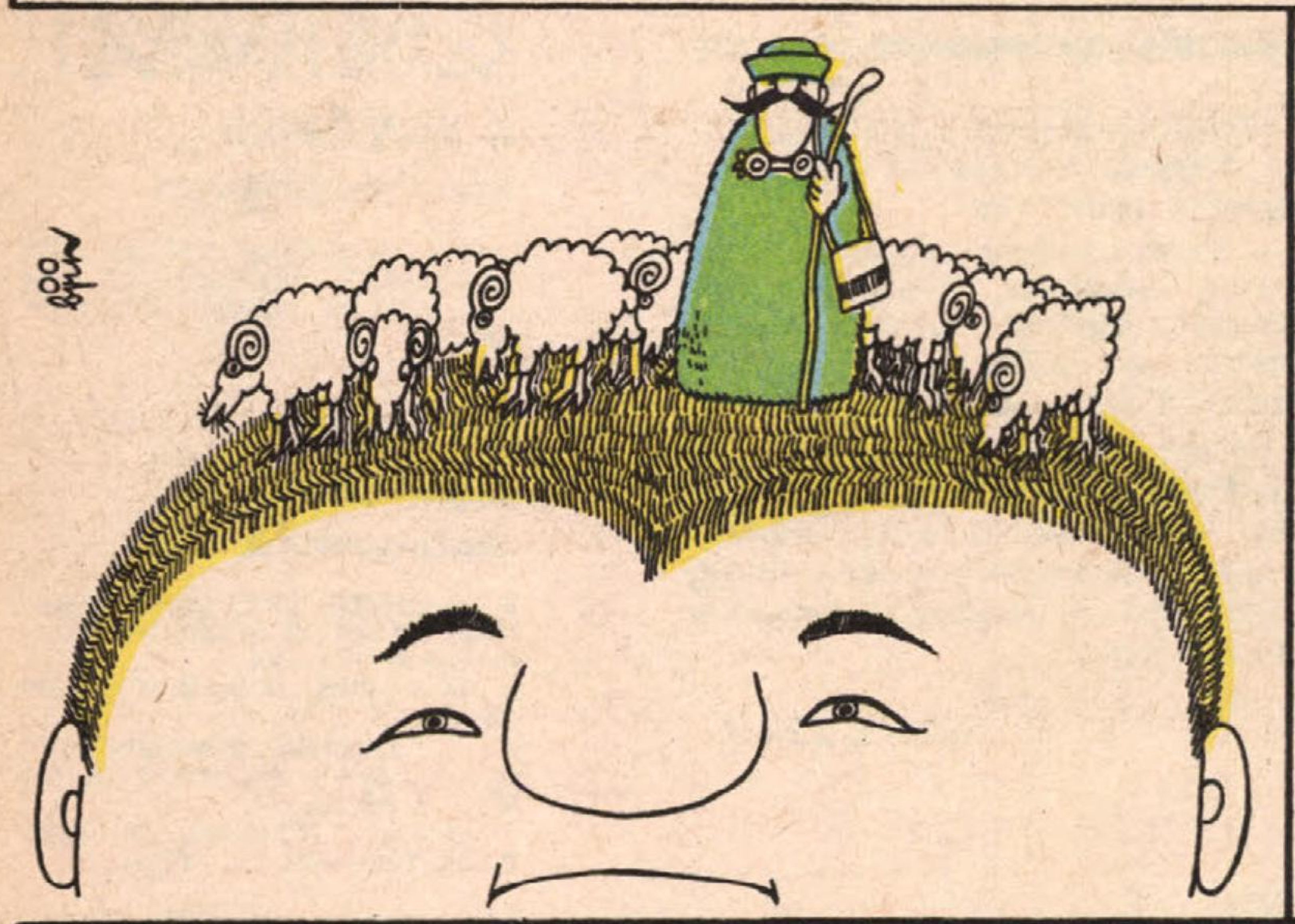
PÁSZTOR

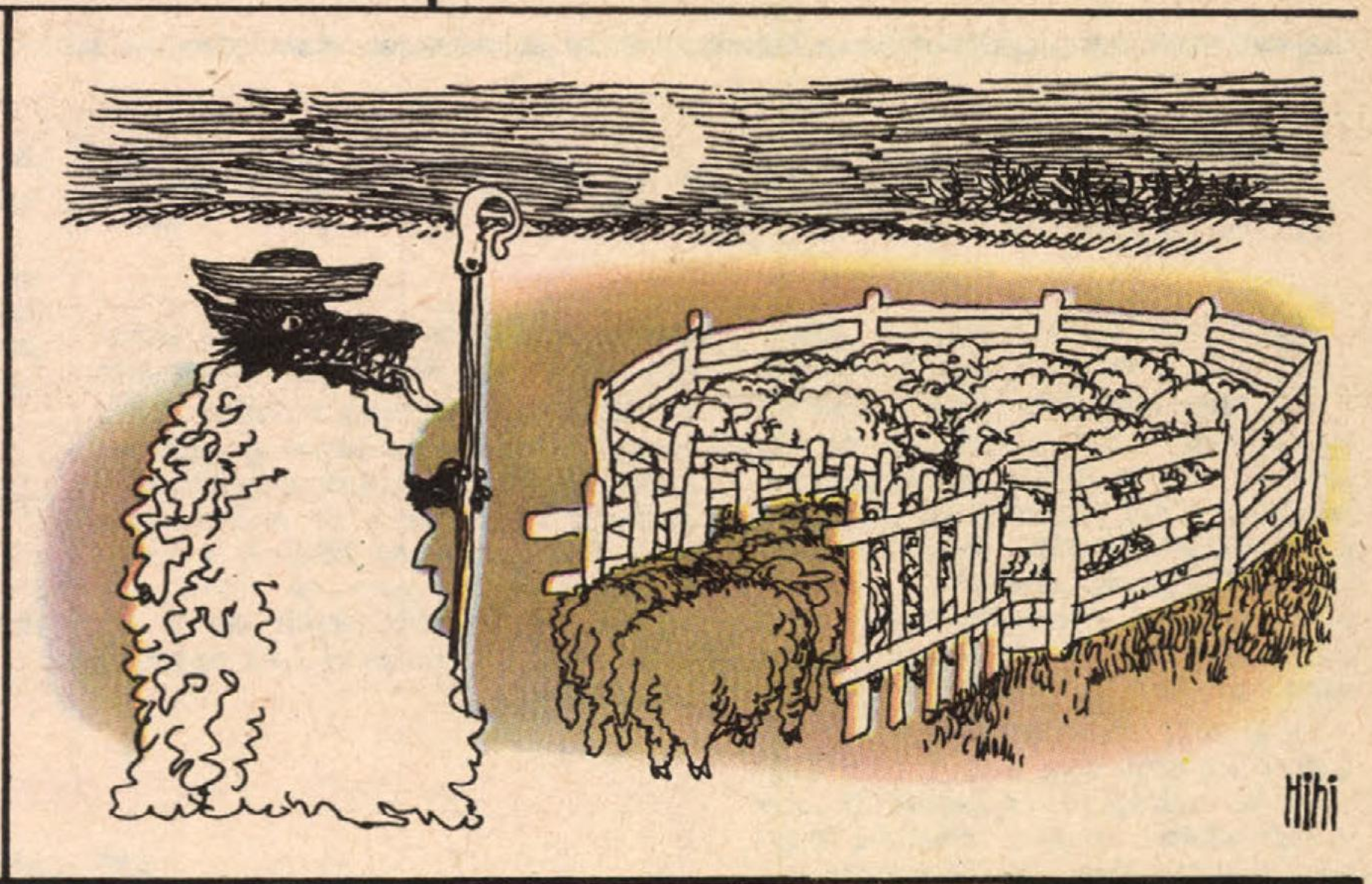

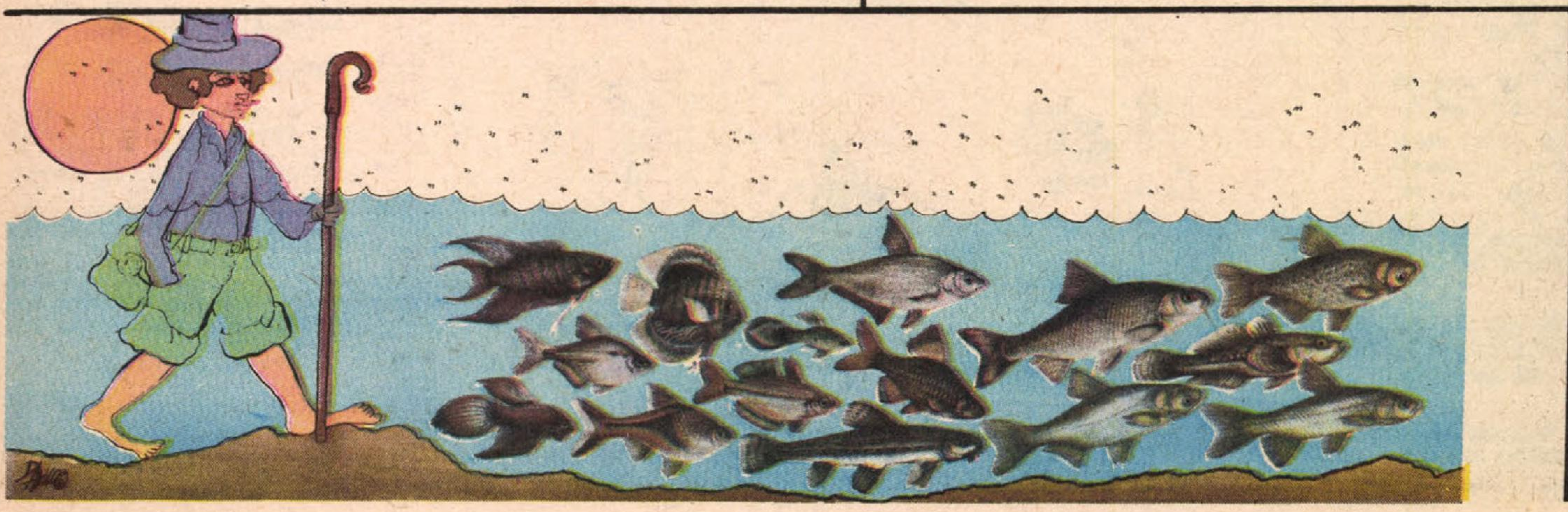

TÓT,
SZÜR-SZABÓ,
SAJDIK,
FÜLÖP,
BALÁZS-PIRI,
HEGEDŰS,
DALLOS

IMPORT HUMOR

BANKRABLÁS

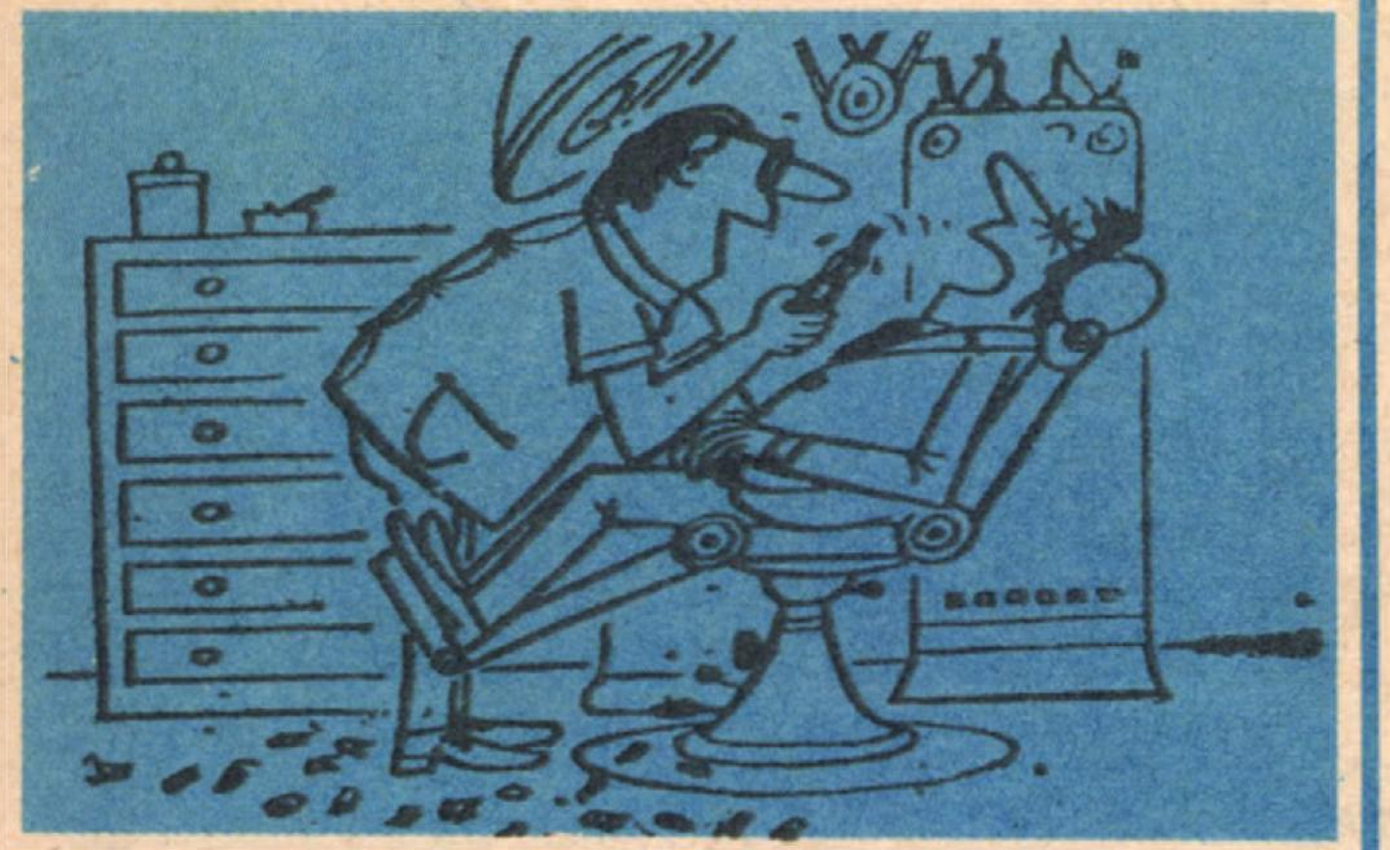
– Jó látni, hogy mégis vannak olyanok, akik értékelik a dollárt...

LELTÁR MIATT ZÁRVA

– Nem értem ezt az ellenőrt. Amikor én álltam a létrán, fele annyi idő alatt elkészültünk a leltározással...

A FOGORVOS ÖRÖME

– Végre, megtaláltam a rossz fogát!

A FUTBALLPÁLYÁN

– Nem tudom, mit kifogásol, játékvezető úr. Elő ször is, farsang van, másodszor pedig nem tiltják a szabályok...

KORSZERŰBB TERMÉSZETJÁRÁST!

Általános nézet, hogy a fiatalok természetjáró buzgalma meg sem közelíti az idősebb nemzedékét. De miért? — tűnődtem el ezen a minap a hegyekben, amikor, a tél ellenére is, egy száz év körüliekből álló népes csapattal találkoztam. Miért? — faggattam néhány, természetirtózatban szenvedő fiatalt. Az egyikük azt mondta:

— Uram, én szeretem a természetet, de nem úgy, ahogy van. Először is: miért nincs legalább ezer méterenként, a fák tövében, egy-egy beatzenekar, de legalább néhány hangász kislány, hogy legyen a mászkálásnak értelme.

Egy másik ifjonc a hepe-hupákkal súlyosbított mászkálást bírálta:

— Nézze kérem, egy vacak mozgólépcsőt sem tudnak a természetben fölszerelni, de még flaszter sincs az ösvényeken. Kénytelenek vagyunk göröngyös utakon bukdácsolni. A XX. században! Micsoda anakronizmus!

Harmadik interjúalanyom magát az úristent vonta felelősségre, a sokszor rossz természetű természet miatt.

— Az atyám nagy természetjáró, ebben a havas latyakban is bújja a hegyeket-völgyeket. Legutóbb, amikor hazajött, olyan volt, mint egy ázott eb. Hát nem lehet azt az időjárást úgy megformálni, hogy legalább természetjárás esetén ne essen az eső, ne fújjon a szél, vagyis hogy az embert ne érje atrocitás? De nyáron se különb a helyzet — éget a nap és sehol egy strand, legföljebb patak, az is tíz centi mély, s osztozni kell rajta az ebihalakkal.

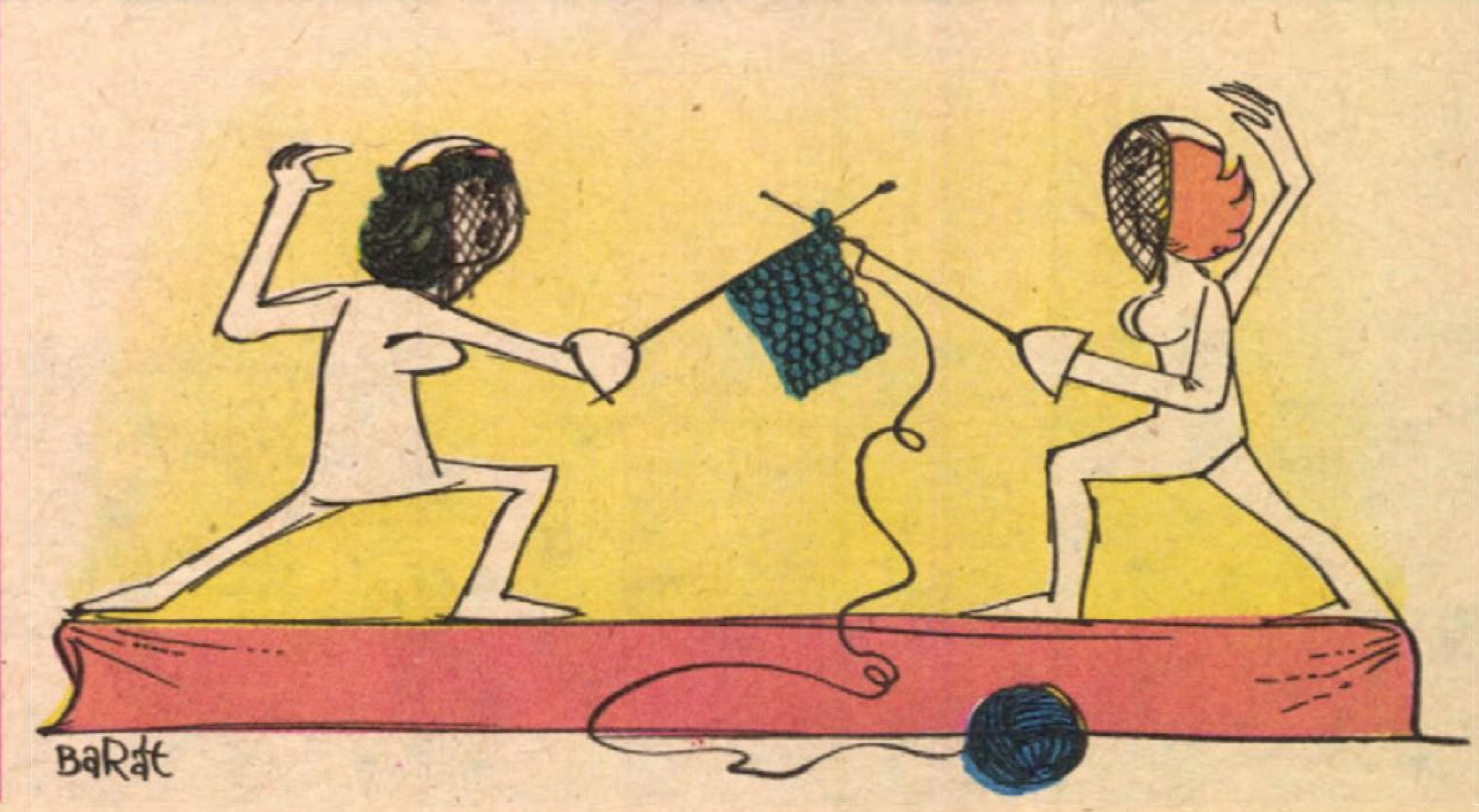
Utolsó partnerem a játékautomaták hiányát kifogásolta, majd vihorászva hozzátette:

— Csak nézem a tagokat, hozzák az őszi lombokat, nyáron gombát, tavasszal ibolyát, mikor mindez kapható az üzletekben. Micsoda strapa! S hol itt a célszerűség?!

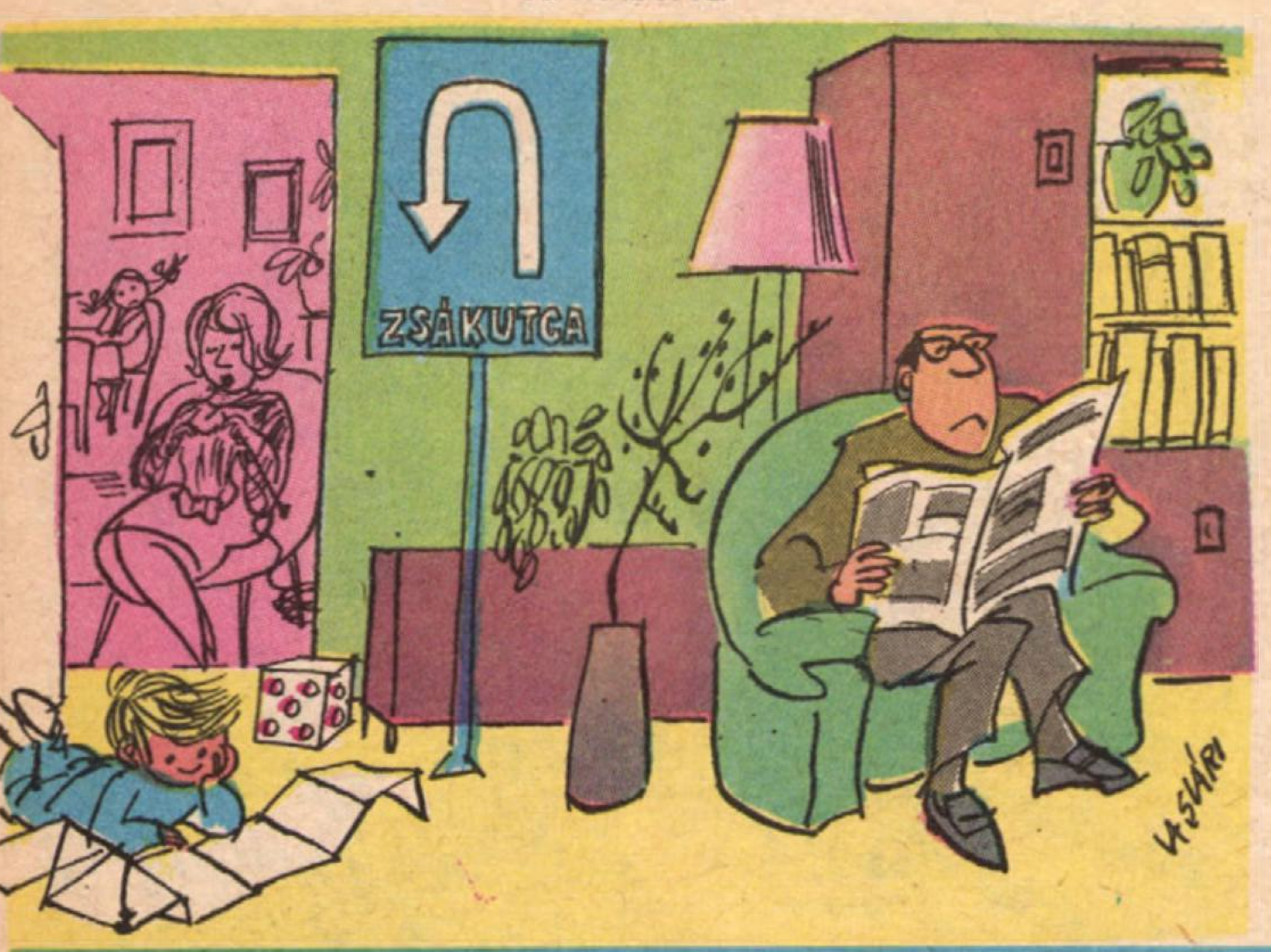
Apropó, célszerűség. Ez az igény minden nyilatkozatban fel-fel bukkan. Meg is kérem a tisztelt természetet, ha újabb hódolókat óhajt, méltóztassék a fentiek szellemében berendezkedni.

Nagy S. József

NŐI CSÖRTE

HÁZASSÁG

TÜCSÖK és BOGÁR

A friss hús bizony remek dolog. Csak az a félő, hogy így aztán semmire sem jutna ideje a vásárlónak.

(A Ludas Matyi hirdetései között észlelte N. S., budapesti olvasónk)

BOLDOG ÚJÉVET KIVÁNUNK!

Az új évben is készséggel állunk vevőink rendelkezésére
Várjuk személyes látogatását és megrendelését!

Elmegyünk!

(A Kirakat c. folyóiratban megjelent hirdetést beküldte Marx Ferencné)

De szaglószervvel is lehet. Ha orrbaveri az embert, akkor elég tömör az a gáz.

(A Vas Népe c. lap falinaptárán észlelte Berta Istvánné, szombathelyi olvasónk)

Délibáb

A Hajdú megyei Állami Építőipari Vállalat szakemberei úgy tervezték a hajdúszoboszlói Délibáb szálloda új épületszárnyát, hogy az építés során házgyári elemek is felhasználhatók legyenek. Így a kivitelezés időtartama felére csökkent. A munka kezdetéről néhány nappal ezelőtt adtunk hírt. Az építkezés már befejezéséhez közeledik. Az új épületben egyszerre kétszáz vendég szállhat meg. A szobák általában két-

Ez már valami! És még panaszkodunk az építőipar munkatempójára!

(A Hajdú-Bihari Napló c. lapban fedezte föl Görög Csaba)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Milyen az új tanárod?
— Vallásos.
— Honnan tudod?
— Minden feleletem után így kiált fel: „Ó, istenem!"

*

Nagytakarítás a lakásban. Minden a feje tetején áll. A feleség így szól a férjhez:

— Szaladj le az utcára és hívj fel egy utcai telefonfülkéből, különben sohasem találom meg a telefonunkat!

— Az én időmben — meséli a nagymama az unokájának — a lányok sokkal pirulósabbak voltak, mint manapság.

Mire az unoka:

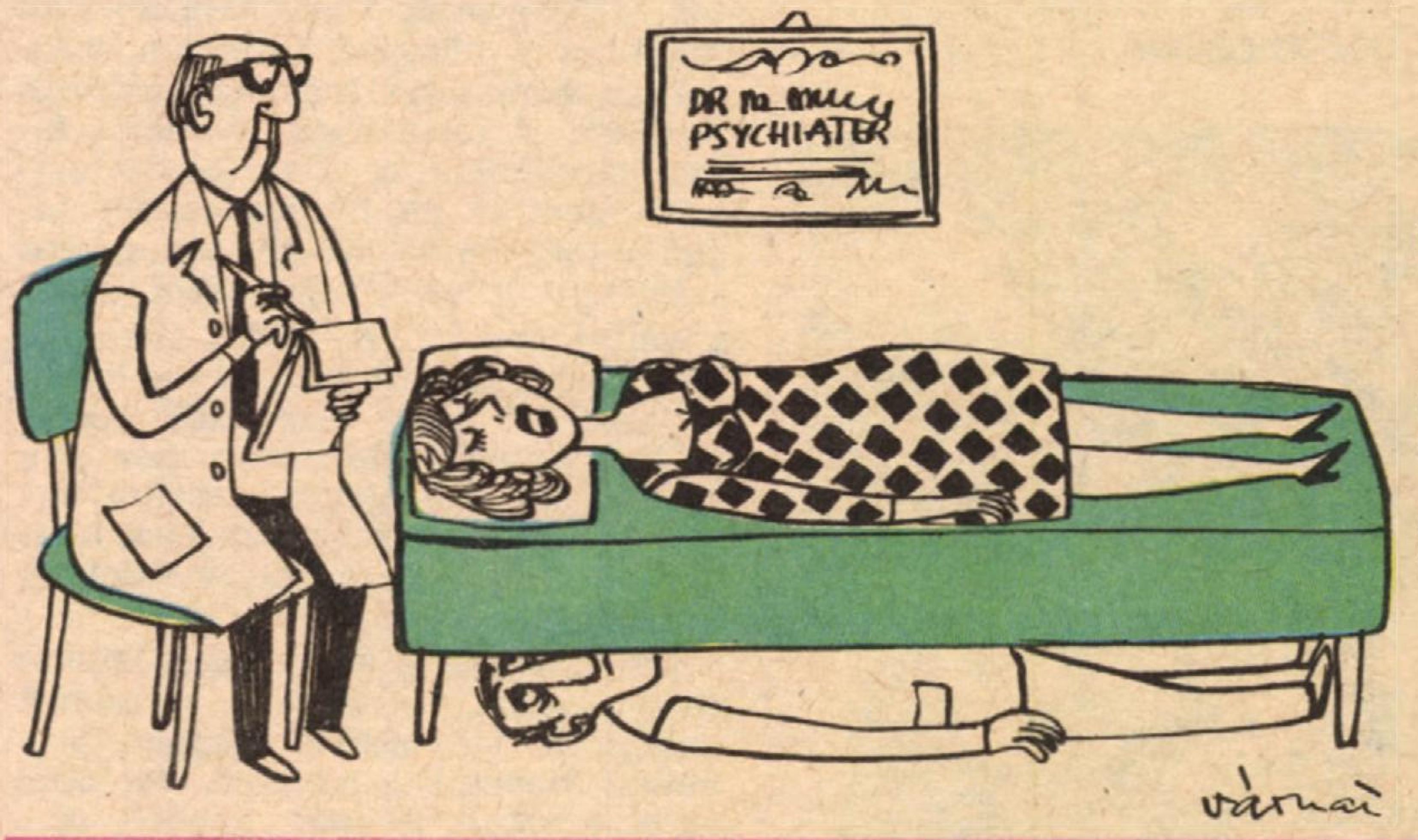
— Képzelem, miket mondhattak nekik...

*

Anya a leányához:
— Nem szégyelled magad?! Már minden barátnőd elvált, te pedig még férjhez se mentél!

HIRDETESEINK

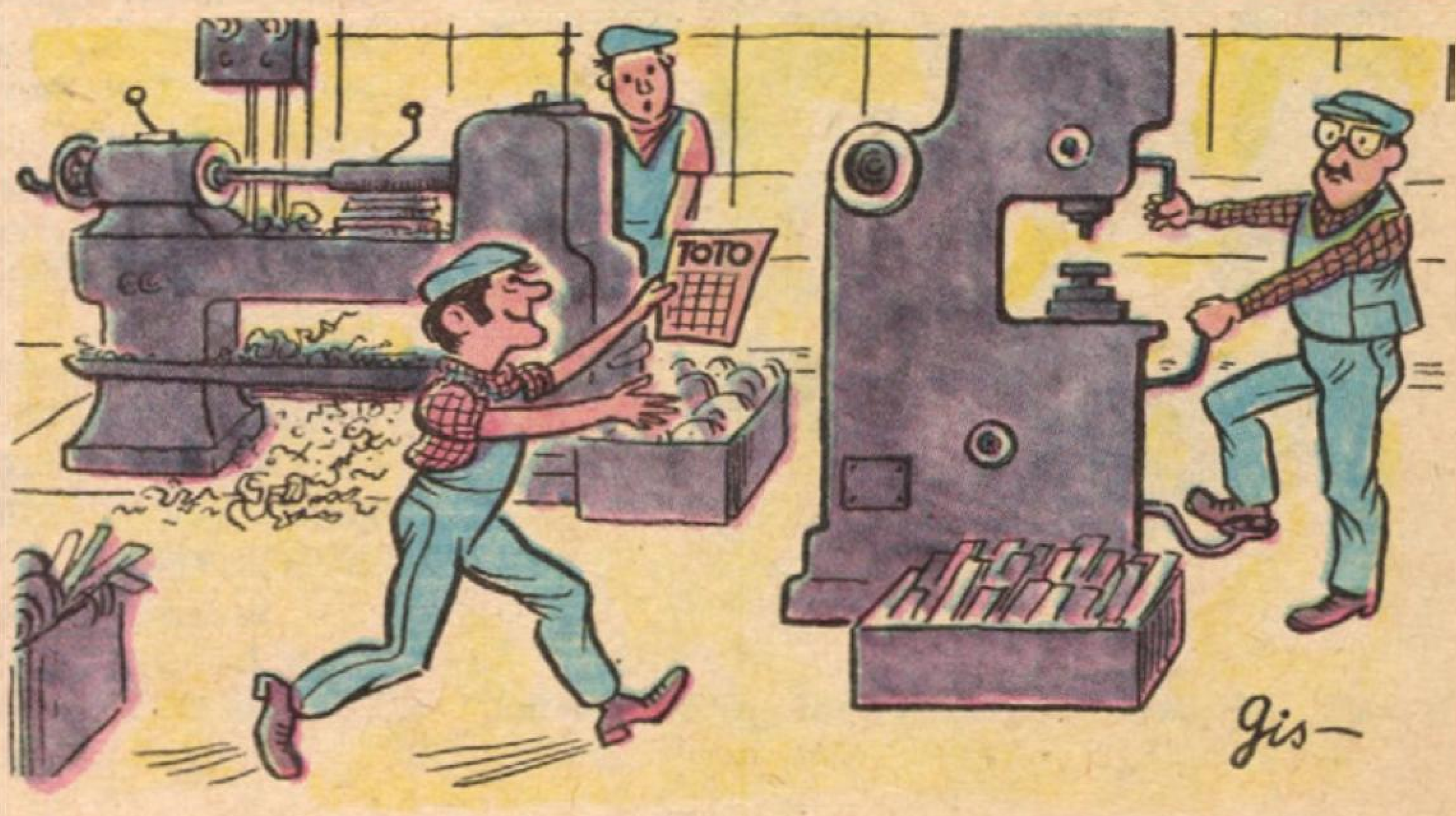

GYANAKVÓ FÉRJ

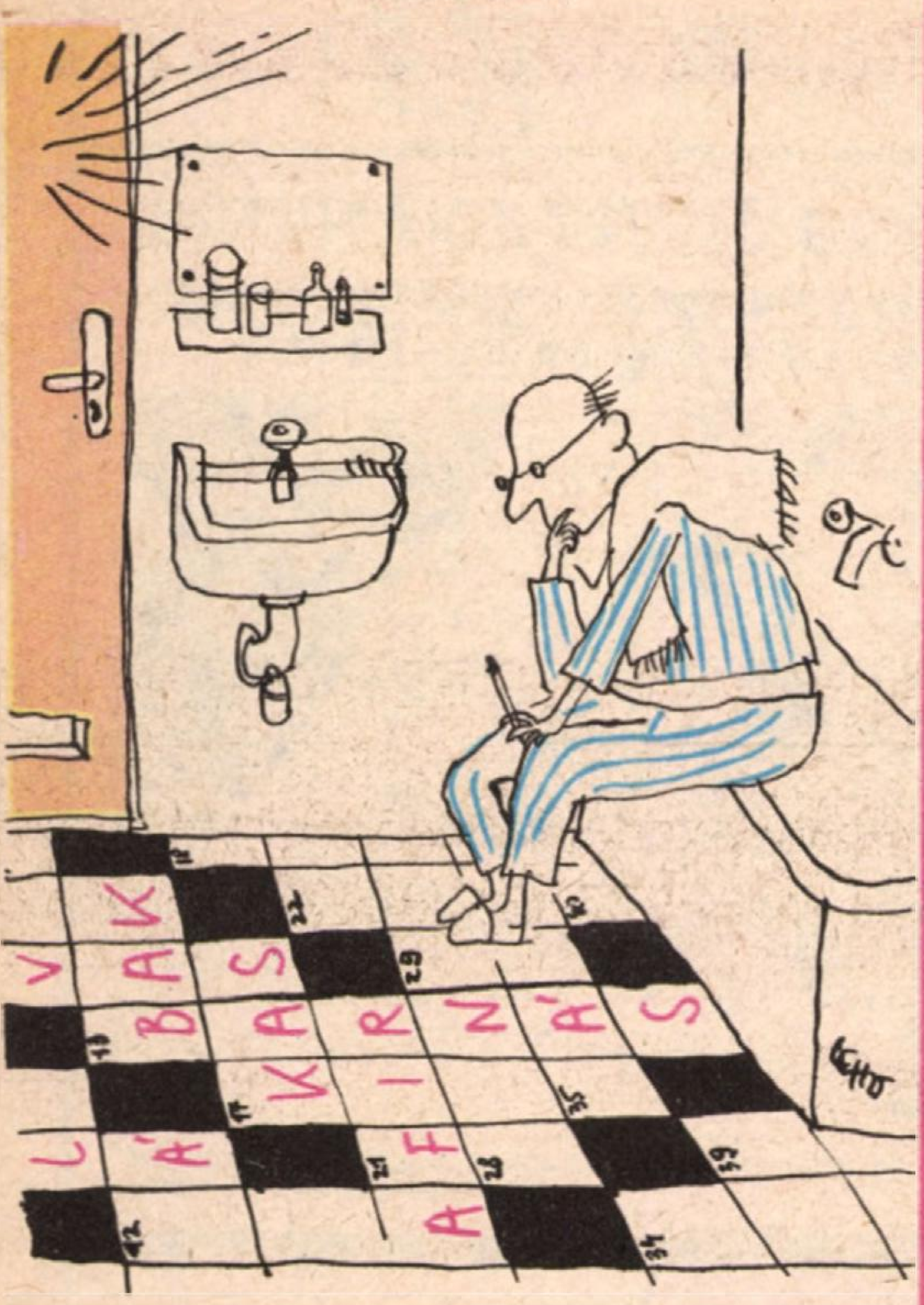
– A férjem megőrjít a féltékenységével! Állandóan figyel!

ÜGYES KEZŰ FIÚ

– Képzelje, Jani bácsi, tizenhárom találatom van!
– Itt a műhelyben lennél ilyen ügyes!
– Itt a műhelyben töltöttem ki...

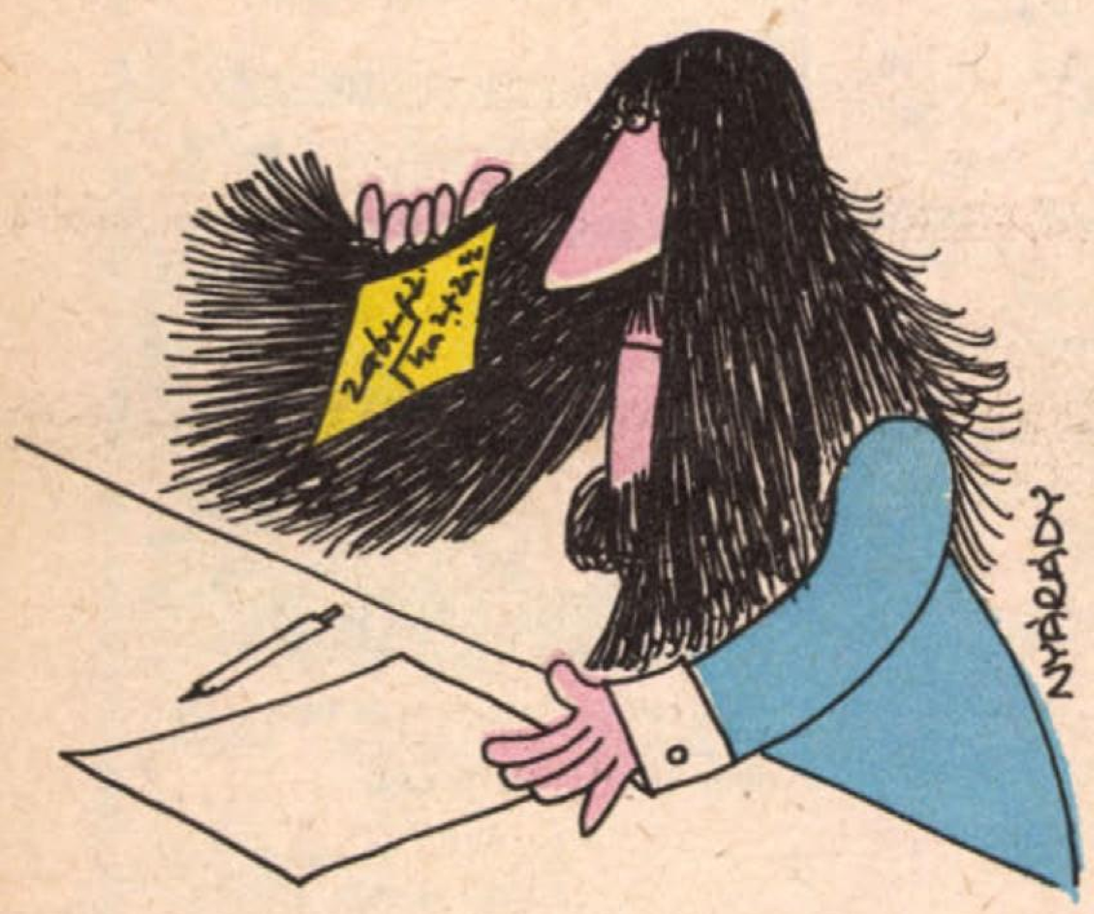

TÁRSBÉRLET

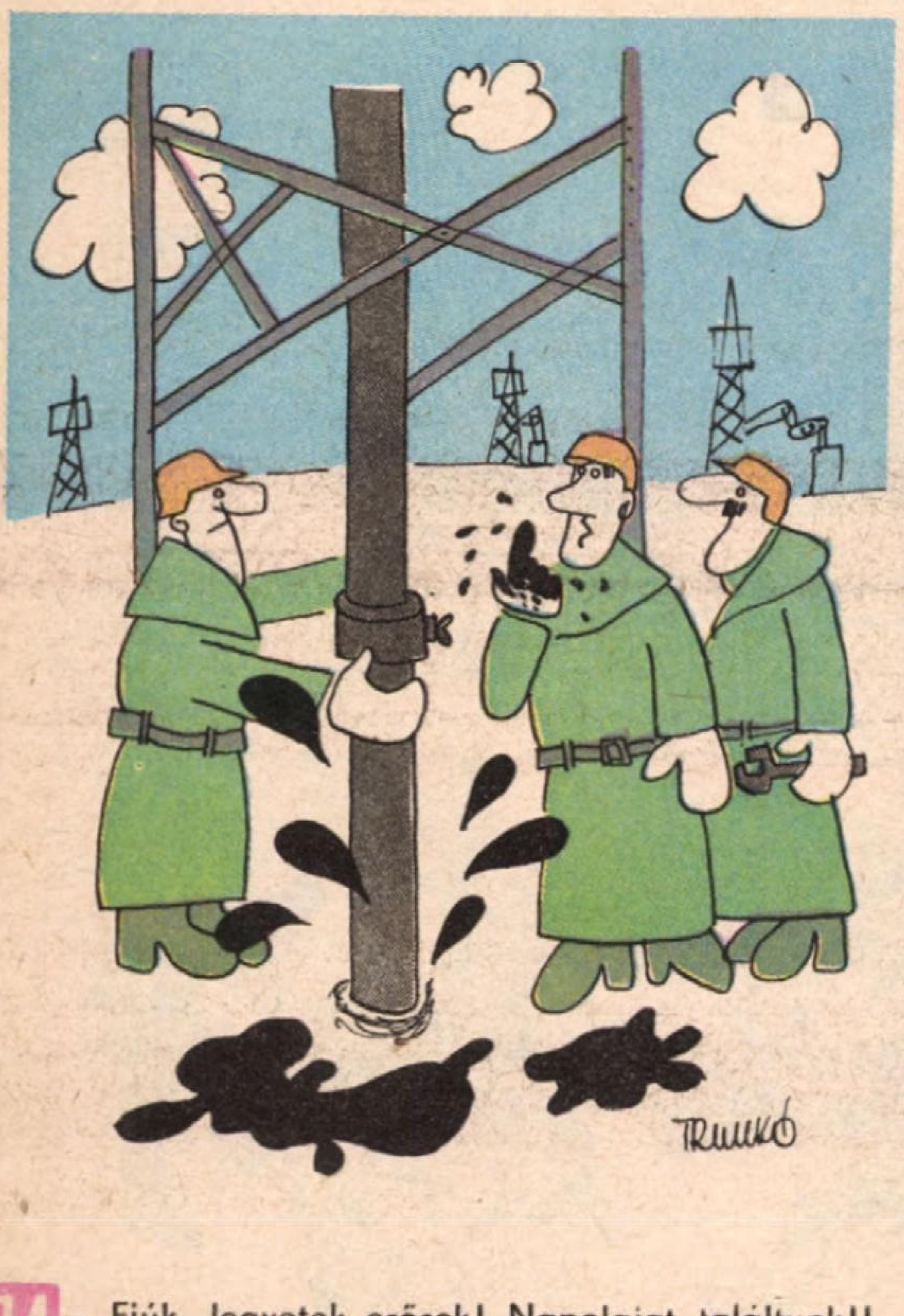

– Mit vacakol annyit a fürdőszobában, Kovács úr?

PUSKA

GEOLÓGIAI CSODA

– Fiúk, legyetek erősek! Napolajat találtunk!!

MÚLTÁMULAT...

Részlet a Múltelemző Tudományos Kutatóintézet főmunkatársának időszámításunk 2975-ik évében készített jelentéséből:

A lap megrongált állapotban fennmaradt, kb. 30 esztendőre terjedő évfolyamából meglehetős határozottsággal következtethetünk ezer esztendővel ezelőtt élt őseink életformájára. Így például megtudjuk, hogy gyermekeiket a *Legifjabbak Szabad Szagszervezete* című egyesületben nevelték, amely azonban utóbb megszűnt; attól kezdve csecsemőiknek vicceket meséltek, mivel azoknak minden vicc új. Felnőtt korukban valamennyien részt vettek a *Le a bürokráciával!* című antiimperialista mozgalomban, ipari tevékenységük zömét pedig a *Bámexbumfért*nál végezték. Társadalmi életükben nagy szerepet játszott egy bizonyos *Garfunkel* nevű állampolgár, politikai nézeteiket hol *Ketten beszélnek* formájában, hol sűrű *Levelezés*ben fejtették ki. Erkölcsi téziseiket a *Pesti Dekameron* című prédikációs gyűjteményben foglalták össze. Néhány esztendeig istennőként tiszteltek egy *Jucika* nevű hölgyet, aki a kor jellegzetes rituáléja szerint minden héten három képben vetkőzött le az olvasó előtt...)

*

Vicc? Az.

Ámbár, amióta kísért a tudományosan cáfolt, de soha ki nem irtott gyanú, hogy legrégibb nyelvemlékünk, a Halotti Beszéd szövege azért idegen számunkra, mert egy magyarul törve beszélő német pap jegyezte fel — azóta minden leírt (s kinyomtatott) mondat sorsában kísért a lehetőség, hogy ezer esztendő múltán, egyedül fennmaradva, belőle következtetnek az *egészre*.

Jutott pedig mindez eszembe azon alkalomból, hogy immár negyedik hónapja nézem, s olvasom a *Ludas Matyi* rajzait, írásait az első lapszámon kezdve, az utolsón végezendő; ezidőszerint tartok a közepén. Apropóm egy megtisztelő megbízatás: a Magyarok Világszövetségének lapjában a *Magyar Hírek*ben sorozatban bemutatni harminc esztendő humorát. A történelem azonban, lévén mindenkor a világ legizgalmasabb olvasmánya, humorban sem tagadja meg önmagát: olvasmányként szétfeszíti a vállalt feladatot, szenvedéllyé lesz... A görbe tükör is tükör, mi több, harminc — ilyen! — esztendő alatt nem csak görbe, de kaján tükör. Mert amit szándéka szerint, például, egykor hosszúra torzított, most rövidnek tűnik, s amit kerekített, az ma csupa szögletnek látszik...

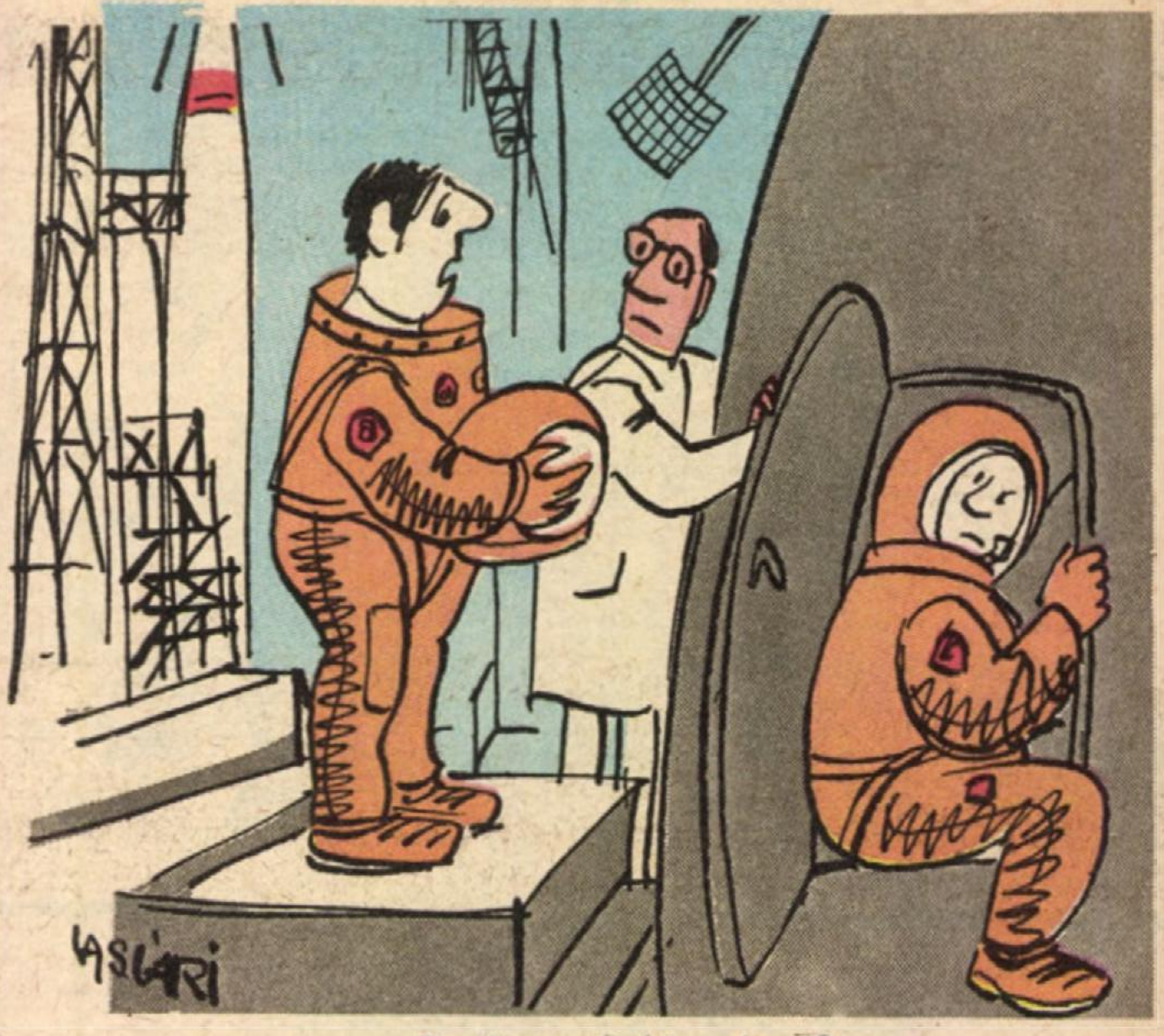
De, elhagyva a sánta hasonlatokat (botot nekik — vagy a szerzőnek inkább?!) —, nehéz meghatottság nélkül nevetni a sárguló, töredező évfolyamokon. A múlt gondok harsány, vagy éppen fancsali tréfáin. Holt szerzők, pálya- és sorstársak groteszk fintorain. Hiszen ők tudják már csak igazán, mi különbség van mulatságos és nevetséges között. Ők tudják, mivel hát boldogok immár: nem kell fejüket törni a jövőheti krokin.

Mert hiszen ne tessék félreérteni, a régi vicclap se más: abban is csak az ifjúságot keresi egy deres nemzedék. Legalábbis az *első* tizenöt esztendejében...

A második tizenöttel már, alighanem könnyebb lesz a dolgom. Arra többen emlékszünk.

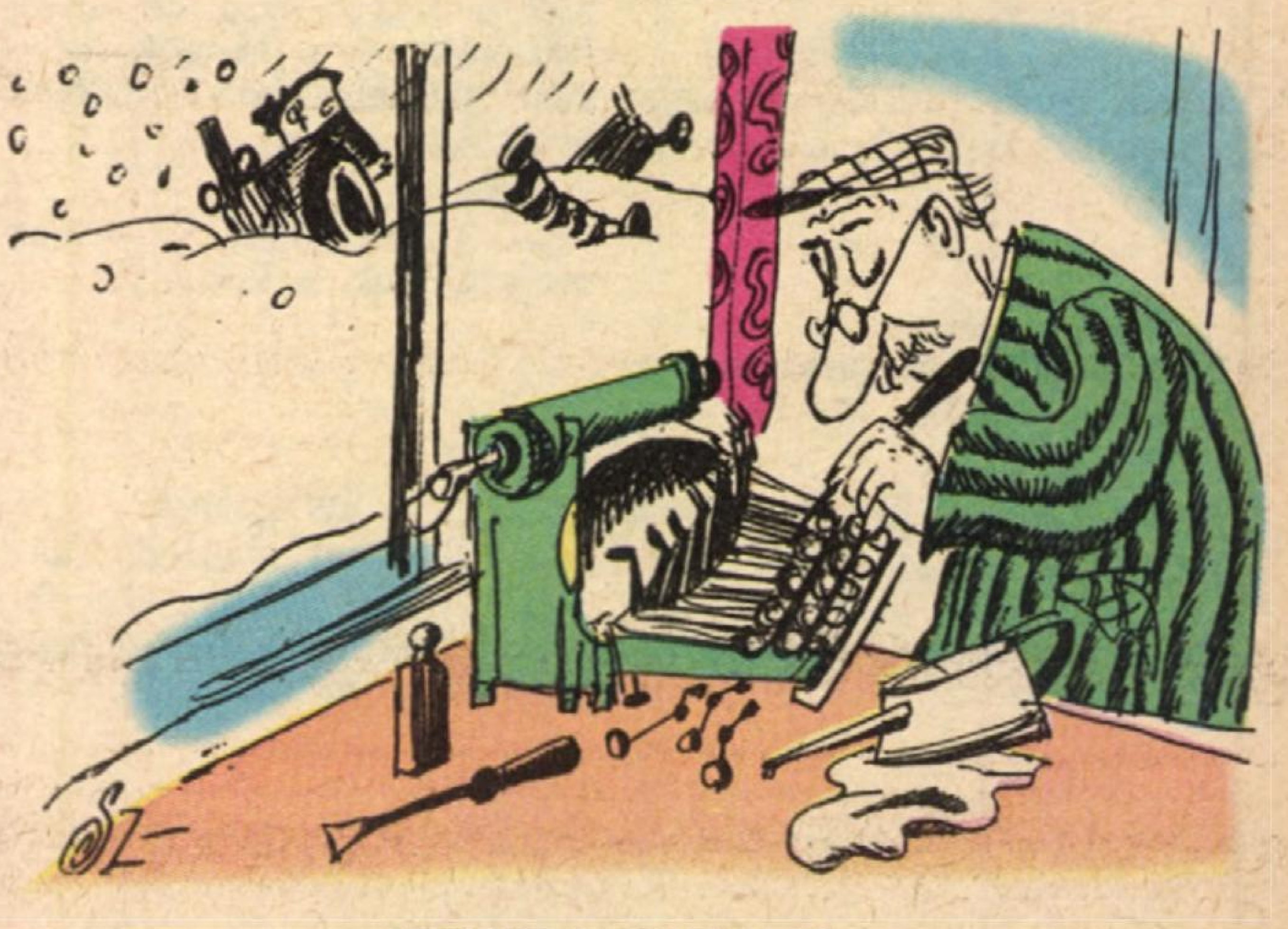
Bogáti Péter

ŰRHAJÓSOK

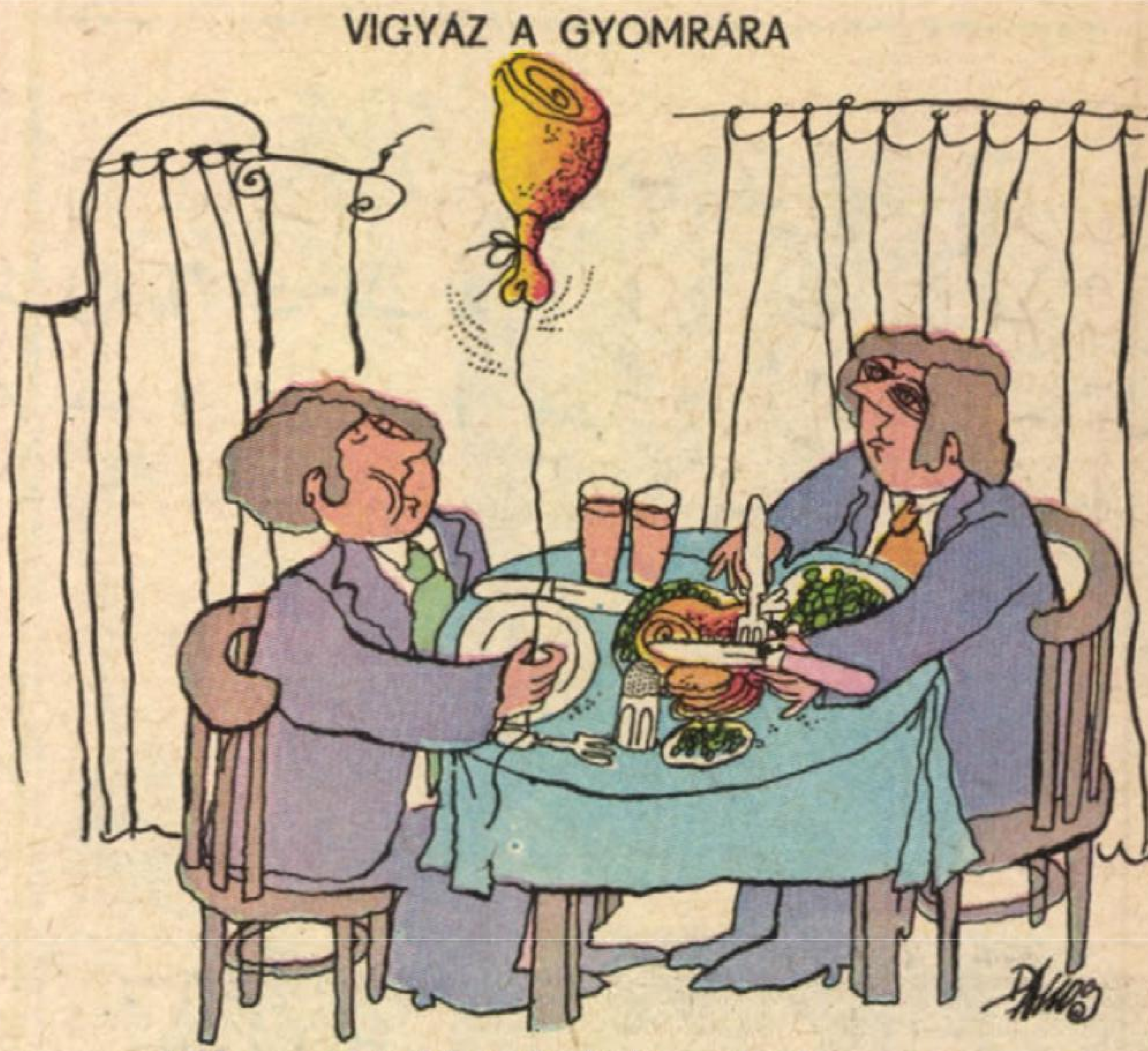

– Együgyös kabin nincs?

TÉLI GÉPJAVÍTÁS

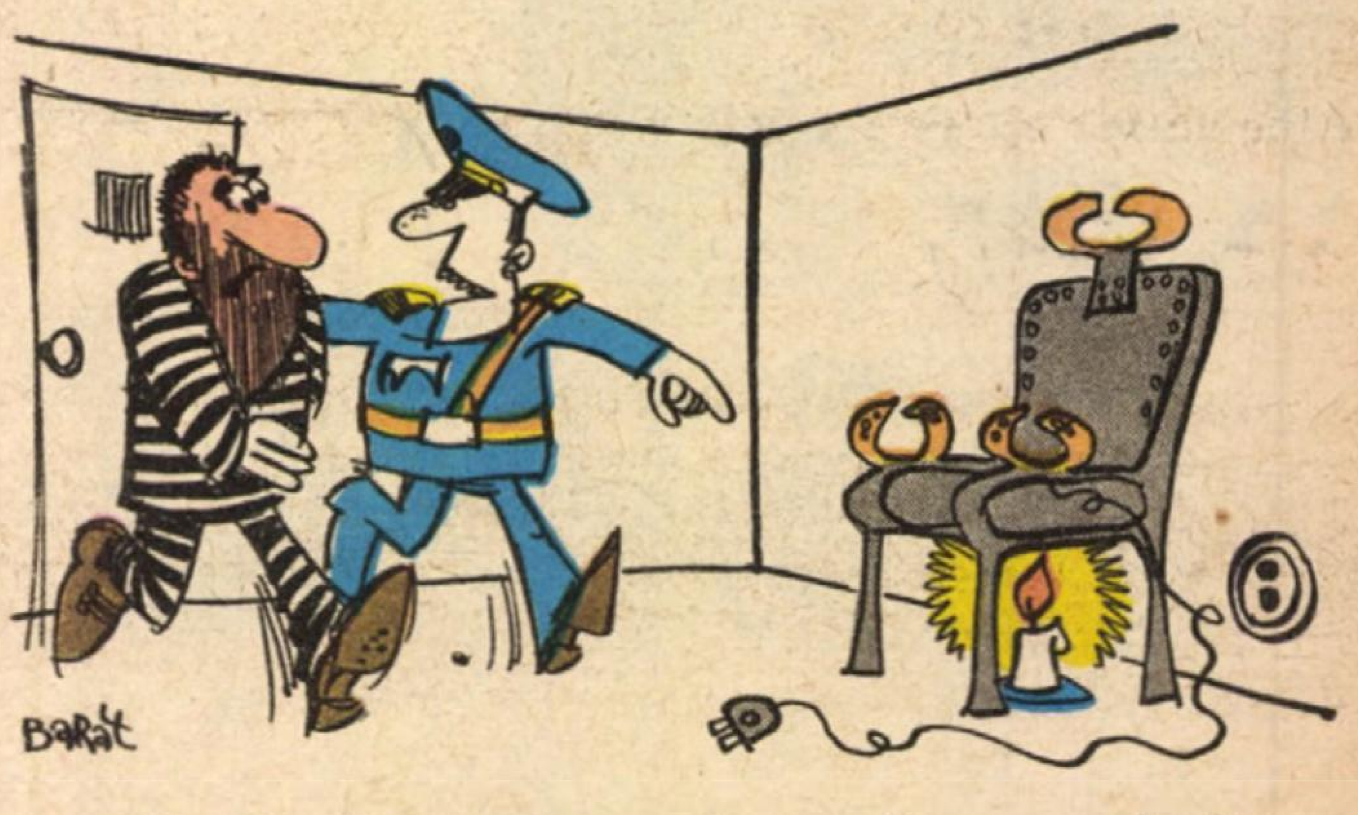

VIGYÁZ A GYOMRÁRA

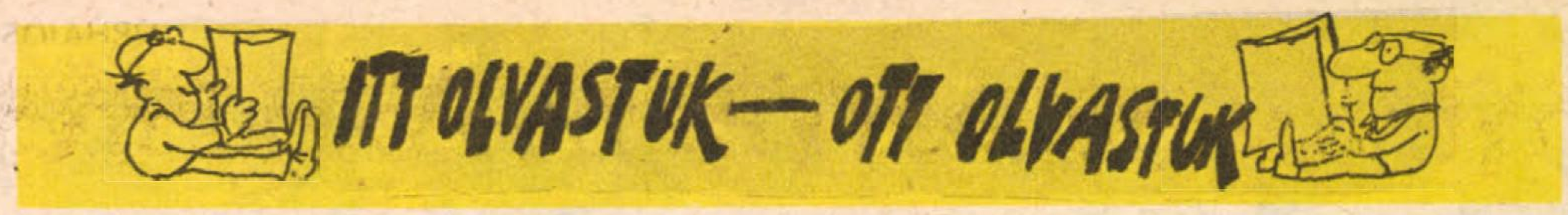

– Nekem csak könnyű ételt szabad ennem...

FEKETE HUMOR

– Elnézést kérünk, de itt is bevezették az energiatakarékosságot...

JOHN STEEL KALANDJAI

Nyugat-Németország játéküzleteiben új „csodababák" jelentek meg. Angol nevük van. A szakállas babát Hard-Rock-nak hívják. Ez magyarul anynyit jelent: Kemény Szikla. A szakáll nélküli baba neve: John Steel. Ez már épeszűbben hangzik magyarul: Acél János. A ba-

bák dobozában a következő reklámszöveg található: „Babáink testébe tizenhat, különleges csapágyon forgó ízületet építettünk be. Ez lehetővé teszi, hogy a jutányos áron kapható kiegészítő felszerelések segítségével a legváltozatosabb játékokra használjuk őket. Így például a „partraszálló felszerelés" segítségével gyakorolni lehet a babákkal a karaté ütéseket, valamint a rohamkéssel vívott közelharcot. A „kémelhárító felszerelés" miniatűr lehallgatókészüléket, apró, hangtompítós pisztolyt és kis méregfiolákat tartalmaz. Ideális, tanulságos és tartós ajándék ez gyermekeinknek."

Forgalomba hozza a Schildkröt cég. A baba ára különleges felszerelések nélkül 24 márka 50.

REÁLBÉR

A vezető tőkés országok közül Japánban különösen magas volt tavaly az infláció: üteme meghaladta a 20 százalékot. Ennek következtében Hirohitó császár magánköltségvetését a japán parlament 1975 április 1-től kezdve az eddiginél 25 százalékkal magasabban állapította meg. A végösszeg ezzel meghaladja az évi félmillió dollárt. Amióta Japánban parlamentáris rendszer van, ez a legnagyobb „fizetésemelés", amelyet a császár valaha is kapott. A legnagyobb japán napilap, az Aszahi kommentárja: „Az emelés méltányosnak tekinthető. A császár számára megszavazott személyes juttatások eddig az infláció mértékében emelkedtek. Most először történik, hogy az emelés némileg nagyobb, mint az infláció üteme, s így a

császár életszínvonala hosszú idő után először 1975-ben emelkedni fog".

Megkönnyebbülten vesszük tudomásul.

DZSUNGELSZAKÉRTŐ

Ronald Ziegler, aki a bukott Nixon elnök sajtótitkára volt, igen sokáig hűséges maradt gazdájához: a kaliforniai birtokára bezárkózott Nixon hivatalos ügyeinek legfőbb intézője maradt. Ziegler most bejelentette, hogy megválik a Nixon-háztartástól és előadásokat fog tartani tapasztalatairól és kalandjairól különböző amerikai városok egyetemein és klubjaiban. Az ügynökség, amely az előadásokat szervezi, fellépésenként 2400 dollár honoráriumot biztosít Ziegler számára. A menedzserek rövid ismertetést is kiadtak a hajdani sajtótitkár tevékenységéről, amelyet elküldtek a szóbajöhető kluboknak és egyetemeknek. Az ismertető utolsó mondatát talán gondosabban is fogalmazhatták volna. Az ugyanis így hangzik: „Mr. Ziegler kitűnő előadó-készséggel rendelkezik. Hiszen pályafutását országunk legnagyobb szórakoztatóparkjában, Disneyland-ban kezdte. Ő vezette a látogatókat a park műdzsungelének ösvényein."

Kezdjük érteni.

HAJÓKERESZTELŐ

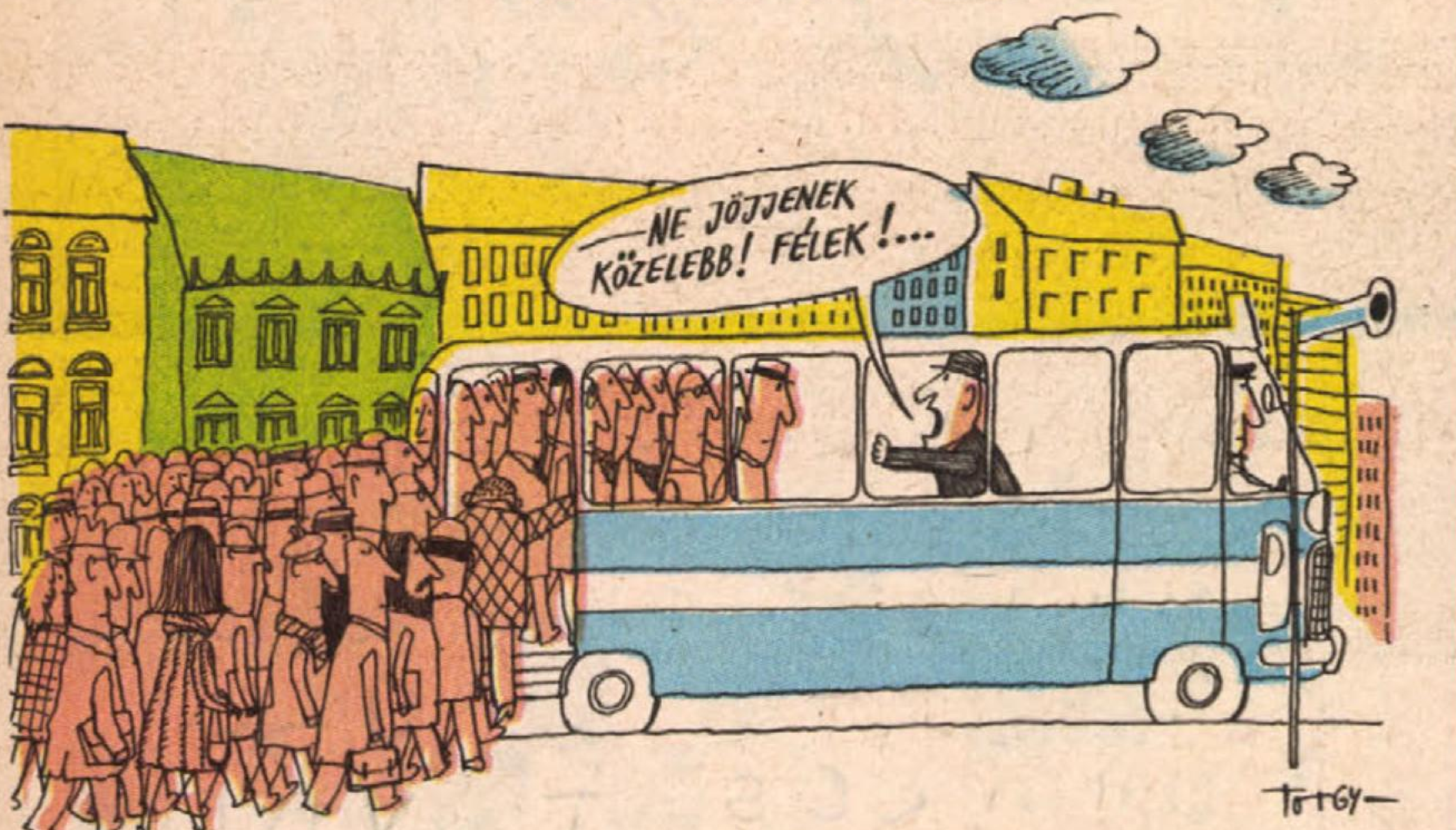
Másfél évvel ezelőtt robbantották fel Franco bizalmas emberének, Spanyolország miniszterelnökének, Carrero Blanco admirálisnak a gépkocsiját. A robbanás ereje olyan nagy volt, hogy a súlyos gépko-

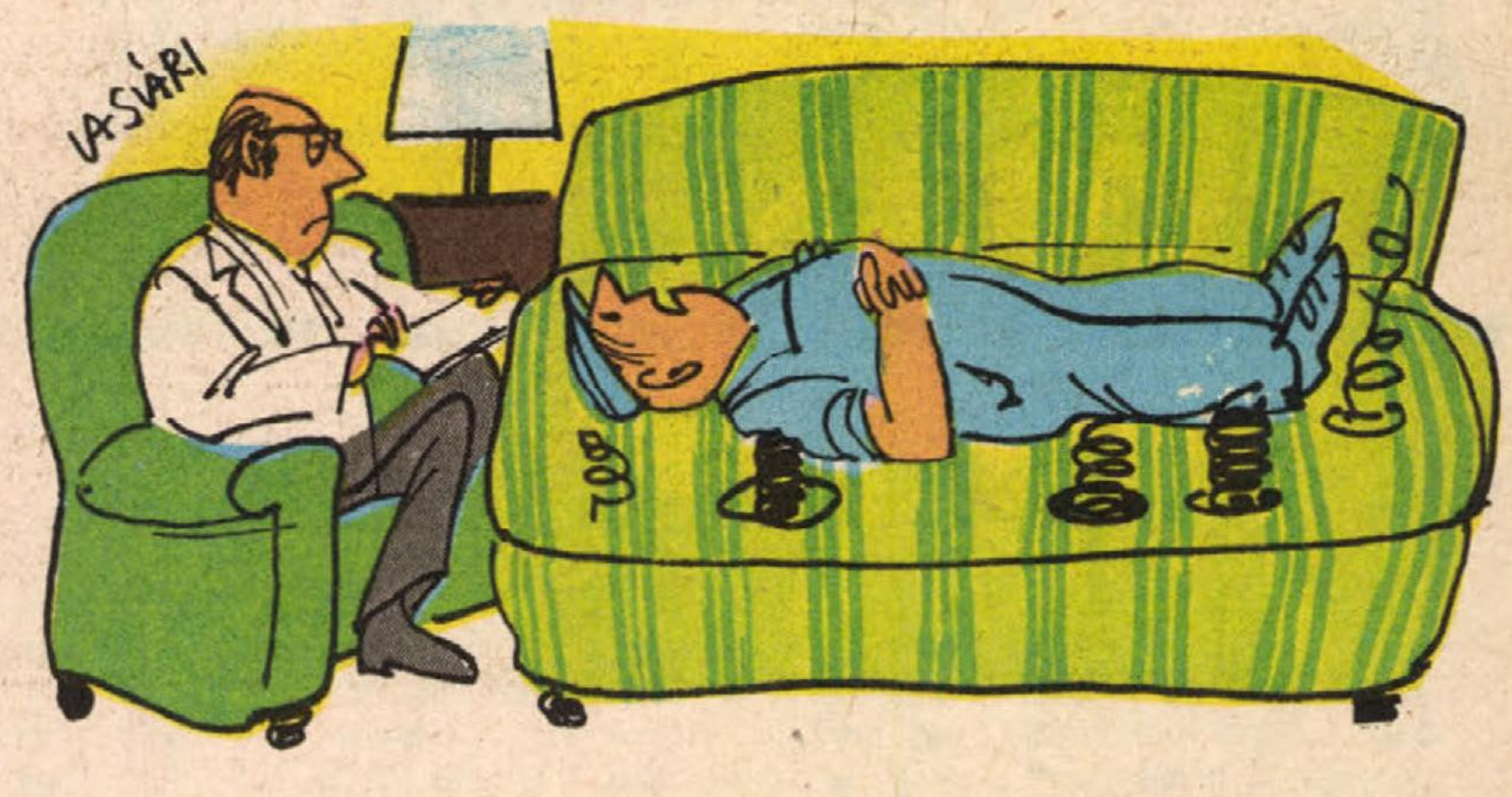
csi keresztülrepült egy háromemeletes házon, s egy kolostor második emeleti kerengőjére zuhant. Párizsban most bejelentették: Franciaország technikai segítséget nyújt a spanyol flotta első repülőgépanyahajójának építéséhez. A hajót a néhai miniszterelnök emlékére „Carrero Blanconak" nevezik majd.

A francia szatirikus lap, a Canard Enchainé egymondatos kommentárja: „Eddig sohasem mondtunk semmi jót a Franco-rendszerről — de azt el kell ismerni, hogy az urak nem babonásak."

INFLUENZAJÁRVÁNY IDEJÉN

BÚTORGYÁRI PSZICHOLÓGUS

– Tessék mondani, miért érzek mindenütt nyomást?

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

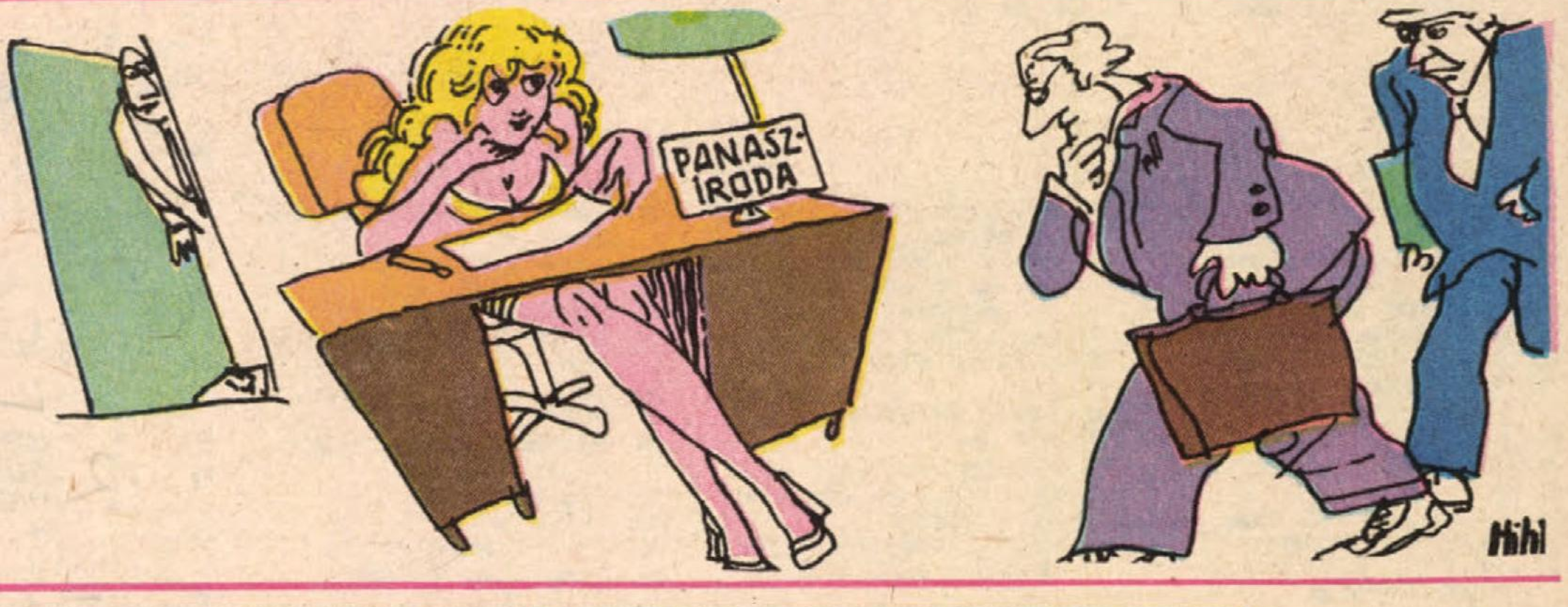
Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

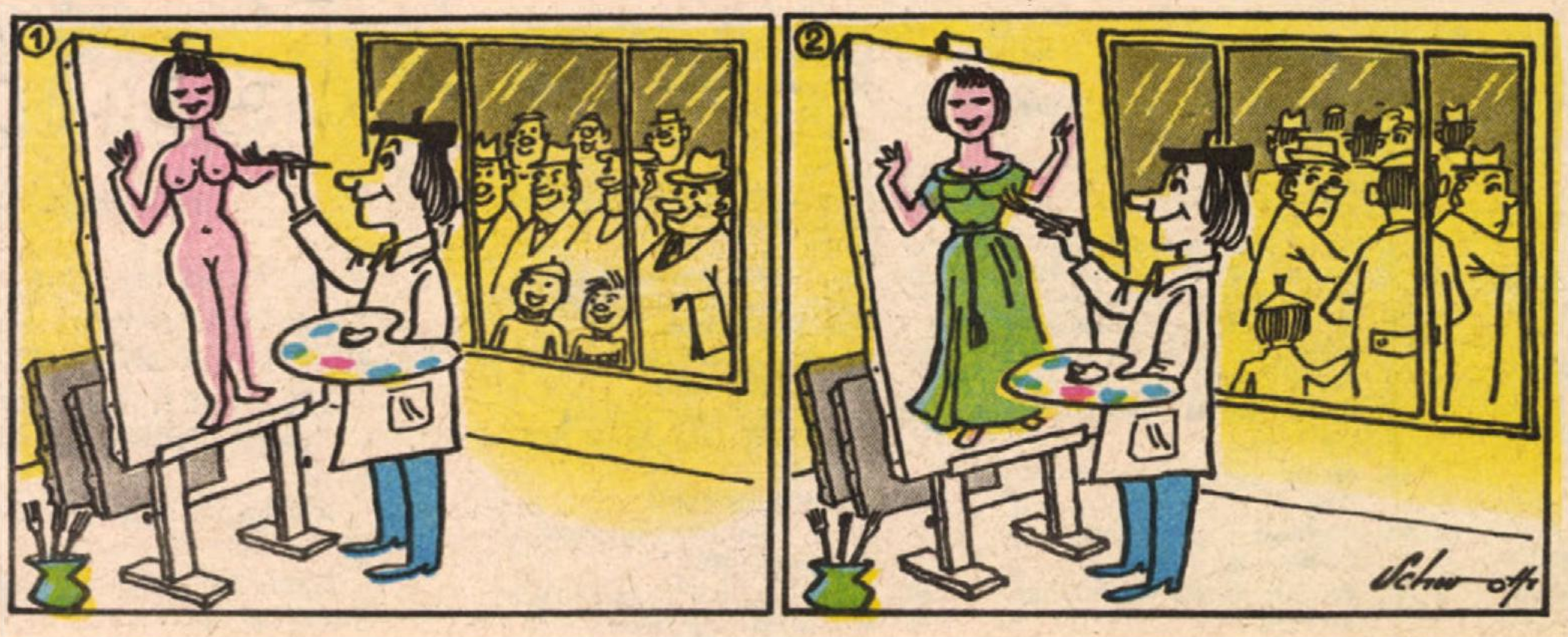
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely kézbesítő postahivatalnál, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. sz.) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámlára. Előfizetési díj egy évre: 90.— Ft, félévre: 45.— Ft, negyedévre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában
75.2308/2-5 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

INDEX: 25 504

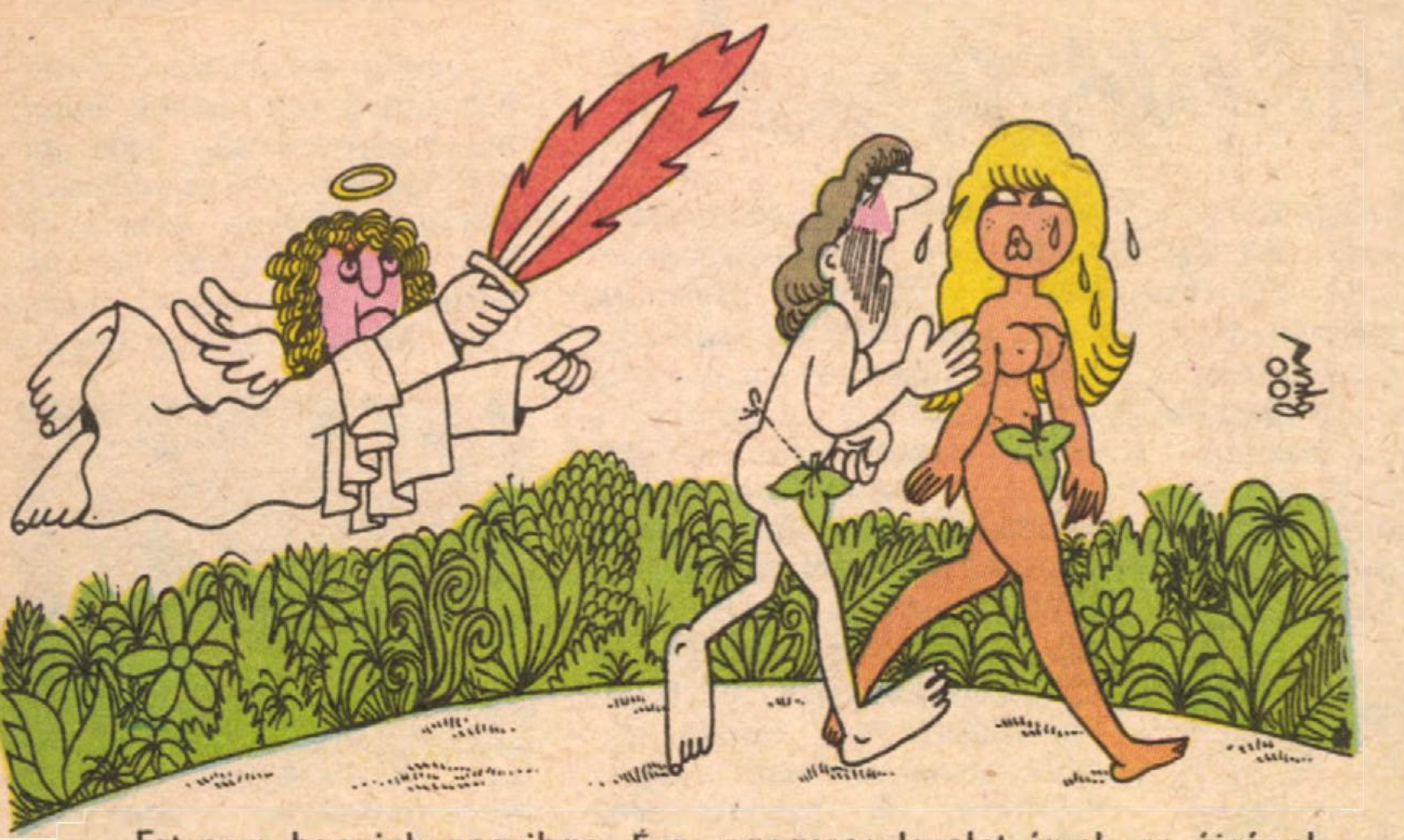
LÉLEKTAN

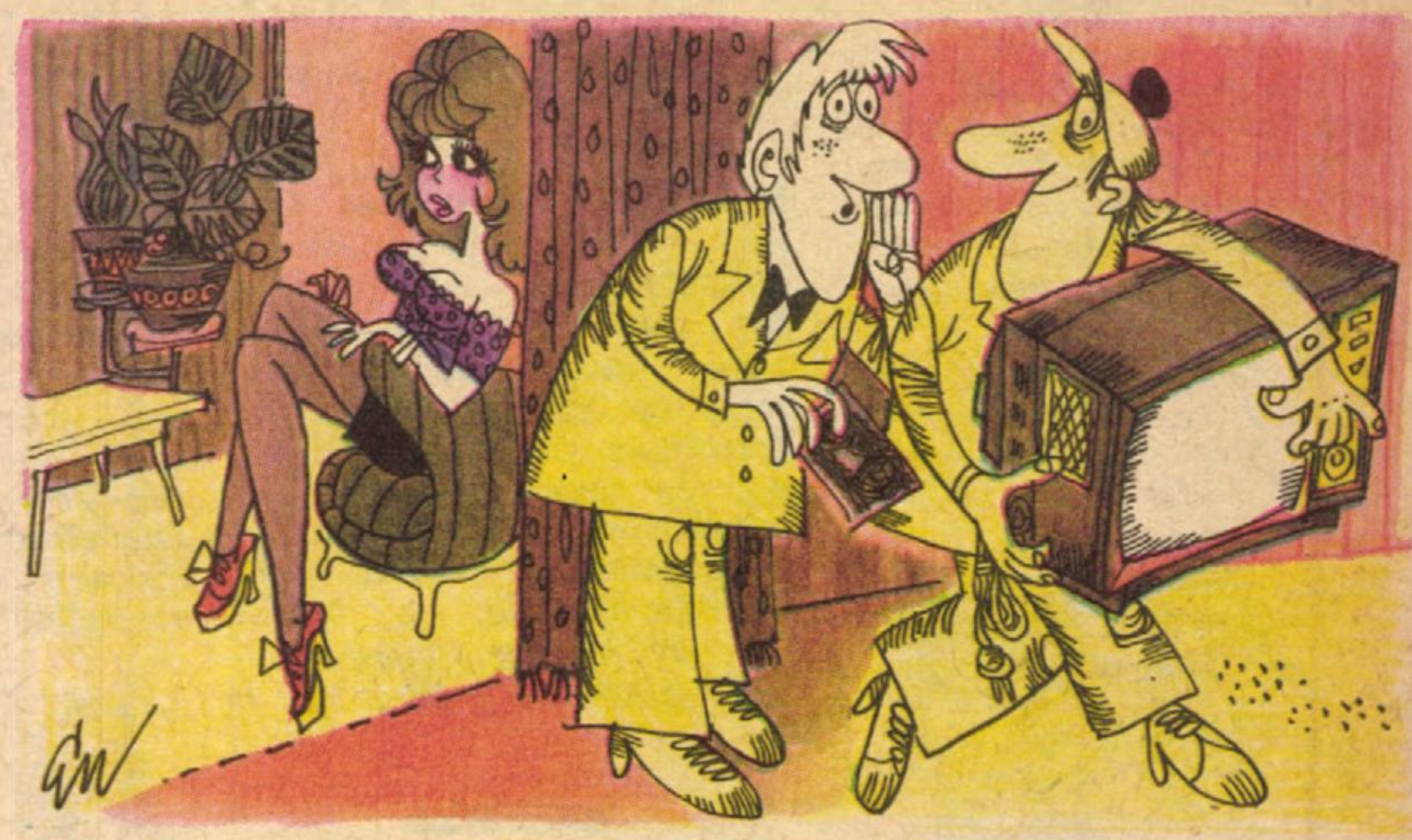
MŰVÉSZI ÉRDEKLŐDÉS

KIŰZETÉS A PARADICSOMBÓL

– Ezt nem hagyjuk annyiban, Éva, panaszos levelet írunk az újságoknak és a rádiónak...

JOBB MŰSORRA VAN KILÁTÁS

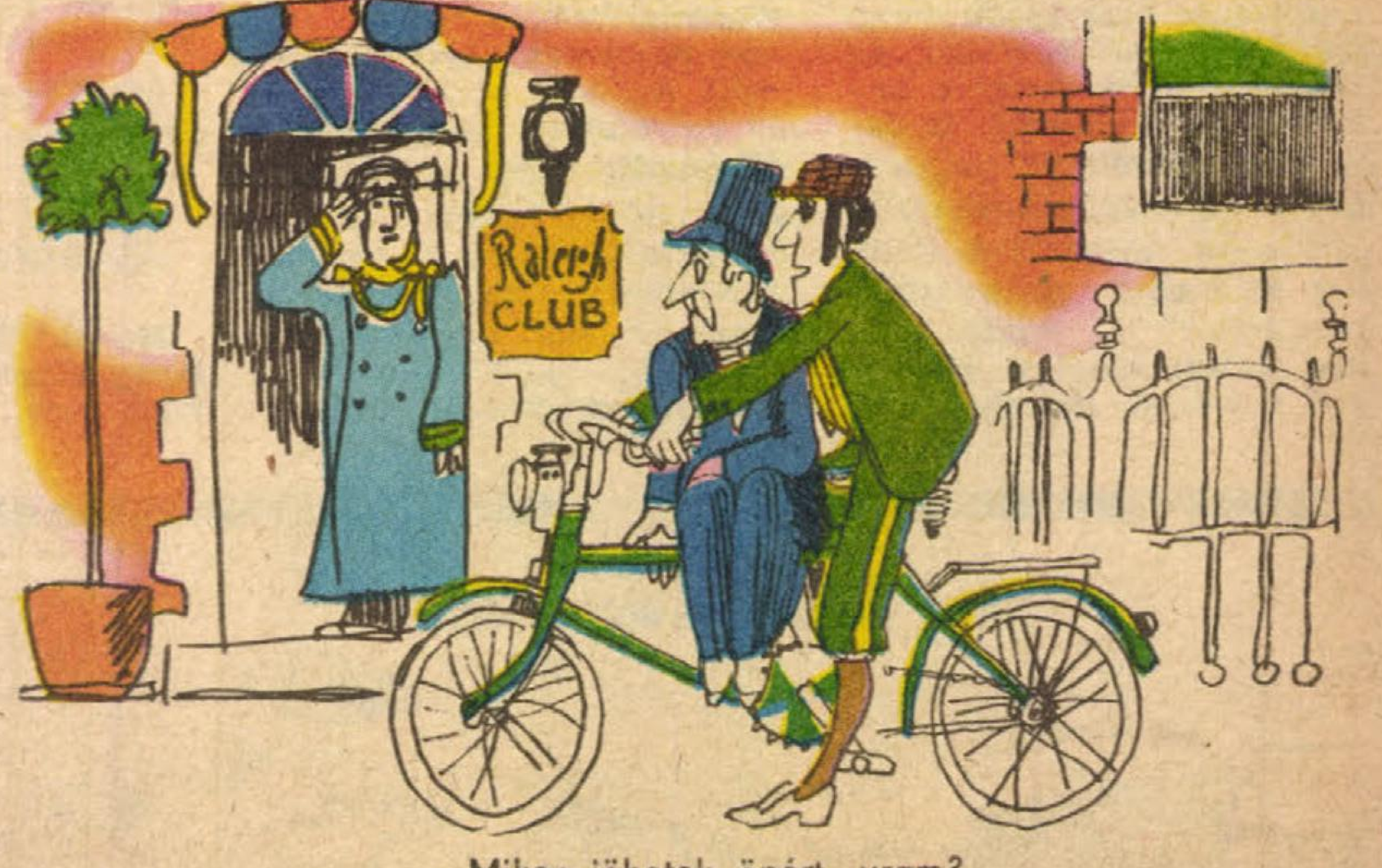

– Itt van egy ötvenes, felejtse el visszahozni!...

ABSZOLÚT VADÁSZ

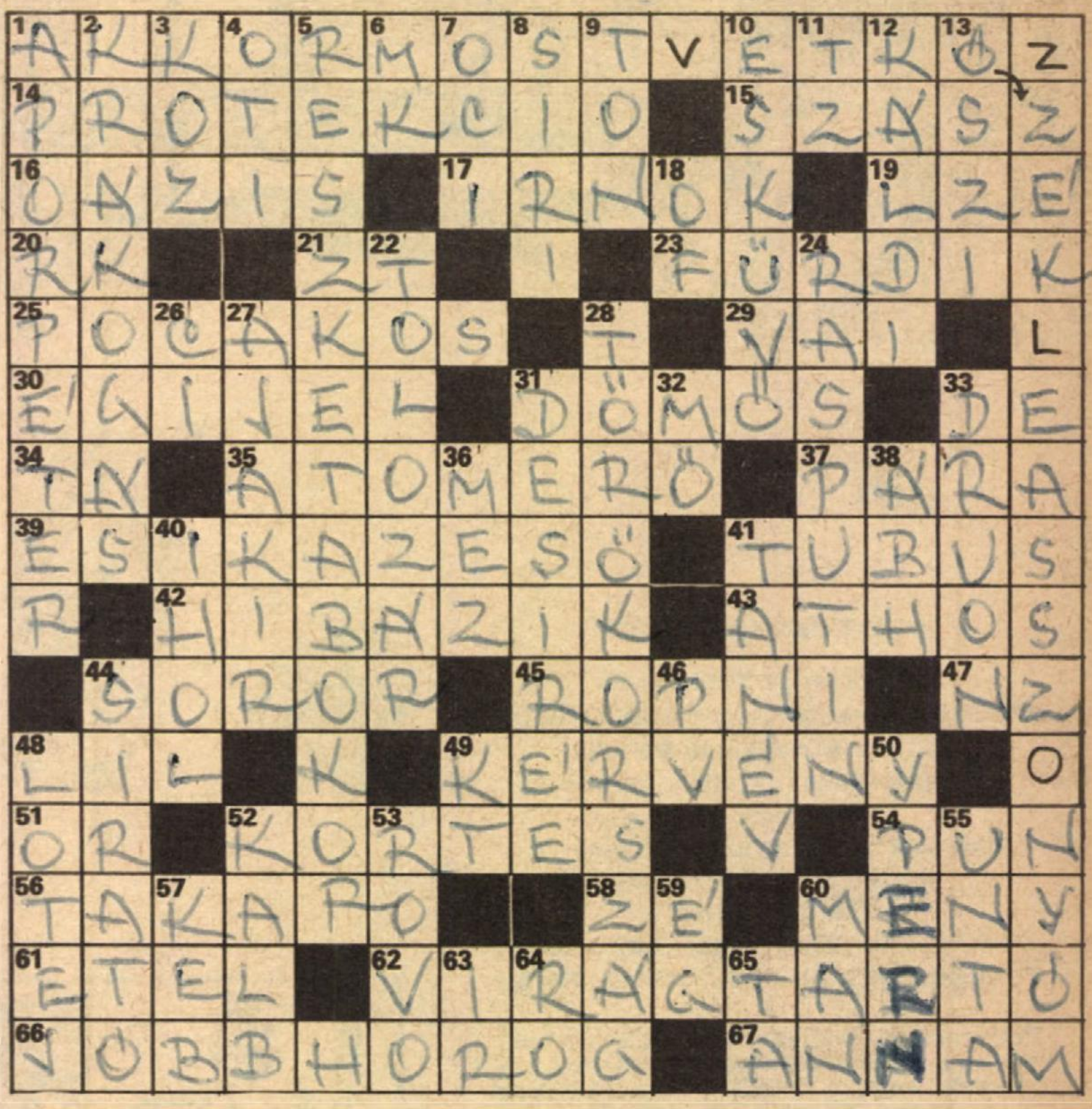
LONDONI ÉLETKÉP

– Mikor jöhetek önért, uram?

Gyors segítség

A neves belgyógyász főorvos vacsorára volt hivatalos és az asztalnál mellette ülő háziasszony, alig hogy enni kezdtek, belefogott panaszainak felsorolásába: nyomást érez a gyomrában, szúrni szokott az oldala s olykor nehezen kap levegőt. Az orvos, aki nem kedvelte az efféle „társasági rendelést", hangosan így szólt vendéglátójához: Vízszintes 1! Megfejtésül csak ezt a sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb február 3-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977. Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES:

14. A sikeres pályafutáshoz olykor szükséges
15. Felnémet nyelvet beszélő német népcsoport
16. A karaván pihenőhelye
17. Alacsonyabb rangú hivatali tisztviselő
19. L. Z. É.
20. Vallás rövidítése
21. Z. T.
23. Petőfinél a holdvilág az éj tengerében
25. Jót tenne neki a rendszeres kocogás
29. V. A. I.
30. Évszázadokon át pl. az üstökös is ez volt
31. Hajóállomás a Duna mellett, község
33. Ellentétes kötőszó
34. .. bortűz
35. A legkorszerűbb energia
37. Vízgőz
39. Gyakran hallott háromszavas meteorológiai jelentés
41. A fogkrém tartálya
42. Valamit elvét
43. A három testőr egyike
44. Nővér — latinul
45. Táncot járni
47. N. Z.
48. A-val a végén: szín
49. Hatósághoz benyújtott írásbeli kérés
51. Egy USA-állam hivatalos rövidítése
52. A választók megnyerésén ügyködött
54. ... háborúk (az ókorban voltak)
56. A hideg ellen véd
58. Z
60. Közeli nőrokon
61. Női név
62. Rövidebben: váza
66. Egy ütésfajta neve az ökölvívásban
67. Egykor Vietnam egyik részének neve volt

FÜGGŐLEGES:

1. Erdélyi főnemes, történetíró (1676—1752)
2. Többnyire a meghűlés jele
3. K. O. Z.
4. Az SZTK elődje volt
5. Petőfi egyik szerelmes versének kezdőszavai
6. A Különös házasság írójának monogrammja
7. B-vel kisborjú
8. Nagy csend jelzője
9. Hal neve
10. Nagy esemény a családban
11. Hajdan a „c" betű írásmódja
12. Fiatal színművésznőnk (Nóra)
13. Rózsa is, barack is van ilyen
18. Angol prepozíció
22. Más szóval: rigli
24. Hírhedt kalandor, II. Miklós cár udvarában
26. 101 — római számmal
27. Szépítőszer
28. Köztársaság Európában és Kisázsiában
31. Francia Dezső
32. M. Ö.
33. Francia regényíró
36. Futballista-öltözék
38. Á. B. H.
40. Népies helyhatározószó
41. Szeptemberben kezdődik, júniusban végződik
44. ... asszony (pénzért gyászolt)
46. P. V.
48. A ma született lovacska tápláléka
49. K. T.
50. Az I. világháborúban nagy csata színhelye volt (Belgium)
52. Borjú — németül
53. Diák büntetése
55. „Unalmasnak találta"
57. Központi ellenőrző bizottság
59. Lángra lobbant
60. Sziget az Ír-tengerben
63. Európai nép
64. A görög ábécé R betűje
65. A tantal vegyjele

TÉVEDÉS KIZÁRVA

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Feltűnt nekem, hogy a bal szeméből milyen sok jóság sugárzik."

100—100 forintot nyertek:

Szalai Julianna, 1102 Bp., Füzér u. 27/a.

Szöbszki Klára, 2616 Ősagárd, Rákóczi u. 38.

Komlósi Endre, 3980 Sátoraljaújhely, Dobó u. 5.

A díjakat postán küldjük el.

```
feltüntnekemhog
elöadás . idea y
ll tic agenor a
sematizmus taub
önt özséb sipka
 t kimutatás rl
mésztufa osztás
it  aso sk  önz
l áll latabár e
yale át ajak im
erl ss hr láddé
n aviatika cséb
sanantonio  ázö
odds a dn mimel
kjoságsugárzik
```